

અફઝલે રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા
ગરીબ નવાઝ رحمة الله عليه બયાદગારે ઈમામ
અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه

અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્લકે આ'લા હઝરત

નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

નવેમ્બર-૨૦૨૪

રબીઉલ અવ્વલ - રબીઉલ આખર
હિજરી સન : ૧૪૪૬

વર્ષ : ૨૧, અંક : ૧૧, સળંગ અંક : ૨૫૦

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

એડ્રેસ : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay

Web : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બ્રાન્ચ

A/c. No. 34620100000303

Razvi Kitab Ghar

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂા.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂા.	૩૦૦/-
વિદેશ માટે	રૂા.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રોન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂા.	૩,૦૦૦/-
આજીવન	રૂા.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રોન	રૂા.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજીવન	રૂા.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

- 01 'ઉમ્મી' લફબવાળા નબી صلى الله عليه وسلم ની શાનમાં
મરદૂદ નામસ્તીદીની અસહ્ય ગુસ્તાખી ! 04
- 02 કન્ઝુલ ઈમાન વ ખઝાઈનુલ ઈફાન 09
- 03 (દર્સે હદીષ) મિર્આત (ઉદૂ) શર્હે મિશકાત (ભાગ : ૨) 12
- 04 અવામી ગલતફેહમી અને તેની સુધારણા 15
- 05 તઝકેરતુલ અવલિયા : હઝરત હમ્દુન ફરસાર તથા
હઝરત મન્સૂર અમ્માર رضي الله عنه ના હાલાત તથા ખૂબીઓ 18
- 06 ઈસ્લામી અખ્લાક તથા આદાબ 21
- 07 રસૂલે ખુદા صلى الله عليه وسلم નો ગયબનો ઈલ્મ કિતાબ તથા
સુન્નતની રોશનીમાં 25
- 08 (બીજી સદીના મુજદ્દિફ-૫) હઝરત અસદુદ્દીન
મઅરૂફ ઈબને ફીરોઝ કર્ખી رحمة الله عليه 29
- 09 પાંચ નબવી નસીહતો 32
- 10 કશ્ફુલ મહજૂબ (તસવ્વુફનાં રહસ્યો ખોલનાર કિતાબ) 36
- 11 ઝર્બે હૈદરી 44
- 12 બરકાતે ખ્વાજાની ટપાલ 50

કલામુલ્ ઈમામ ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી

અઝ : આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી

સૂના જંગલ રાત અંધેરી છાઈ બદલી કાલી હૈ
સોનેવાલે જાગતે રહીયો ચોરોં કી રખવાલી હૈ
યે જો તુઝ કો બુલાતા હૈ યે ઠગ હૈ માર હી રખેગા
હાએ મુસાફિર દમ મેં ન આના મત કેસી મતવાલી હૈ
સોના પાસ હૈ સૂના બન હૈ સોના ઝહેર હૈ ઉઠ પ્યારે
તૂ કહતા હૈ નીંદ હૈ મીઠી તેરી મત હી નિરાલી હૈ
બાદલ ગર્જે બિજલી તળપે ઘક સે કલેજા હો જાએ
બન મેં ઘટા કી ભયાનક સૂરત કેસી કાલી કાલી હૈ
સાથી સાથી કેહ કે પૂકારું સાથી હો તો જવાબ આએ
ફિર ઝુંઝલા કર સર દે પટકું ચલ રે મૌલા વાલી હૈ
તુમ તો ચાંદ અરબ કે હો પ્યારે તુમ તો અજમ કે સૂરજ હો
દેખો મુઝ બેકસ પે સબને કેસી આફત ડાલી હૈ
શહદ દિખાએ ઝહેર પિલાએ ફાતિલ ડાઈન શૌહર કુશ
ઈસ મુદ્દાર પે ક્યા લલયાના દુન્યા દેખી ભાલી હૈ
વો તો નિહાયત સસ્તા સૌદા બેચ રહે હૈ જન્નત કા
હમ મુફલિસ ક્યા મોલ ચૂકાએ અપના હાથ હી ખાલી હૈ
મૌલા તેરે અફવો કરમ હો મેરે ગવાહ સફાઈ કે
વરના "રઝા" સે ચોર પે તેરી ડિગ્રી તો ઈફબાલી હૈ

‘ઉમ્મી’ લફબવાળા નબી ﷺ ની શાનમાં

મરદૂદ નામસ્તીની અસહ્ય ગુસ્તાખી !

તંત્રી
લેખ

દુનિયાભરમાં ઈસ્લામની તથા મુસલમાનોની શાનો શૌકત તથા ઈકતેદારને ખત્મ કરવામાં સૌથી મોટો રોલ કોઈનો હોય તો તે નબી કરીમ ﷺ ના ગુસ્તાખોનો છે. યૂરોપી દેશો પર પોતાનો પ્રભાવ તથા પ્રતિષ્ઠા સ્થાપિત કરીને તુર્કી ઉખ્માની હુકૂમતના નબીના આશિક ખલીફાઓએ ૬૦૦ વરસ સુધી અભેદ હુકૂમત જમાવી રાખી જેને કોઈ વિરોધી ઈસાઈ યૂરોપી શક્તિઓ ભેદી ન શકી, પણ લડાઈના મેદાનમાં વારંવાર પછડાટ ખાધા પછી વિરોધી શક્તિઓએ ભાંપી લીધું કે મુસલમાનોમાં ગમે તેવા મતભેદો છતાં તેમને એકત્ર કરી આપનાર કોઈ ચીજ હોય તો તે મહબ્બતે રસૂલ છે, મુસલમાન પોતાના નબી પાક ﷺ પર સર્વસ્વ કુર્બાન કરવા તૈયાર રહેતો હોય છે જેથી તેને જંગના મેદાનમાં હરાવવો મુશ્કેલ છે. જેથી તેમણે અનેક મનોમંથનોને અંતે નક્કી કર્યું કે મુસલમાનોમાંથી એવા લાલચુ લોકોને તલાશ કરીને તેમને એ કામ માટે તૈયાર કરવામાં આવે કે તેઓ નબી પાક ﷺ વિશે બેઅદબી કરતી વાતો લોકોમાં વહેવડાવે, તેમને સત્તાની, માલ દૌલતની લાલચ આપી આ કામ માટે ઉભારવામાં આવે જેનાથી મુસલમાનો આપસી લડાઈઓમાં પડીને કમજોર થઈ જશે તો પછી તેમને ઝેર કરવાનું આસાન થઈ જશે. અંગ્રેજોએ આ એજન્ડા મુજબ ધાર્મિક નેતા તરીકે મુહમ્મદ ઈબ્ને અબ્દુલ વહાબને અને રાજકીય નેતા તરીકે ઈબ્ને સઉદને ઉભા કરીને તેમને લશ્કરી વગેરે સહાય કરીને તેમના થકી નબી પાક ﷺ ની ગુસ્તાખી કરતા ફિર્કા વહાબિયતનો ફેલાવો કર્યો અને ઉખ્માની સુન્ની હુકૂમતનો પાયો ઉખેડી કઢાયો, સાથોસાથ પેલેસ્ટાઈનની ભૂમિ પર ઈઝરાઈલનો નાજાઈઝ કબજો થયો. હિંદમાં એ જ ગુસ્તાખે રસૂલ ઈબ્ને અબ્દુલ વહાબ નજદીના ચેલા ઈસ્માઈલ દહેલ્વીએ નબી વલીની ગુસ્તાખી કરતી કિતાબ ‘તફવિયતુલ ઈમાન’ લખી જેનો ફેલાવો અંગ્રેજોના સહારે કરી અખંડ ભારતમાં પણ મુસલમાનોમાં ફાટકૂટ પડાવી, અને એ કમ હજી ચાલુ જ છે.

એવા જ ગુસ્તાખ વહાબી દેવબંદી પાકિસ્તાની મોલ્વી કહેવાતા મુફતી તારિક મસૂદે હુઝૂરે અન્વર ﷺ ની શાનમાં ભયાનક ગુસ્તાખી કરી છે. એવા ગુસ્તાખોને જોઈને જ મનહૂસ યતિ નરસિહાંનદ જેવા ગુસ્તાખોને હિંમત આવી છે કે તેમની ઝબાનો પર નબી પાક ﷺ ની ગુસ્તાખીના વેણો અવાર નવાર આવવા લાગે છે. આવા નફરત ફેલાવનારા શૈતાનો પર સખત કાર્યવાહી થવી જોઈએ. એવા બદ્બખ્તોને પણ અમે સખત શબ્દોમાં વખોડી કાઢીએ છીએ. આ બદ્બખ્ત દેવબંદી મોલ્વી તારિક મસૂદે કહ્યું કે : "આપણા નબીના બારામાં પૂરી ઉમ્મતનો ઈજમાઅ છે ભાઈ ! ન લખવાનું જાણતા હતા અને ન વાંચવાનું જાણતા હતા. અબે ભાઈ ! પછી શા માટે ફોલો કરી રહ્યા છો ?? યાર ! ખુદ બોલી રહ્યા છો કે, ન લખવાનું જાણતા હતા અને ન પઢવાનું જાણતા હતા, અનપઢ હતા. જુઓ આપણા નબી ﷺ એ જે કુર્આન લખાવ્યું તો કેમ કે આપ લખવા વાંચવાનું જાણતા ન હતા તો કેટલીકવાર કાતિબથી ગ્રામરની ગલતી થઈ લખવામાં તો આપણા નબીએ તેનું કરેક્શન ન કર્યું. આપને ખબર ન પડી કે ગ્રામરના લેહાઝથી આ ગલત લખેલું છે. અત્યાર સુધી એ જ પ્રમાણે લખેલું છે. સમજી રહ્યા છો કે નહીં સમજી રહ્યા છો ??... આ ગ્રામરના લેહાઝથી ૧૦૦% શું છે ?? મિસ્ટેક ! કાતિબે ગલત લખ્યું અને નબી લખતા વાંચતા જાણતા ન હતા." (વીડીયો બયાન)

અલ્લામા મુફ્તી અહમદ યારખાં નઈમી رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ લખે છે :-

ઉમ્મી લફબ ઉમ્મુનથી બન્યો છે, અર્થ : અસ્લ (જડ) અથવા મા. એમાં નિર્દેશ અરબવાસીઓ તરફ છે. ઉમ્મીનો અર્થ છે ઉમ્મુલ કુર્આ એટલે મક્કા અથવા હિજાઝવાળા, અથવા "પહેલો નહીં એવો શખ્સ" કે જેવા માના પેટથી પેદા થયા તેવા જ રહ્યા. હુઝૂર صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَને ઉમ્મી કહેવામાં આવે છે. યાદ રાખશો કે ઉમ્મીનો અર્થ "પહેલા નહીં" છે પણ "બેઈલમ" નથી ! અલ્લાહ તઆલાએ સહાબાએ કિરામને હુઝૂરે અન્વર صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَની સોહબતથી એવા આલિમ બનાવ્યા કે જે જગતભરના આલિમો તેમની શાગિર્દી કરે. હુઝૂરે અન્વર صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآલِهِ وَسَلَّمَ એ અર્થમાં "ઉમ્મી" છે કે પેદાઈશી આલિમ, આરિફ, મુઅલ્લિમ છે. રહમાન તેમનો ઉસ્તાદ છે કોઈ માણસ નહીં. (શેઅર)

જો ફલસફિયોંસે હલ ન હૂએ ઓર નુકતાવરોંસે ખુલ ન સકે
વો રાઝ ઈક ઉમ્મી લફબીને સમઝા દીએ ચંદ ઈશારોંમેં

(મિઅતુલ મનાજીહ શરહે મિશકાતુલ મસાબીહ, ૩/૧૮૭૧)

પ્યારા દોસ્તો ! વિચારો ! "ઉમ્મી" સિફતનાં જેટલાં કારણો દર્શાવામાં આવ્યા છે તેમાં એક પણ કારણ એવું નથી જેનો તર્જુમો કોઈએ એ કયો હોય કે તેમની પાસે લખવા તથા વાંચવાનું જ્ઞાન ન હવું એટલા માટે એ ઉમ્મી છે. અમે અહીં રૂહુલ બયાન, રૂહુલ મઆની તથા મુફ્તિસ્સિરોના હવાલાઓથી એ વાત આપની સમક્ષ રાખવા ચાહીએ છીએ કે માણસ લખે શા માટે છે ? માણસ કિતાબ પઢે શા માટે છે ? માણસ એટલા માટે લખે છે અને કિતાબ એટલા માટે પઢે છે કે જેથી લખી પઢીને ઈલ્મ (જ્ઞાન) હાંસલ કરે અથવા હાંસલ કરેલો ઈલ્મ મહેફૂઝ કરે. પણ અલ્લાહ عزَّوَجَلَّએ પોતાના હબીબ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَને એટલા બેનિયાઝ રાખ્યા છે કે જ્યારે જિબ્રઈલ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام કુર્આન મજીદની આયતો લઈને ઉતરતા હતા તો સરકારે દો આલમ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ જિબ્રઈલની સાથે જલ્દી જલ્દી કુર્આન મજીદ પઢતા હતા જેથી એ કુર્આનને હુઝૂર યાદ કરી લે. આમ જ્યારે સરકાર صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ જલ્દી જલ્દી પઢતા તો હોઠ સૂકાય જતા, ઝબાન મુબારક હોટો પર આવતી. અલ્લાહે આયત નાઝિલ ફર્માવી : لا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُحَاجَلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْكَ جَعَلَهُ وَفُرْأَهُ ۗ આપો. બેશક ! એને મહેફૂઝ કરવું અને પઢવું અમારા જિમ્મે છે." (સૂરઅ ફિયામહ, ૭૫/૧૬, ૧૭)

મારા મહબૂબ ! આપ કુર્આન મજીદ પઢવામાં પોતાની જાભને જલ્દી જલ્દી હરકત આપનારી તકલીફ ન ઉઠાવો ! આ કુર્આનને તમારા દિલમાં જમા કરી દેવું એ પણ તમારા રબના કરમના જિમ્મે છે અને જાભ પર જારી કરી દેવું પણ રબના કરમના જિમ્મે છે. મહબૂબ ! તમે યાદ કરવા માટે એટલી તકલીફ પણ ન ઉઠાવો કે ઝબાનને વારંવાર હરકત આપો. વિચારો ! જ્યારે વહી વખતે આ રીતની તકલીફ હુઝૂર صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ માટે રબ ગવારા નથી કરતો તો પછી કુર્આન કરીમ સિવાય અન્ય કિતાબ પઢવી અથવા કલમ ઉઠાવીને લખવું તે પણ "ઈલ્મ હાંસલ કરવા" એ અલ્લાહ عزَّوَجَلَّને કેવી રીતે ગવારા હોય શકે છે ?!

યકીનન ! બારગાહે ઈલાહીનો ફયઝ છે કે મહબૂબ ! દુનિયામાં લોકો ઈલ્મ હાંસલ કરશે કિતાબો વાંચીને, ફલમ ચલાવીને, લખીને, પરંતું મહબૂબ જેવી રીતે અમે કુર્આન તમારા દિલ ઝબાન પર જમા રાખવા માટે ઝબાન

ઝડપી ચલાવવાની તકલીફ નથી આપી એવી જ રીતે મહબૂબ ! અમે તમને ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરવા માટે લખવા વાંચવાની તકલીફથી મુક્ત રાખ્યા. કોઈ ઈલ્મ કઈ રીતે હાંસલ કરે છે ? કિતાબ પઢીને અથવા કલમ ચલાવીને, પરંતુ આપના માટે ઈલ્મ પ્રાપ્તિનો ઝરીયો વહીયે ઇલાહી છે, ઈલ્મે લદુન્ની છે, ફયઝે રબ્બાની છે. તમામ માણસો ઝરીયાથી લખવા વાંચવાથી ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરે છે તેનાથી આપને બેનિયાઝ રાખીને રબ તઆલાએ પોતાના મહબૂબ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને મા કાન વમા યકૂનનો (ભૂત, વર્તમાન, ભાવિનો) ઈલ્મ અતા કર્યો છે, એમને અભણ કહેવા એ કેટલી મહાન ગુસ્તાખી છે ?!

મુફ્સિરે કુર્આન હઝરત ઈમામ અબ્દુલ્લાહ બયઝાવી رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ પોતાની "તફસીરે બયઝાવી"માં લખે છે : "એવી મહાન પુષ્કળ ઈલ્મોની જામેઅ (સમૃદ્ધ) કિતાબનું ઉતરાણ તે નબી ઉમ્મી પર થયું જે નુજૂલે કુર્આનથી પહેલાં લખતા વાંચતા ન હતા. આ ખુદ એક મો'જિજો છે."

મોહતરમ દોસ્તો ! અલ્લાહના રસૂલ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ નું કિતાબ વાંચીને ઈલ્મ હાંસલ ન કરવું અને કલમથી લખીને ઈલ્મ હાંસલ ન કરવામાં હજારો હિક્મતો છે. અને એ હિક્મતો ખુદ કુર્આન મજીદમાં અલ્લાહ عَزَّوَجَلَّ એ વર્ણવી આપી છે. જે આયત પઢીને દેવબંદી નામસ્તીદે (તારીકે) નબીની તોહીન કરી ખુદ એ આયતની અંદર જવાબ મો'જૂદ છે. કુર્આન મજીદમાં અલ્લાહ عَزَّوَجَلَّ એ ફર્માવ્યું : الرَّسُولُ النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ الَّذِي يَجِدُ وَكَلَّمَ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ (પયરવી કરશે) જેને (ઉમ્મી) લખેલા પામશો અને પાતાની પાસે તૌરાત તથા ઈન્જીલમાં. (સૂરએ અઅરાફ, ૭/૧૫૭) વિચારો ! તે નબી જે આખરી નબી થશે તે "ઉમ્મી" હશે, તે કિતાબ નહીં પઢે, તે ફલમથી નહીં લખે, એવું લખેલું છે તૌરાત તથા ઈન્જીલમાં અને તૌરાત અને ઈન્જીલને માનવાવાળા યહૂદી તથા નસારા આખરી નબીમાં આ ખૂબી શોધી રહ્યા હતા.....

આ તો નબીએ આખરુલ્કામમાં عَلَيْهِ السَّلَامની શાન છે કે "ઉમ્મી" કોઈ માણસ પાસે કોઈ કિતાબથી પઢ્યા કે ઈલ્મ લખતા વાંચતા શીખ્યા ન હતા. આપને તો આપના રબે સર્વ કાંઈ શીખવાડી આપ્યું હતું. રબ તઆલાનું ફર્માન છે : وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ; "અને અલ્લાહે તમારા પર કિતાબ અને હિક્મત ઉતારી, અને તમને શીખવાડી આપ્યું જે કાંઈ તમે જાણતા ન હતા." (સૂરએ નિસાઅ, ૪/૧૧૩) કુર્આન તો કહે છે કે "અલ્લાહે તમને શીખવાડી આપ્યું જે કાંઈ તમે જાણતા ન હતા." તો પછી આ તારીક મસ્તીદ બદબખ્ત ગુસ્તાખ કુર્આનને નથી માનતો ? રબે તો બધું જ શીખવાડી આપ્યું જે આપ ન જાણતા હતા ! તો હજી એવું કહે કે હુઝૂર અભણ હતા, લખતા વાંચતાં આવડતુ ન હતું એ આ આયતનો ઈન્કાર તથા કુફ્ર નથી ?!

★ હુઝૂર ﷺ માટે લખવા વાંચવા વિશે સાબિતી ★

હવે અહીં જે આયતે મુબારકા છે એમાં ખાસ શબ્દ છે : وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ (અને આનાથી પહેલાં તમે કોઈ કિતાબ પઢતા ન હતા. સૂરએ અન્કબૂત, ૨૯/૪૮) આ કુર્આન કહી રહ્યું છે કે કુર્આન નાઝિલ થવાથી પહેલાં لَا تَخْطُكُم بِبَيِّنَاتٍ ; આપે હાથથી કાંઈ નથી લખ્યું, પરંતુ કુર્આન નાઝિલ થયા બાદ તો સૈકડો જગાઓ એવી છે

જેમાં અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ ખુદ કૂલમ હાથમાં લીધી અને લખ્યું. એટલા માટે મુફ્ફિસરે કુર્આન અલ્લામા સૈયદ મહમૂદ આલૂસી બગદાદી رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه لખે છે : "આ રીતે એ સમજમાં આવે છે કે કુર્આન મજીદના નાઝિલ થયા બાદ હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺ લખવા વાંચવા પર ફાદિર હતા. અને જો આ કૈદ (શર્ત કે કુર્આન નાઝિલ થતા પહેલાં)નો એતબાર કરવામાં ન આવે તો એ કૈદ બેફાયદા થશે." "ઉમ્મી" હોવા છતાં (કોઈ માનવીથી ન પઢયા છતાં) આપનું લખતાં વાંચતા જાણવું એ મો'જિઝાની વિરુદ્ધ નથી, બલકે આ એક બીજો મો'જિઝો છે, કેમ કે કોઈ માણસથી શીખ્યા વિના લખવું એક મો'જિઝો છે. (તફસીરે આલૂસી, તફસીરે બગૂવી, અદ્ દુરુલ્ મન્પૂર, ૩/૨૪૨)

ઈમામ ઈબ્ને અબી શયબા વગેરેથી રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ વિસાલથી પહેલાં પોતાના હાથથી લખ્યું પણ અને પત્રો પણ વાંચ્યા અને આ વાત ઈમામ શઅબી رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه ની સમક્ષ પેશ કરવામાં આવી તો તેમણે તેનું સમર્થન કર્યું અને કહ્યું, મેં બુઝુર્ગોને આ જ પ્રમાણે કહેતાં સાંભળ્યા છે. અને હઝરત અનસ ઈબ્ને માલિક رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ થી રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મેં મેઅરાજની રાતે જન્મતના દરવાજા પર એ "લખેલુ વાંચ્યું" કે સદફાનો અજરો સવાબ દસગણો છે અને કરજનો અજરો સવાબ અઠારગણો છે.

સહીહ બુખારી વગેરે હદીઘની કિતાબોમાં કેટલીય હદીઘો હુઝૂર ﷺ ના લખવા સંબંધે સાક્ષી છે જેવું કે સુલહલે હુદેબિયાના મોકા પર થયું કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ પત્ર લીધો અને આપે લખ્યું : هَذَا مَا قَضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ "આ સુલેહનામુ છે મુહમ્મદ બિન અબ્દુલ્લાહની તરફથી." (સહીહ બુખારી વગેરે)

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا ફર્માવે છે : જ્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની વફાતનો સમય નજીક થયો તો ઘરમાં ઘણા સહાબાએ કિરામ رَضُوا اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ મૌજૂદ હતા. આં હઝરત ﷺ એ ફર્માવ્યું, લાવો ! તમારા માટે એક દસ્તાવેજ લખી આપું. જો તમે એના પર ચાલતા રહ્યા તો પછી તમે ગુમરાહ ન થઈ શકશો. ઈબ્ને અબ્બાસ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا કહેતા હતા કે મુસીબત સૌથી મોટી એ હતી કે લોકોનો મતભેદ અને શોર હુઝૂર ﷺ ના પત્ર લખવામાં રૂકાવટ બની ગયો. (સહીહ બુખારી-૪૪૩૨)

તેમજ અરબીમાં બિસ્મિલ્લાહ શરીફ લખવા સંબંધે આવ્યું છે કે : "આપે હઝરત મુઆવિયહ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ફર્માવ્યું, દવાત (ખડીયો) રાખો અને કૂલમ એક કિનારામાં રાખો. બાઅ (બે)ને લાંબો કરીને લખો, સીનને દન્દાનેદાર લખો અને મીમને કાણો ન કરો." (તિબ્યાનુલ કુર્આન) (ખુત્બાતે જુમ્આ-૪૮, અન્નબિય્યુલ ઉમ્મી, અઝ : મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહીના આધારે)

આ સિવાય ઘણા હવાલા આ સંબંધે રજૂ કરી શકાય છે જે આ ટૂંકા લેખમાં સમાવવા શક્ય નથી, પણ એક ઈમાનવાળા માટે આટલા ઈશારાઓ પૂરતા છે. અલ્લાહ કરીમ તેના પ્યારા હબીબ ﷺ ના સદફામાં બુઝુર્ગોના વસીલાથી આપણને તેના મહબૂબ ﷺ તથા રબના સર્વ મહબૂબ બંદાઓની બારગાહના બાઅદબ રાખે અને આવા તારિક મસૂદ તથા તેના જેવા ગુસ્તાખોથી બચાવે અને એ ગુસ્તાખાને રસૂલને તેમના અંજામે વહેલી તકે પહોંચાડે. (આમીન)

(મારવાનું) અલ્લાહે હરામ રાખ્યું તેને નાહક ન મારો.^{૯૩} આ તમને હુકમ ફર્માવ્યો છે કે તમને અક્કલ આવે." (૧૫૧) "અને યતીમોના માલની પાસે ન જાવ પણ ઘણી જ ઉત્તમ રીતે,^{૯૪} જ્યાં સુધી તેઓ પોતાની યુવાન વયે પહોંચે.^{૯૫} અને તોલ માપ ન્યાય સાથે પૂરું કરો" અમે કોઈ જીવ પર ભાર નથી લાદતા પણ તેની શક્તિ મુજબ. "અને જ્યારે વાત કરો તો ઈન્સાફની કરો, ભલે પછી તમારા સગા સંબંધીનો મામલો હોય. અને અલ્લાહનો જ વાયદો પૂરો કરો. આ તમને તાફીદ કરી કે ક્યાંક તમે શિખામણ માનો" (૧૫૨) અને એ કે^{૯૬} "આ છે મારો સીધો રસ્તો તો એના પર ચાલો, અને અન્ય માર્ગે ન ચાલો,^{૯૭} કે તમને તેના રસ્તાથી અલગ કરી દેશે. આ તમને આદેશ આપ્યો કે ક્યાંક તમને પરહેઝગારી સાંપડે (૧૫૩)" પછી અમે મૂસાને કિતાબ આપી.^{૯૮} તેના પર સંપૂર્ણ ઉપકાર કરવા જે નેક છે. દરેક વસ્તુની વિગત અને માર્ગદર્શન અને રહમત, કે ક્યાંક તેઓ^{૯૯} પોતાના રબના મેળાપ પર ઈમાન લાવે^{૧૦૦} (૧૫૪) અને આ બરકતવાળી કિતાબ^{૧૦૧} અમે ઉતારી, તો એને અનુસરો અને પરહેઝગારી કરો કે (જેથી) તમારા પર કૃપા થાય (૧૫૫) (કે) ક્યાંક (એવું) કહો કે કિતાબ તો અમારા અગાઉ બે જુથો પર ઉતરી હતી^{૧૦૨} અને અમને તે પઢવા બઢવાની કશી ખબર ન હતી^{૧૦૩} (૧૫૬) અથવા (એવું) કહો કે, "જો અમારા પર કિતાબ ઉતરત તો અમે તેમના કરતાં વધારે સાચા રસ્તા પર હોત"^{૧૦૪} તો તમારી પાસે તમારા રબની સ્પષ્ટ દલીલ અને હિદાયત અને રહમત આવી.^{૧૦૫} તો તેનાથી વધીને જાલિમ કોણ જે અલ્લાહની આયતોને જૂઠાડે અને તેનાથી મોઢું ફેરવે. નજીકમાં જ તે જેઓ અમારી આયતોથી મોઢું ફેરવે છે, અમે તેમને મહાન અઝાબની સજા આપીશું. તેમનું મોઢું ફેરવવાનો બદલો (૧૫૭)

:: સમજૂતી ::

૮૧ : આ ગૈબની ખબર છે કે જે વાત તેઓ કહેવાના હતા તે વાત અગાઉથી કહી દીધી.

૮૨ : અમે જે કાંઈ કર્યું તે અલ્લાહના ઈચ્છવાથી થયું એ વાતની દલીલ છે કે તે એનાથી ખુશ છે.

૮૩ : અને એ ખોટું બહાનું તેમને કશા કામ ન આવ્યું, કારણ કે તેની જાણ અનુસાર થવાથી એ અનિવાર્ય બનતું નથી કે એ તેની મરજી મુજબ ને તેના હુકમ અનુસાર છે. મરજી તો તે જ છે જે નબીઓ મારફત બતાવવામાં આવી અને જેને હુકમ કરવામાં આવ્યો.

૮૪ : અને ખોટા અનુમાન બાંધો છો.

૮૫ : કે તેણે રસૂલ મોકલ્યા, કિતાબો ઉતારી, સત્ય માર્ગ સ્પષ્ટ કરી દીધો.

૮૬ : જેને તમે પોતાના માટે હરામ કરો છો અને કહો છો કે અલ્લાહ તઆલાએ અમને એનો હુકમ આપ્યો છે.

આ ગવાહી એટલા માટે માગવામાં આવી કે જેથી જાહેર થઈ જાય કે કાફિરો પાસે કોઈ સાક્ષી નથી, અને જે તેઓ કહે છે તે તેમની ઉપજાવી કાઢેલી વાત છે.

૮૭ : આમાં ચેતવણી છે કે જો એવી ગવાહી રજૂ થાય તો પણ એ પોતાની મરજીનું અનુસરણ અને જૂઠ તેમજ ખોટી હશે.

૮૮ : મૂર્તિઓને મઅૂબૂદ સમજે છે, અને શિર્કમાં સપડાયેલ છે.

૮૯ : તેનું વર્ણન આ છે.

૯૦ : કારણ કે તમારા પર તેમના ઘણા હક્કો છે. તેમણે તમારું પોષણ કર્યું તમારી સાથે પ્યાર અને મહેરબાનીની વર્તણૂંક રાખી, દરેક ભયસ્થાનથી

તમારી જાળવણી રાખી, તેમના હક્કોનો ખયાલ નહીં કરવો અને તેમની સાથે સદવર્તનને ધોડી દેવું હરામ છે.

૯૧ : આમાં ઔલાદને જીવતી દાટી દેવાને અને મારી નાખવાને હરામ ઠરાવવામાં આવ્યું જેનો રિવાજ અજ્ઞાનયુગમાં હતો. તેઓ ઘણુ કરીને નાદારીની બહીકે ઔલાદનો નાશ કરતા હતા. તેમને બતાવવામાં આવ્યું કે તમને, તેમને અને બધાને રોજી આપનાર અલ્લાહ છે, પછી શા માટે તમે હત્યા જેવા સખ્ત ગુનાહમાં સપડાઓ છો ?

૯૨ : કારણ કે માનવી જ્યારે ખુલ્લા અને જાહેર ગુનાહથી બચે અને છુપા ગુનાહથી દૂર ન રહે, ત્યારે તેનું જાહેર ગુનાહથી દૂર રહેવું પણ ખુદા ખાતર નથી હોતું, લોકોને દેખાડવા અને તેમની બદગોઈથી બચવા માટે હોય છે. અને અલ્લાહની ખુશી અને સવાબના લાયક તે છે જે તેના ખૌફથી ગુનાહ ત્યજે.

૯૩ : તે વાતો જેના કારણે કતલ કરવું યોગ્ય ઠરે છે તે આ મુજબ છે : મુર્તદ થઈ જવું અથવા કિસાસ (ખૂનનો બદલો ખૂન) અથવા પરણિત વ્યક્તિએ વ્યભિચાર કરવું (અર્થાત એ ગુનાહોની સજા મૃત્યુદંડ છે).

બુખારી અને મુસ્લિમની હદીષમાં છે કે હુઝૂર ﷺએ ફર્માવ્યું, કોઈ મુસલમાન જે લાઈલાહ ઈલ્લાહને મુહમ્મદુરસૂલુલ્લાહની ગવાહી આપતો હોય તેનું ખૂન હલાલ નથી, પણ આ ત્રણ કારણોમાંના કોઈ એક કારણસર : પરણિત હોવા છતાં જેનાથી વ્યભિચાર થઈ ગયો, અથવા તેણે કોઈને નાહક મારી નાખ્યો હોય અને તેનો કિસાસ (બદલો) તેના પર આવતો હોય, અથવા તે મઝહબ ત્યજીને મુરતદ બની ગયો હોય.

૯૪ : જેનાથી તેમનો ફાયદો હોય.

૯૫ : તે સમયે તેનું ધન તેને સોંપી દો.

૯૬ : આ બન્ને આયતોમાં જેનો હુકમ

અપાયો છે (તેના વિશે કહો કે)

૯૭ : જે ઈસ્લામથી વિરુદ્ધ હોય. યહૂદી ધર્મ હોય કે ક્રિસ્ચિયન અથવા બીજો કોઈ ધર્મ.

૯૮ : તવરાત.

૯૯ : અર્થાત બની ઈસ્રાઈલ.

૧૦૦ : અને મરણ પછી જીવંત થવાની, તેમજ હિસાબ અને સવાબ તથા અઝાબ, તેમજ અલ્લાહના દીદારની સત્યતા સ્વીકારે.

૧૦૧ : એટલે કે કુર્આન શરીફ, જે ખૂબ જ બરકતવંત અને અતિ ફાયદાકારક છે, અને કયામત સુધી બાકી રહેશે, અને ફેરફાર સુધારા વધારાથી જળ વાએલું રહેશે.

૧૦૨ : અર્થાત યહૂદીઓ અને ખ્રિસ્તીઓ પર તવરાત અને ઈન્જીલ.

૧૦૩ : કારણ કે તે (કિતાબો) અમારી ભાષામાં ન હતી, ન અમને તેનો કોઈએ અર્થ કહ્યો. અલ્લાહ તઆલાએ કુર્આન શરીફ ઉતારીને તેમના એ બહાનાને કાપી નાખ્યું.

૧૦૪ : કાફિરોના એક જુથે કહ્યું હતું કે, યહૂદીઓ અને ખ્રિસ્તીઓ પર કિતાબો ઉતરી, છતાં તેઓ કુબુદ્દિધમાં સપડાયેલા રહ્યા, તે કિતાબોથી ફાયદો ન ઉઠાવ્યો. અમે તેમની જેવા કમ અક્કલ અને નાદાન નથી, અમારી બુદ્ધિ સતેજ છે. અમારી અક્કલ અને સમજદારી એવી છે કે જો અમારા પર કિતાબ ઉતરત તો અમે સાચા રસ્તા પર હોત. (અલ્લાહ તઆલાએ) કુર્આન ઉતારીને તેમનું એ બહાનું પણ કાપી નાખ્યું જેમ કે આગળ ફર્માવ્યું છે.

બરકાતે પવાજા (માસિક)ના

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

દર્સ
હદીષે પાઠ

મિર્ઝતુલ મનાઝહ તર્જુમએ મિશકાતુલ મસાબીહ
મિર્ઝાત (ઉર્દૂ) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

અડ : હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત મુફતી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رحمۃ اللہ علیہ
અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી દયાદરવી (તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા-માસિક)

'હઝરત સઅદ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. તે પોતાનાં બાળકોને આ કલમા શીખવાડતા હતા^૧ અને કહેતા હતા કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم નમાઝના પછી તેમની સાથે તઅવ્વુઝ કરતા હતા. ઈલાહી ! હું બુઝદિલીથી તારી પનાહ લઉં છું અને કંજૂસથી તારી પનાહ^૨. અને ઉમરના આખરી હિસ્સાથી તારી પનાહ^૩ અને દુનિયાના કિત્નાઓ તથા કુબ્રના અઝાબથી તારી પનાહ માગુ છું^૪." (બુખારી)

૧. એટલે કે બાલિગ તથા નાબાલિગ સર્વ બાળકોને. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે ઔલાદને સારી વાતો શીખવવી માબાપનો પ્રથમ ફર્ઝ છે.

૨. જુબ્નનો વિરોધાર્થી શુજાઅત (બહાદુરી) છે. બુખ્લનો વિરોધાર્થી સખાવત, અને શહનો વિરોધાર્થી જૂદ. કંજૂસ તે જે પોતે ખાય બીજાઓને ન ખવડાવે. શહ તે જે ન ખાય ન ખાવા દે, સર્વ કાંઈ જમા કરીને છોડી જાય. સખી તે જે પોતે ખાય અને અન્યોને પણ ખવડાવે. જવ્વાહ તે જે પોતે ન ખાય અને અન્યોને ખવડાવે. એટલા માટે રબને સખી નથી કહેતા જવ્વાહ કહેવામાં આવે છે. અલ્લાહના હબીબ લાખોપુતિ દાતા, ખાતા નથી ખવડાવે છે. (શેઅર)

بوریا ممنوں خواب راحتش
تاج کسریٰ زیر پائے آتش

આ દુઆ આપણી તા'લીમના માટે છે. હુઝૂર તો પેદાઈશી કુલના રાજા છે જગના દાતા છે.

૩. એટલે કે વૃદ્ધાવસ્થાની તે હાલત જ્યારે હાથ પગ જવાબ દઈ જાય અને રબની ઈબાદત ન કરી શકે, દુનિયવી કામ અંજામ ન દઈ શકે, એનાથી ખુદાની પનાહ !

૪. શક્ય છે કે આ દુઆ હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم સર્વ નમાઝોમાં ખાસ કરીને તહજજૂદ પછી માગતા હોય, પંજગાના નમાઝોમાં સુન્નતોથી ફારિગ થઈને. જેથી આ હદીષ અન્ય હદીષોથી વિરુદ્ધ નથી.

"હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે મુહાજિર ફકીરો હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم ની ખિદમતમાં હાજર થઈને બોલ્યા કે માલદાર મોટા દરજા તથા ફાયમી નેઅમત લઈ ગયા^૧ ફર્માવ્યું, એ કઈ રીતે ? અર્ઝ કરી, જેવી અમે નમાઝો પઢીએ છીએ, તેઓ પણ પઢે છે. અને જેવા અમે રોઝા રાખીએ છીએ, તેઓ પણ રાખે છે. અને તેઓ ખૈરાત કરે છે, અમે નથી કરતા. તેઓ ગુલામ આઝાદ કરે છે, અમે નથી કરતા^૨. તો નબી صلی اللہ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, શું હું તમને એ ચીજ ન શીખવાડું જેનાથી તમે આગળવાળાઓને પકડી લો, અને પાછળવાળાઓથી આગળ વધી જાવ ?^૩ અને તમારામાંથી કોઈ અફઝલ ન હોય એના સિવાય જે તમારાં જેવું કામ કરે^૪. બોલ્યા, હા યા રસૂલલ્લાહ ! صلی اللہ علیہ وسلم ફર્માવ્યું, દરેક નમાઝ બાદ ૩૩-૩૩ વાર તસ્બીહ, તકબીર તથા હમ્દ કરો^૫. અબૂ સાલેહ કહે છે^૬ કે પછી મુહાજિર ફકીરો હુઝૂરે અન્વર صلی اللہ علیہ وسلم ની ખિદમતમાં પરત થયા અને અર્ઝ કરી કે અમારા પર અમલને અમારા માલદાર

ભાઈઓએ સાંભળી લીધો તો તેમણે પણ એ જ પ્રમાણે કર્યું^૧ ત્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે આ અલ્લાહનો ફઝલ છે જેને ચાહે આપે^૨. (મુસ્લિમ, બુખારી) અબૂ સાલેહનો કૌલ કેવળ મુસ્લિમની રિવાયતમાં છે કે દરેક નમાઝ બાદ દસવાર તસ્બીહ, ૧૦વાર તકબીર કહો, ૩૩ વારના બદલે^૩."

૧. એટલે કે અમારી સરખામણીમાં દરજાઓમાં વધી ગયા, અને જન્મતની આ'લા નેઅમતોને પાત્ર થઈ ગયા. આમાં ન તો રબની શિકાયત છે અને ન માલદારો પર હસદ છે, બલકે એમના પર રશક છે. દીની ચીજોમાં રશક જાઈઝ છે. એટલે કે બીજાઓ જેવી નેઅમતો પોતાના માટે પણ ચાહવું. હસદ હરામ છે, એટલે કે બીજાની નેઅમતો છીનવાય જવાની ખ્વાહિશ કરવી.

૨. એટલે કે શારીરિક ઈબાદતોમાં તેઓ અમારા સમાન છે અને માલી ઈબાદતોમાં અમારાથી વધીને છે. આ હદીષના આધારે અમુક ઉલમાએ ફર્માવ્યું કે શાકિર ગની સાબિર ફફીરથી અફઝલ છે. પણ સહીહ એ છે કે સાબિર ફફીર, શાકિર ગનીથી અફઝલ છે, કેમ કે રબે ફર્માવ્યું કે જો તમે શુક કરશો તો તમને ઔર વધારે નેઅમતો આપીશું. અને ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ સાબિરોની સાથે છે. એટલે કે શુકથી નેઅમતો મળે છે સબ્રથી અલ્લાહ તઆલા મળે છે.

૩. અહીં આગળ તથા પાછળથી દરજાઓમાં આગળ પાછળ થવું મુરાદ છે, ન કે જમાનામાં. એટલે કે જે સહાબીઓ તમારાથી દરજામાં વધી ગયા તો આ કલમાઓના સબબે તમો તેમના બરાબર થઈ જશો. અને જેઓ તમારા બરાબર છે અને આ કલમા નથી પઢતા એમનાથી તમે વધી જશો. નહીં તો ગૈર સહાબી કેટલીયે નેકીઓ કરે પણ સહાબીના પગની ધૂળ સુધી નથી પહોંચી શકતો, કેમ કે તેઓ જનાબે મુસ્તફા ﷺ ની સોહબત પામેલા છે. હઝરત જિબ્રઈલ عليه السلام સર્વ ફરિશતાઓથી અફઝલ છે કેમ કે તે અંબિયાઓના ખાદિમ છે, જેથી સહાબા અંબિયા પછી સર્વ મખ્લૂકથી અફઝલ છે કેમ કે તેઓ જનાબ عليه السلام ના ખાદિમ છે.

یک زمانہ صحیحے با مصطفیٰ بہتر از کلمہ سالہ طاعت ہے ریا

૪. એટલે કે જે માલદાર સહાબી એને પઢશે તે તમારાથી અફઝલ થઈ જશે.

૫. એટલે કે પંજગાના નમાઝ બાદ ૩૩ વાર સુબ્હાનલ્લાહ, ૩૩ વાર અલ્હમ્દુલિલ્લાહ અને ૩૩વાર અલ્લાહુ અકબર કહી લીધા કરો. આ તસ્બીહે ફાતિમા કહેવાય છે, કેમ કે હુઝૂરે અન્વર એ લગભગ આ જ તસ્બીહ હઝરત ફાતિમા ઝહ્રા رضی اللہ عنہا ને બતાવી હતી. એના કારણે આજે તસ્બીહના મણકાઓમાં એક નાયબ ઈમામ નાખવામાં આવે છે. યાદ રાશો કે ઝોહર, મગરિબ, ઈશામાં આ તસ્બીહ સુન્નતો વગેરે પઢીને પઢવામાં આવે છે.

૬. અબૂ સાલેહ તાબઈ છે જેમણે હઝરત અબૂ હુરૈરુદ્થી આ રિવાયત કરી.

૭. તેમનો હેતુ એ હતો કે હવે કોઈ છુપો અમલ બતાવવામાં આવે, એ રાઝ તો ખુલી ગયું.

૮. એટલે કે હવે તમે સબ્ર કરો અને રબના આપેલા પર રાજી રહો. આ રશક પણ ઈબાદત છે અને તમે એના પર સબ્ર કરીને સમાન દરજો પામશો.

૯. આ પ્રથમ રિવાયત અધિક મજબૂત છે, કેમ કે એમાં અધિકતા છે અને એના પર ઉમ્મતનો અમલ છે.

"હઝરત કઅબ ઈબને ઉજરા رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે અમુક લોકો આગળ પાછળ આવનારી ચીજો^૪ તે છે જેમને કહેવાવાળો તથા કરવાવાળો નુકસાનમાં નથી રહેતો^૫. દરેક ફઝલ

નમાઝ પછી ૩૩ વાર તસ્બીહ, ૩૩ વાર હમ્દ અને ૩૪ વાર તકબીર કહે^૩." (મુસ્લિમ)

૧. معقبات (મુઅકિફાત)ના કેટલાયે અર્થો છે : (૧) નમાઝના બાદવાળો વઝીફો (૨) તે અમલ જેના લખવા પર દરેક ફરિશ્તો આગેકૂચ કરે છે અને ચાહે છે કે અન્ય ફરિશ્તાઓને પોતાની પાછળ કરી દઉં. (૩) તે વઝીફાઓ જે એક પછી એક પઢવામાં આવે છે. (૪) તે વઝીફાઓ જેનો અંજામ સારો છે.

૨. બલકે થોડી મહેનતથી ઘણો જ નફો હાંસલ કરી લે છે.

૩. આ પૂરા સો છે, એનું નામ તસ્બીહે ફાતિમા છે. ફાદરી સિલસિલાના મશાઈખ એના ઘણા પાબંદ છે.

'હઝરત અબૂ હુરૈરહુ રઝી અલ્લાહુ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે દરેક નમાઝ પછી ૩૩ વાર તસ્બીહ, ૩૩ વાર હમ્દ ઈલાહી, ૩૩ વાર તકબીર કહી લીધા કરે એ ૯૯ થયા અને સો પૂરા કરવા માટે કહે : અલ્લાહના સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી, તે એકલો છે, તેનો કોઈ શરીક નથી, એનો જ મુલક છે, તેની જ હમ્દ છે, તે દરેક ચીજ પર ફાદિર છે. તો એના ગુનાહ બખ્શી દેવામાં આવશે, ભલે સમુદ્રના ફીણના બરાબર કેમ ન હોય^૩." (મુસ્લિમ)

૧. એટલે કે જે આ તસ્બીહે ફાતિમા પર પાબંદી કરશે તેના ગુનાહો ભલે ગણત્રી બહાર હોય બખ્શી દેવામાં આવશે. યાદ રાખશો કે ગણત્રી માટે આંગળીઓ પર ગણવું ખૂબ જ આ'લા ચીજ છે. દરેક મુસલમાનોને આવડવું જોઈએ. જો એ ન આવડતુ હોય તો બેડકાંઓ પર ગણત્રી કરે. મજબૂરીના લીધે કાંકરીઓ કે તસ્બીહ પર ગણત્રી કરે. હઝરત અબૂ હુરૈરહુ રઝી અલ્લાહુ એ એક દોરામાં હજાર ગાંઠો મારી હતી જેના પર ક્યારેક ગણત્રી કર્યા કરતા હતા. (મિક્ફાત) ફકીહોએ તસ્બીહ પર ગણવાને બિદઅત નથી કહ્યું. એટલે કે એ બિદઅતે હસના છે જેની અસ્લ સહાબાથી સાબિત છે.

الفصل الثانی (વિભાગ : ૨)

"હઝરત અબી ઉમામા રઝી અલ્લાહુ થી^૧ રિવાયત છે. ફર્માવ્યું, અઝ્ઝ કરવામાં આવી, યા રસૂલુલ્લાહ ! ﷺ કઈ દુઆ અધિક સાંભળવામાં આવે છે ? ફર્માવ્યું, આખરી રાતની વચમાં અને ફઝ્ઝ નમાઝના પછી^૨." (તિર્મિઝી)

૧. આપના હાલાત અગાઉ વર્ષાન થઈ ચૂક્યા કે આપ ફૂબીલા બાહિલાથી છે. હમ્સમાં વસવાટ રહ્યો. હુઝૂર ﷺની વફાતના સમયે આપ ૩૦ કે ૩૩ વરસના હતા. ૯૧ વરસની ઉંમર પામી. હિ.સ. ૮૧ કે ૮૬માં હમ્સમાં જ વફાત પામ્યા. (રઝી અલ્લાહુ એ) આપની રિવાયતો થોડી છે.

૨. એટલે બે સમયોમાં દુઆઓ અધિક્તર ફૂબૂલ થાય છે. એક તો આખરી રાતની વચમાં, બીજું ફઝ્ઝ નમાઝો બાદ. યાદ રાખશો કે આખિર જોફની સિફત છે. એટલે કે રાતનો મધ્ય હિસ્સો જે આખરી રાતમાં છે. એ રીતે કે રાતના બે હિસ્સા કરો. આખરી અડધાના મધ્યને લો. એ જ સમય તહજજુદના માટે બેહતર છે. એ સમયની દુઆઓ અધિક ફૂબૂલ થાય છે. અને ફઝ્ઝ નમાઝથી ક્યાં તો ખુદ ફઝ્ઝો મુરાદ છે અથવા પૂરી નમાઝ. જેથી બેહતર એ છે કે પંજગાના નમાઝોમાં ફઝ્ઝો પછી પણ ટૂંકી દુઆ માગે અને પછી સુન્નત, નફ્લથી ફારિગ થઈને પણ દુઆ કરે કે એ સર્વ નમાઝ ફઝ્ઝ નમાઝમાં ગણાય છે.

અંબુમને રઝાએ મુસ્તફાના મેમ્બર બનવા માટે ફક્ત રૂ. ૮૦૦/- મોકલી વર્ષ દરમિયાન છપાતી તમામ કિતાબો મેળવો ! -તંત્રી

૧૪. મઝાર પર ચાદર ચળહાનેકી

મન્નત માની તો ક્યા
ઉસકી જગહ ઉતને
પૈસે ફફીરો કો દે
સકતા હૈ ?

બા'ઝ અવામ મેં યે ગલત
ફેહમી પાઈ જાતી હૈ કે અગર મઝાર

પર ચાદર ચળહાનેકી મન્નત માની તો
ચાદર ચળહાના હી ઝરૂરી હોગા, ઉસકી જગહ ઉતને
પૈસે ફફીરો કો દેને કી ઈજાઝત નહીં હોગી, હાલાં કે
અઝ રૂએ શરઅ ઐસા નહીં. મઝાર પર ચાદર ચળહાને
કી મન્નત માનને કી સૂરત મેં શરીઅતને ઈસકી ભી
ઈજાઝત દી હૈ કે ઉતને પૈસે ફફીરો કો દે દિયે જાએ,
બલકે અગર ફફીરો કો ઝરૂરત ઝયાદા હૈ તો ઉન્હે દેના
હી બેહતર હૈ.

"બહારે શરીઅત" મેં હૈ : મસ્જિદ મેં ચરાગ
જલાને યા તાફ ભરને યા ફૂલાં બુઝુર્ગ કે મઝાર પર
ચાદર ચળહાને યા ગ્યારહવીં કી ન્યાઝ દિલાને યા ગૌષે
આ'ઝમ شى الله عنده کا تौशा या शाह अब्दुल उक्कु شى الله عنده
કા તૌશા કરને યા હઝરતે જલાલ બુખારી કા કૂન્ડા
કરને યા મુહર્રમ કી ન્યાઝ યા શરબત યા સબીલ
લગાને યા મીલાદ શરીફ કરને કી મન્નત માની તો યે
શરઈ મન્નત નહીં, મગર યે કામ મના નહીં હૈ, કરે
તો અચ્છા હૈ."

(બહારે શરીઅત, જિલ્દ : ૨, હિસ્સા : ૮, સફહા : ૩૧૭)

"ફતાવા રઝવિય્યા" મેં હૈ : નિયત કરનેવાલોં
કો મૌલા તઆલા જઝાએ ખૈર દે, બહોત મહમૂદ
નિયત હૈ ઓર હર દીની મસ્રફ મેં ઉસે (યાની : ગૌષે
પાક કી નિયાઝ કે લિયે જો અલગ સે પૈસે નિકાલે
ઉસે) સર્ફ કર સકતે હૈ, મસ્જિદે વીરાનકી આબાદી
નિહાયત અહમ કામ હૈ ઉસ મેં સર્ફ કરના મુકદ્દમ હૈ.

(ફતાવા રઝવિય્યા, જિલ્દ : ૧૩, સફહા : ૫૮૨)

अवामी गलतफ़ैहमियां
और उनका
शरह हल

(नजमी दारुल इफ़्ता-आमोद)

एप्लो : 33

નીઝ "બહારે શરીઅત, જિલ્દ : ૨,
હિસ્સા : ૮, સફહા : ૩૧૬,
મસ્અલા નં. ૧૩ મેં ભી ઈસી
તરહ બયાન કિયા ગયા હૈ.

૧૫. ગ્યારહવીં કી નિયાઝ
કી મન્નત માની તો ક્યા
ઈતને પૈસે કિસી મદ્રસે યા મસ્જિદ
મેં દે સકતા હૈ ?

બહોત સારે લોગોં મેં યે એક તસલ્વુર પાયા જાતા
હૈ કે અગર કિસીને ગ્યારહવીં કી નિયાઝ કી માની તો
ઐસી સૂરત મેં નિયાઝ ખિલાના હી ઝરૂરી હોગા નિયાઝ
કે બદલે ઉતને પૈસે કિસી મદ્રસે યા મસ્જિદ મેં દેના
ચાહૈ તો નહીં દે સકતે, યે તસલ્વુર શરઅન ગલત હૈ.
શરઈ તોર પર નિયાઝ કી જગહ ઉતને પૈસે
કિસી મદ્રસે યા મસ્જિદ મેં દેને હો તો બિલ્કુલ
ઈજાઝત હૈ, બલકે જિસ કામકી ઝયાદા ઝરૂરત હો
ઉસ મેં પૈસે સર્ફ કરના બેહતર હૈ.

"ફતાવા રઝવિય્યા" મેં હૈ : "હર દીની મસ્રફ
મેં ઉસે (યાની : ગૌષે પાક شى الله عنده کی નિયાઝ કે લિયે
જો અલગ સે પૈસે નિકાલે ઉસે) સર્ફ કર સકતે હૈ,
મસ્જિદે વીરાન કી આબાદી નિહાયત અહમ કામ હૈ
ઉસ મેં સર્ફ કરના મુકદ્દમ હૈ.

(ફતાવા રઝવિય્યા, જિલ્દ : ૧૩, સફહા : ૫૮૨)

૧૬. મન્નત માનને કે બાદ લળકે કો ચાંદી
કા કળા યા બેળી પેહનાના સહીહ હૈ ?

ઉમૂમન યે દેખા જાતા હૈ કે મન્નત માનને કે બાદ
લળકે કો હાથ યા પાઉં મેં ચાંદી કા કળા યા બેળી
પેહના દેતે હૈ ઓર સમજતે હૈ કે બગેર કળા પેહનાએ
મન્નત સહીહ ન હોગી યા પૂરી ન હોગી, લિહાઝા
લળકે કો ચાંદી કા કળા યા બેળી પેહનાને મેં કોઈ
હરજ નહીં સમજતે, હાલાં કે શરીઅત કે

❖ અઝ : હઝરત મુફ્તી સાબિર નજમી મિરબાદી (સદર મજલિસે ફઝા ઈદારા શરઈય્યાહ-ભરૂચ, C/o. દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ, જિ. ભરૂચ)

अतेतबार से लणके को यांटीका कणा या बेणी पेहनाना जर्ण नही, भाड मन्त के भाड ही क्यूं न हो. नीज मन्त के सहीड होने या पूरा होने के लिये कणा या बेणी पेहनाना कोर्ण जर्री नथी.

युनांचे "बडारे शरीअत" में है : "अंगूठी सिई यांटी ही की पेहनी जा सकती है, दुसरी धातकी अंगूठी पेहनना डराम है, मषलन लोडा, पीतल, तांभा, जिस्त वगैरा धन धातोंकी अंगूठियां मर्हों औरत दोनो के लिये नाजाईज है. ईर्क धतना है के ओरत सोना भी पेहन सकती है और मर्ह नहीं पडेन सकता. उदीष में है के अक शप्स डुजूर ﷺ की भिदमत में पीतलकी अंगूठी पेहन कर डालिअर डूअे, इर्माया : क्या भात है के तुम से भुत की भू आती है ? उन्डों ने वोड अंगूठी ईर्क ही, फिर दूसरे दिन लोडेकी अंगूठी पेहन कर डालिअर डूअे, इर्माया : क्या भात है तुम पर जडन्मभियों का जेवर देभता डूं ? उन्डोंने उसको भी उतार दिया और अर्ज की, या रसूलल्लाड ! ﷺ किस यीज की अंगूठी बनाई ? इर्माया के "यांटी की और उसको अक मिष्काल पूरा न करो. (मिष्काल यानी तर्करीबन सवा यार ग्राम से कुछ कम)...

ईसी तरड मर्हों के लिये अक से जयादा अंगूठी पेहनना या छल्ले पेहनना भी नाजाईज है के ये अंगूठी नहीं, ओरतें छल्ले पेहन सकती है...

लणकों को सोने यांटी के जेवर पेहनाना डराम है और जिसने पेहनया, वोड गुनेडगार डोगा, ईसी तरड बर्य्यों के डाय पाई में भिला जरूरत मेंडही लगाना नाजाईज है. (बडारे शरीअत, जिद : २, डिस्सा, ८, सईडा : ४२६/४२८)

अगर लणके को कणा या बेणी पेहनाने की मन्त मानी हो तब भी उस पर अमल की ईजाजत नहीं, ईस लिये के नाजाईज काम की मन्त मानना जाईज नहीं, युनांचे अल्लाड के नबी ﷺ ने ईर्शाद इर्माया :

لَا تَدْرِي مَعْصِيَةَ (सुनने तिर्मिजी, उदीष : १५२४) यानी : गुनाडके काम में मन्त नहीं.

"बडारे शरीअत" में है :-

भा'ज जाडिल ओरतें लणकों के कान नाक छिदवाने और बर्य्यों की योटियां रभने की मन्त मानती हैं और तरड तरड की ऐसी मन्तें मानती हैं जिन्का जवाज किसी तरड पाभित नहीं. अव्वलन ऐसी वाडियात मन्तों से बर्यें और मानी हो तो पूरी न करें और शरीअतके मुआमले में अपने लव्व बयालात को दभल न दें, न ये के डमारे बणे भूण्डे यूडी करते यले आअे हैं और ये के पूरी न करेंगे तो बर्य्या मर जाओगा. बर्य्या मरनेवाला डोगा तो ये नाजाईज मन्तें बया न लेंगी. मन्त माना करो तो नेक काम नमाज, रोजा, भैरात, दउद शरीई, कलिमा शरीई, कुर्आने मज्द पण्डने, इर्कीरो को भाना देने, कपणा पेहनाने वगैराकी मन्त मानो." (बडारे शरीअत, जिद : २, डिस्सा : ८, सईडा : ३१८)

१७. लिल्लाड किसी मस्जिद या मद्रसा या किसी और दीनी काम में देनेकी नियत से जमा किये डूअे पैसे क्या मजबूरी की डालत में भूड भर्ण नहीं कर सकते ?

कभी कभार ईस तरड का मुआमला पेश आता है के अक शप्सने किसी मस्जिद या मद्रसा या किसी और दीनी काम में देनेकी नियत से लिल्लाड पैसे जमा किये डूअे है फिर किसी मजबूरी की वजड से अपने लिये उन पैसों के ईस्तिअमाल की जरूरत पेश आती है तो ऐसी डालत में उभूमन ये समजा जाता है के मजबूरी की डालत में भी उन पैसोंका ईस्तिअमाल भूड नहीं कर सकता, डालां के शरअन ऐसा नहीं है. शरीअत उन पैसोंको भूड के लिये भर्ण करने की ईजाजत देती है ! डां अगर कोर्ण मजबूरी न हो तो बेडतर यडी है के जिस दीनी काम के लिये वोड पैसे जमा किये, उसी में सई करे.

"इतावा दाइल्लइता अडले सुन्नत" में ईसी तरड का अक सवाल जवाब है : "सवाल : अगर कोई शम्स राडे भुदा में हेने के लिये घरका जानवर पाले, फिर उसे रकम की अशद जरूरत हो और वोड उस जानवर को बेयकर जरूरत पूरी कर ले और बाद में उस तरडका जानवर भरीद कर या उसकी क्रीमत किसी नेक काम या राडे भुदा में हे हे तो क्या उसके लिये ऐसा करना जाईज है या नहीं ?

जवाब : जानवर को राडे भुदा में हेने के लिये पालने से उस जानवरको राडे भुदा में हेना शरअन लाजिम नहीं होगी, क्यूं के जयादा से जयादा उसकी हेपियत सिई अक वअद्दा और अख्ठी निय्यत की है, लिहाजा उस जानवर को बेयकर अपनी जरूरत में रकम भर्य करना शरअन जाईज है, ईस में कोई मुमानअत नहीं. नीज जरूरत पूरी होने के बाद भी जानवर भरीदकर सदका करना या उसकी किमत राडे भुदा भुदा में भर्य करना लाजिम नहीं, अल्बत्ता अपनी निय्यत को पूरा करते डूअे, उसके अदले दूसरा जानवर या उसकी क्रीमत राडे भुदा में सदका कर हे, तो ये अडोत अख्ठी बात होगी के नेक कामों से मुतअद्लिक अख्ठी निय्यतों और वअद्दों को पूरा कर हेना याडिये.

सय्यिदी आ'ला डजरत ईमाम अडमद रजा भान رضي الله عنه से इतावा रजविय्या में अक सवाल डुवा के किसी नेकरी या मुर्गी भौजूदा की निस्बत मप्सूस कर के कडा के में ईस अकरी या मुर्गी की नियाज कइंगा. फिर किसी वजह से वोड मइकूद हो गई तो अजाअे उसके दूसरी अकरी मुर्गी वगैरा की उसी कइद्र गोशत से नियाज होगी या नहीं ?

आप رضي الله عنه ने जवाबन ईशाद इर्माया : "अगर ये नियाज न किसी शर्त पर मुअद्लक थी, मषलन मेरा ये काम हो जाअे तो ईस जानवरकी नजर कइंगा, न कोई ईजाब था मषलन अल्लाड के लिये मुज पर ये नियाज करनी लाजिम है जब तो ये नजर

शरई हो नहीं सकती (लिहाजा ऐसी सूरत में उसका पूरा करना ही लाजिम नहीं) (इतावा रजविय्यड, १३/५८८, रजा इअउ-उशन-लाडोर)

सय्यिदी आ'ला डजरत ईमाम अडमद रजा भान رضي الله عنه से इतावा रजविय्या में अक सवाल के जवाब में इर्माते हैं : "ईस लइज से के (ये जानवर) अल्लाड की नजर करेगे, नजर न डूई, मडज वअद्दा, मगर अल्लाड ﷻ से जो वअद्दा किया उस से फिरना भी डरगिज न याडिये." (इतावा रजविय्या, जिदह : १३, सइडः ५८१, रजा इअउ-उशन, लाडोर, इतावा दाइल्लइता अडले सुन्नत, WAT-2713)

१८. क्या जानकी डिफाजत के सदके में सिई जानवर ही हे सकते हैं ? इपे पैसे हेनेकी ईजाजत नहीं

कुछ लोगों में ये भयाल पाया जाता है के जानकी डिफाजत के सदके में सिई जानवर ही हे सकते हैं. इपे पैसे हेनेकी ईजाजत नहीं, न उस से कोई इाईदा डसिल होगी, युनांये जब जानका सदका निकालने की डाजत पेश आती है तो आजाभता जानवर भरीदकर सदका किया जाता है और समजा जाता है के ईसी से इाईदा डसिल होगी. जब के शरई तोर पर ये भयाल गलत है के जानकी डिफाजत के लिये जानवर ही का सदका इाईदा हेगा, अडके जानवरके सदके की तरड इपे पैसेका सदका भी इाईदामंद धाभित डोता है और ईन में सअसे डेडतर वोड सदका डोता है जिसकी कुकुरा को जयादा जरूरत हो, युनांये "इतावा दाइल्लइता अडले सुन्नत" में है :

"अके का सदका करना जाईज है, अगर नइली सदका अदा करना याडे तो कुकुरा के लिहाज से हेभ लिया जाअे के उनके लिये किस में जयादा इाईदा है, अगर अके का सदका करना उनके लिये जयादा मुईद है तो अका सदका किया जाअे वरना पैसे सदका कर दिये जाअे.

(इतावा, दाइल्लइता अडले सुन्नत, WAB-944)

ઓળખ : આપ ફકીહ તથા

મુહદ્દિષ હોવાની સાથોસાથ બાકમાલ તરીકતવાળાઓમાંથી થયા છે અને તસવ્વુફમાં ઘણા જ ઉચ્ચ સ્થાન પર બિરાજમાન થયા. આપના પીરો મુશિદ હઝરત અબૂ તુરાબ બખ્શી رحمة الله عليه હતા અને ખુદ હઝરત સુફ્યાન ખૌરી અને અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મુબારક رحمة الله عليه જેવા બુઝુર્ગોના મુશિદ હતા અને આપના અકીદતમંદોને ફરસારી કહેવામાં આવે છે.

આપના તફવાનો એ આલમ હતો કે એકવાર રાતના સમયે કોઈ દોસ્તના સકરાતના આલમની સ્થિતિમાં તેના સિરહાને બેઠેલા હતા અને તેના મૃત્યુ બાદ તરત જ ચિરાગ બુઝાવીને ફર્માવ્યું કે, ચિરાગનો એ જિંદગીમાં ખુદ માલિક હતો પણ હવે મૃત્યુ બાદ આ એના વારસદારોની મિલકત છે એટલા માટે એમની મરજી વિના સળગાવવો દુરુસ્ત નથી.

હાલાત : નીશાપુરમાં આપની એક નવયુવાન સાલેહ સાથે મુલાકાત થઈ તો આપે સવાલ કર્યો કે બહાદુરી તથા જવામર્દોનો શો તકાઝો છે ? તેણે અર્ઝ કર્યું કે મારી બહાદુરીનો તકાઝો તો એ છે કે સૂફીઓનો લિબાસ પહેરીને તેમના મસ્લક પર ચાલતો થઈ જાઉં અને આપની બહાદુરી એ છે કે સૂફીઓનો પેશાક ઉતારીને ફેંકે અને આ રીતે ઝિક્રે ઈલાહીથી પોતાના મર્તબાઓમાં વધારો કરે કે દુનિયા આપના ઉપર મોહી ન પડે.

આપના આદેશો : સંપૂર્ણ ખ્યાતિ બાદ જ્યારે પબ્લિકે આપનાથી વઅઝ કહેવાની ફર્માઈશ કરી તો ફર્માવ્યું કે મારો વઅઝ મખ્લૂકના માટે એ કારણે લાભદાયી નથી થઈ શકતો કે હું દુનિયાથી મહોબ્બત

ધરાવું છું અને વઅઝગોઈનો હક્ક કેવળ તેને જ છે જેના વઅઝમાં એટલી અસર હોય કે લોકો હિદાયત પામી શકે, અને વઅઝ તેને કહેવામાં આવે છે જેના બયાનમાં કમસર વહેણ હોય અને ગયબી મદદ એના હાલમાં સામેલ રહે. લોકોએ સવાલ કર્યો કે આગલા બુઝુર્ગોના બયાનનો અંદાઝ અસરકારક કેમ રહેતો હતો ? ફર્માવ્યું કે, તેઓ ઈસ્લામની પ્રગતિ અને નફ્સથી નજાત પામવાની વાત કહયા કરતા હતા.

ફર્માવ્યું કે મખ્લૂકની ચાહત કરતાં ખાલિકની ચાહત ખૂબ જ બેહતર છે, અને છુપાવવાવાળી વાતને કોઈના પર જાહેર ન કરો, અને હમેશાં નેક લોકોની સોહબતમાં બેસો, જાહિલની સોહબતથી અલિખ્ત રહીને આલિમની સોહબત અપનાવો. ફર્માવ્યું કે અધિક મેળવવાની તલબ માનસિક તાણનો સબબ રહ્યા કરતી હોય છે અને નફ્સને સારો સમજવો એટલા માટે તકબ્બુર (ઘમંડ) પેદા કરી દે છે કે નફ્સની પચરવી બંદાને આંધળો કરી દે છે. ફર્માવ્યું કે પોતાને સૌથી બદતર ખયાલ કરીને કદી કોઈ નશામાં ચૂરની તરફ એ ડરથી નજર ન નાખો કે ક્યાંક તમે પોતે પણ બેહોશીનો શિકાર ન થઈ જાવ. અને હમેશાં ખૌફ તથા ઉમ્મીદને તમારો મસ્લક બનાવીને રાખો. ફર્માવ્યું કે તવાઝોઅ (આજીજી)થી ફક્ર હાંસલ થાય છે અને તવાઝોઅનો ભાવાર્થ એ છે કે કોઈને પોતાના કરતાં નીચ ખયાલ ન કરે. ફર્માવ્યું કે અધિક ખાવુ બીમારીઓની જડ અને દીનના માટે આફત છે. ફર્માવ્યું કે પોતાને એટલા માટે કમતર ખયાલ કરો કે દુનિયા તમારી ઈજજત કરે.

સોનેરી કથનો : હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને

□ અઝ : હઝરત શયખ ફરીદુદ્દીન અત્તાર رحمة الله عليه □ અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી-દયાદરવી

મુબારક રુશી અલ્લાહની રિવાયત છે કે આપની મારા માટે એ નસીહત હતી કે કદી દુનિયાના માટે કોઈના પર ગુસ્સે ન થશો. કોઈકે સવાલ કર્યો કે બંદાની શું ઓળખ છે ? ફર્માવ્યું કે જે ખુદા તથા તેની ઈબાદતને મહબૂબ ખયાલ કરે. અને ઝોહદનો ભાવાર્થ એ છે કે અતા કરેલી ચીજ પર કાનેઅ (સંતુષ્ટ) રહીને કદી વધારેનો તલબગાર ન થાય. અને તવક્કુલની ઓળખ એ છે કે કરજદાર થવાની સ્થિતિમાં બંદાને બદલે ખુદાથી તેની અદાયગીની ઉમ્મીદ રાખો અને પોતાનાં કામો ખુદાને સુપરત કરવાથી પહેલાં જરૂરી છે કે હીલો અને તદબીર પણ અપનાવવામાં આવે. ફર્માવ્યું કે ત્રણ ચીજો ઈબ્લીસના માટે ખુશીનો સબબ છે : પ્રથમ કોઈ દીનદારનો કતલ, બીજી કોઈ શખ્સનું કુફની હાલતમાં મરવું. ત્રીજી દુરવેશીથી ભાગવું.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મુબારક વર્ણવે છે કે બીમારીની હાલતમાં જ્યારે મેં આપને અર્ઝ કર્યું કે આપનાં બાળકોને કોઈ નસીહત કરી આપો, તો ફર્માવ્યું, હું તેમના અમીરપણા કરતાં વધુ તેમની દુરવેશીના નષ્ટ થવાથી ડરુ છું.

આપે હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મુબારક રુશીને મરતી વેળા એ વસિયત કરી કે મૃત્યુ પછી મને સ્ત્રીઓમાં દફન કરજો, અને આવું કહીને દુનિયાથી વિદાય થઈ ગયા.

હઝરત મન્સૂર અમ્માર રુશી અલ્લાહીના હાલાત તથા ખૂબીઓ

ઓળખ : આપ ઈરાકના રહેવાસી હતા અને પોતાના દૌરના અજોડ સાહિબે કશફ ખુઝુર્ગ, અનુપમ વાઈઝ થયા છે, અને મોટાભાગના સૂફિયાએ કિરામે આપની ખૂબીઓ વર્ણન કરી છે.

હાલાત : આપના અઝીમુલ મર્તબત (મહાન મર્તબાવાળા) હોવાનું સૌથી મોટું કારણ એ બન્યું કે એકવાર રસ્તમાં કાગળનો એક ટુકડો જેના પર બિસ્મિલ્લાહિરમાનિરહીમ લખેલું હતું તે મળ્યો, આપ અઝમતનો ખયાલ કરીને તેને ગોળી બનાવીને ગળી ગયા. અને એ જ રાત્રે ખ્વાબ જોયો કે બારી તઆલા ફર્માવે છે કે અમે તારા માટે હિકમત તથા દાનાઈના માર્ગો આજથી એટલા માટે વિશાળ કરી આપ્યા કે તે અમારા નામની તા'ઝીમ કરી. ત્યારબાદ લાંબા અરસા સુધી વઅઝ તથા તબ્લીગમાં મશગૂલ રહ્યા.

કોઈ માલદારે પોતાના ગુલામને બજારથી કાંઈક ખરીદવા માટે મોકલ્યો તો તે ગુલામ રસ્તામાં આપનો વઅઝ સાંભળવા લાગ્યો. ત્યાં એક નાદાર દુરવેશ પણ ઉભો હતો જેને જોઈને આપે ફર્માવ્યું કે કોણ શખ્સ છે જે એને ચાર દિરહમ આપીને મારાથી ચાર દુઆઓ લે. આ સાંભળીને તે ગુલામ જે ચાર દિરહમનો સામાન ખરીદવા આવ્યો હતો તેણે તે દુરવેશને ચારેવ દિરહમ અતા કરી આપ્યા. અને જ્યારે આપે પૂછ્યું કે તારા માટે કઈ દુઆઓ ચાહે છે ? તો તેણે અર્ઝ કર્યું કે : પ્રથમ, હું આઝાદ થઈ જઉં. બીજી, અલ્લાહ તઆલા મારા માલિકને તૌબાની તૌફીક આપે. ત્રીજી, આ ચારેવ દિરહમના બદલામાં મને બીજા ચાર દિરહમ મળી જાય. ચોથી, અલ્લાહ તઆલા મારા પર અને તમામ હાજરીને મજલિસ પર રહમતોનો નુઝૂલ ફર્માવે. જેથી આપે એના પ્રમાણે દુઆઓ ફર્માવી. અને જ્યારે ગુલામ આફાની પાસે પહોંચ્યો તો તેને નારાજની સાથે મોડું કરવાનું કારણ પૂછ્યું, અને જ્યારે ગુલામે પૂરો બનાવ વર્ણવ્યો તો તેને આઝાદ કરી વધુ ચારસો દિરહમ માલિકે તેને અર્પણ કર્યા અને ખુદ તૌબા કરી લીધી. અને તેણે રાત્રે ખ્વાબમાં જોયું કે બારી તઆલા ફર્માવે છે કે,

અમે તારી બુરી આદતો છતાં તારા પર અને તારા ગુલામ પર તેમજ મન્સૂર અમ્માર તથા મજલિસવાળાઓ પર રહમતોનો નજૂલ કરી આપ્યો.

વઅઝ દરમિયાન, કોઈએ એક કાગળ પર એ ભાવાર્થનો શેઅર લખીને આપને રજૂ કર્યા કે જે ખુદ તફવાવાળાઓમાંથી ન હોય છતાં તે બીજા લોકોને તફવાની હિદાયત કરે. ફર્માવ્યું, તેનું દ્રષ્ટાંત એ ડોક્ટર જેવું છે જે પોતે બીમાર થઈને બીજાઓનો ઈલાજ કરે છે.

એક રાત્રે આપ ઘુમતા ફરી રહ્યા હતા કે કોઈ મકાનથી એ પ્રકારની દુઆ કરવાનો અવાજ આવ્યો કે, હે અલ્લાહ ! મેં નાફર્માન બનીને ગુનાહ નથી કર્યા બલકે ઈબ્લીસ તથા નફસના ઘોકામાં આવીને ગુનાહ કર્યા જેથી તારી રહમતથી મને માફ કરી આપ. આ સાંભળીને આપે બેચેનીભરી કેફિયતમાં આ આયત તિલાવત કરી :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْجِبَارُ

"હે ઈમાનવાળાઓ ! તમારી જાનને અને તમારાં ઘરવાળાંઓને આગથી બચાવો જેનાં બળતણ માણસ તથા પથ્થર છે." (સૂ. તહરીમ, ૬૬/૬) પછી જ્યારે સવારના સમયે આપ એ મકાનની પાસેથી પસાર થઈ રહ્યા હતા તો અંદરથી રડવાનો અવાજ આવ્યો, અને આપે જ્યારે કારણ પૂછ્યું તો બતાવવામાં આવ્યું કે રાતે કોઈ શખ્સે દરવાજા પર એક આયત તિલાવત કરી જેને સાંભળીને એક છોકરો ખોફે ઈલાહીથી મૃત્યુ પામ્યો. આ સાંભળીને આપે ફર્માવ્યું કે એનો ફાતિલ હતું જ છું.

આપના આદેશો : ખલીફા હારૂન રશીદે આપને પૂછ્યું કે મખ્લૂકમાં સૌથી વધુ આલિમ કોણ છે અને સૌથી વધુ જાહિલ કોણ છે ? ફર્માવ્યું કે સૌથી વધુ આલિમ તો તે છે જે ફર્માબરદાર અને

ખોફ રાખનાર હોય. અને સૌથી વધુ જાહિલ તે છે જે નીડર અને ગુનેહગાર હોય. ફર્માવ્યું કે આરિફોનું દિલ ઝિકે ઈલાહીનું મર્કઝ હોય છે અને દુનિયાવાળાઓનું દિલ લોભ તથા લાલચનું કેન્દ્ર હોય છે. વળી આરિફના પણ બે પ્રકાર છે : એક, તો તેઓ જેઓ આપોઆપ મુજાહિદાત તથા રિયાઝતો તરફ આકર્ષાય છે. બીજા તે જેઓ કેવળ રજાએ ઈલાહીના માટે વાસિલે ઈલલ્લાહ થઈને ઈબાદત કરે છે. પછી ફર્માવ્યું કે દિલની હિકમત : આરિફોમાં લિસાને તસ્દીકથી, જાહિદોમાં લિસાને તફસીલથી, મુરાદો દિલોમાં લિસાને તફક્કુરથી, અને ઉલમાના દિલમાં લિસાને ઝિક્કથી વાત કરે છે. અને અફઝલ તરીન તે બંદો છે જેનો ધંધો ઈબાદત, જેની ખ્વાહિશ તથા તમન્ના દુરવેશી તથા ગોશાનશીની, જેની સામે આખેરત તથા મૌત હોય અને તૌબાનો દરેક સમયે તેને ખયાલ રહે.

ફર્માવ્યું કે માનવ દિલ મુજસ્સમ નૂર હોય છે અને જ્યારે એમાં દુનિયા આબાદ થઈ જાય છે તો નૂર સલબ થઈ જાય છે અને અંધકાર છવાય જાય છે. ફર્માવ્યું કે નફ્સનું આજ્ઞાપાલન માણસને તબાહીમાં નાખી દે છે. અને મુસીબતો પર સાબિર ન રહેવાવાળા આખેરતની મુસીબતોમાં સપડાય જાય છે. ફર્માવ્યું કે તારિકુદ્દુન્યાને કોઈ પ્રકારનો ગમ બાકી નથી અને સુકૂત (મૌન) અપનાવનાર ખુદ જ બેનિયાઝ થઈ જાય છે. ફર્માવ્યું કે જે મુસીબતથી બચી શકતો હોય અને ન બચે તે ઘણો જ મોટો ગુનેહગાર છે.

વફાત : ઈન્તેકાલ બાદ જ્યારે અબુલ હસન શઅરાનીએ ખ્વાબમાં આપને પૂછ્યું કે ખુદા તઆલાએ કેવો મામલો કર્યો ? ફર્માવ્યું કે બખ્શિશ બાદ મને ફર્માવ્યું કે જે રીતે દુનિયાવાળાઓ સામે તું અમારી હમ્દો ધના કરતો હતો, એ જ રીતે હવા ફરિશતાઓ સામે પણ હમ્દો ધના કર.

કાર્યાલય

હવો : ૨૧

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હઝરત સદરુશરીઅહ (رحمة الله عليه)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અપ્લાફો આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૬મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હદીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નર્ધમ અમજદી (બાકરોલ) સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! પૂરો ૧૬મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિદ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅપ્લાફ તથા સત્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

ખરીદ વેચાણનું બયાન

મસ્અલા : જ્યાં સુધી ખરીદ વેચાણના મસ્અલાની જાણકારી ન હોય કે કઈ વસ્તુ વેચવી જાઈજ છે અને કઈ નાજાઈજ તો એ સમય સુધી વેપાર ન કરે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : ઈન્સાનના પાખાનું ખરીદ વેચાણ કરવું મના છે, છાણનું વેચવું મના નથી, ઈન્સાનનાં પાખાનામાં માટી અને રાખનું મિશ્રણ થઈને વધી જાય

જેવું કે ખાતરમાં માટી વધી જાય છે તો ખરીદ વેચાણ જાઈજ છે અને તેને કામમાં લાવવું દા.ત. ખેતરમાં નાખવું પણ જાઈજ છે. (હિદાયા)

મસ્અલા : એ ખબર છે તે ફલાણા શખ્સની બાંદી છે અને બીજો શખ્સ તેને વેચી રહ્યો છે અને આ વેચનાર કહે છે કે તેણે મને વેચવા માટે વકીલ બનાવેલ છે. અથવા તેનાથી મેં ખરીદી લીધી છે અને તેણે મને હિબા (ભેટ) દીધી છે. તો તેને ખરીદવી અને તેણી સાથે વતી (સંભોગ) કરવો જાઈજ છે જ્યારે કે આ શખ્સ ષિક્કહ (ભરોસાપાત્ર) હોય અથવા અધિકતમ ગુમાન એ હોય કે સાચુ કહે છે અને જો અધિકતર ગુમાન એ છે કે તે આ ખબરમાં જૂઠો છે તો તેના માટે આવુ કરવું જાઈજ નથી અને જો તેને પોતે એની જાણકારી નથી કે આ ફલાણાની છે પરંતુ તે વેચનારે જ બતાવ્યું કે એ ફલાણાની છે અને તેણે મને વેચવાનો વકીલ બનાવ્યો છે. અને તે વેચનાર ષિક્કહ (ભરોસાપાત્ર) છે અથવા ગાલિબ ગુમાન એ છે કે સાચુ કહે છે તો તેને ખરીદવું વગેરહ જાઈજ છે. (હિદાયા) આ જ રીતે બીજી વસ્તુઓનાં સંબંધે એ જાણ છે કે ફલાણાની છે અને વેચનાર કહે છે કે તેણે વેચવામાં વકીલ બનાવ્યો છે અથવા મેં ખરીદી લીધી છે અથવા તેને સૌંપી દીધી છે તો તેને ખરીદવું અને વસ્તુથી ફાયદો ઉઠાવવા તે જ શરતોની સાથે જાઈજ છે.

મસ્અલા : જે શખ્સ વસ્તુને વેચી રહ્યો છે તેણે એ ન બતાવ્યું કે આ વસ્તુ મારી પાસે આ રીતે આવી અને ખરીદનારને ખબર છે કે આ વસ્તુ ફલાણાની છે. તો જ્યાં સુધી એની જાણ ન થઈ જાય કે આ વસ્તુ કેવી રીતે આવી તેને ન ખરીદે. ખરીદનારને નથી ખબર કે વસ્તુ બીજા કોઈની છે તો વેચવાવાળાથી ખરીદવું જાઈજ છે કે તેના કબ્જામાં હોવું તેના માલિક હોવાની દલીલ છે અને તેનું વિરુદ્ધ નથી મળ્યુ. પછી તેનું કોઈ કારણ નથી કે ફોગટમાં બીજાની મિલકતનો

વહેમ કરવામાં આવે. હા ! તે વસ્તુ એવી છે કે આ શપ્સ જેવાની નથી હોઈ શકતી, દા.ત. તે વસ્તુ મોંઘી છે અને આ શપ્સ એવો નથી કે એ તેની હશે અથવા જાહિલ પાસે કિતાબ છે અને તેના બાપદાદા પણ આલિમ ન હતા કે તેને વારસામાં મળી હોય તો આ પરિસ્થિતિમાં તેની ખરીદારીથી બચવું જોઈએ અને તેમ છતાંય એને ખરીદી લીધી તો ખરીદવું જાઈજ છે કેમ કે ખરીદારે શરીઅતની દલીલ પર ભરોસો કરીને ખરીદી છે એટલે કબ્જાને માલિક હોવાની દલીલ બતાવી છે. (હિદાયા)

મસ્અલા : ભાગીદારી વસ્તુઓમાં જે તેનો ભાગ છે તે ન વેચે જ્યાં સુધી ભાગીદારને ખબર ન પડી જાય. જો તે ભાગીદાર ખરીદી લે તો બહેતર, નહીં તો જેના હાથે ચાહે વેચી દે. એનો મતલબ એ છે કે ભાગીદારને ખબરદાર કરવો મુસ્તહબ છે. અને ખબર કર્યા વગર વેચવું મકરૂહ છે. એ મતલબ નથી કે ખબર કર્યા વગર વેચવું નાજાઈજ છે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : જો બજારવાળા એવા લોકો જોડેથી માલ ખરીદે છે. જેમાં વધારે પડતુ ગુમાન એ છે કે માલ હરામ છે અને તેમાં વ્યાજ અને ફાસિદ અકદ હોય તેમની પાસેથી ખરીદવાના ત્રણ પ્રકારો છે : (૧) જે વસ્તુના સંબંધે વધારે પડતુ ગુમાન છે કે આ જુલ્મના તરીકા પર કોઈની વસ્તુ બજારમાં લાવીને વેચી ગયો, આવી વસ્તુ ખરીદવી ન જોઈએ. (૨) બીજો પ્રકાર આ રીતે કે માલ બિલકુલ હરામ છે પરંતુ હલાલ માલમાં ભેળવાઈ ગયો છે કે તેને અલગ કરવું શક્ય નથી, આ રીતે ભેળવાઈ જવાથી તેની મિલકત થઈ ગઈ, પરંતુ એને પણ ખરીદવું ન જોઈએ જ્યાં સુધી વેચનાર તેના માલિકને તેનો બદલો આપીને ખુશ ન કરી દે અને જો ખરીદી જ લે તો ખરીદનારની મિલકતમાં થઈ જશે અને કરાહત રહેશે. (૩) ખબર છે કે જેને પચાવી લીધો હતો અથવા ચોરી વગેરેનો

માલ હતો તે એવોને એવો બાકી ન રહ્યો તો દુકાનદારથી વસ્તુ ખરીદવી જાઈજ છે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : વેપારી પોતાના વેપારમાં એટલો મગ્ન ન થઈ જાય કે તેનાથી ફર્જો છૂટી જાય બલ્કે જ્યારે નમાઝનો સમય થઈ જાય તો વેપાર છોડીને નમાઝ માટે ચાલ્યો આવે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : નાપાક કપડાને વેચી શકે છે. પરંતુ જ્યારે ખબર છે કે ખરીદનાર તેમાં નમાઝ પઢશે તો એને જાહેર કરી દે કે આ કપડા નાપાક છે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : જેટલામાં વસ્તુ ખરીદી વેચનારને તેનાથી થોડું વધારે આપ્યું તો જ્યાં સુધી આવું ન કહી દે કે આ વધારો તમારા માટે હલાલ છે અથવા તો મેં તને એનો માલિક બનાવી દીધો ત્યાં સુધી આ વધારાને લેવું જાઈજ નથી. (આલમગીરી) ખરીદ્યા પછી ઘણા લોકો રૂખ લે છે કે ખરીદેલી વસ્તુ જેટલામાં નક્કી થઈ છે તેનાથી થોડું વધારે લે છે તો વેચનારની રઝામંદી વગર આ નાજાઈજ છે અને રૂખ માગવું પણ ન જોઈએ કે આ એક જાતનો સવાલ છે અને વગર જરૂરતે માગવાની પરવાનગી નથી.

મસ્અલા : ગોશ્ત, માછલી અથવા ફળ વગેરેહ એવી વસ્તુઓ જે જલદીથી ખરાબ થઈ જવાવાળી છે કોઈના હાથે વેચી અને ખરીદનાર ગાયબ થઈ ગયો અને વેચનારને અંદેશો છે કે તેની રાહ જોવામાં વસ્તુ ખરાબ થઈ જશે, આ પરિસ્થિતિના તેને બીજાના હાથે વેચી શકે છે અને જેને આવી ખબર છે તે ખરીદી શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્અલા : જે શપ્સ બીમાર છે તેનો બાપ અથવા બેટો તેની ઈજાઝત વગર એવી વસ્તુ ખરીદી શકે છે જેની બીમારને જરૂરત છે દા.ત. દવા વગેરેહ. (આલમગીરી)

મસ્અલા : સારા સાફ ઘઉંમાં માટી મિલાવીને વેચવું નાજાઈજ છે ભલે ત્યાં મિલાવવાની આદત

હોય. (આલમગીરી) આવી જ રીતે દૂધમાં પાણી મિલાવીને વેચવું નાજાઈજ છે.

મરઅલા : જે જગ્યાએ બજારમાં રોટલી ગોશતની કિંમત નક્કી છે કે આ જ હિસાબથી વેચાય છે તો કોઈએ ખરીદી અને વેચનારે ઓછી આપી. પરંતું ખરીદનારને તે સમયે ખબર નથી કે ઓછી આપી, પછી ખબર પડી તો જે કાંઈ કમી છે વસૂલ કરી શકે છે જ્યારે કે ખરીદનારને પણ કિંમત ખબર હોય. અને ખરીદાર પરદેશી છે, ત્યાંનો નથી તો રોટલીની કમી છે તે વસૂલ કરી શકે છે, ગોશતમાં જે કમી હોય તે વસૂલ નથી કરી શકતા, કારણ કે રોટલીની કિંમત લગભગ લગભગ દરેક જગ્યાએ એક જેવી જ હોય છે. જ્યારે ગોશતમાં એવું નથી. (ઝયલઈ)

મરઅલા : લોખંડ અથવા પિત્તળ વગેરેની વીંટી જે પુરૂષ અને સ્ત્રી બંનેવ માટે પહેરવી નાજાઈજ છે તેનું વેચવું મકરૂહ છે. (આલમગીરી) આ જ રીતે અફીણ વગેરહ જેનું ખાવું નાજાઈજ છે, એવાના હાથે વેચવું જે ખાતો હોય નાજાઈજ છે કે આમાં ગુનાહ પર મદદ કરવી છે.

મરઅલા : મુસલમાનનું કાફિર પર દેવું છે તેણે શરાબ વેચીને તેના પૈસાથી દેવું આપ્યું મુસલમાનને ખબર છે કે આ રૂપિયા શરાબની કિંમત છે તેનું લેવું જાઈજ છે. કારણ કે કાફિરનું કાફિરના હાથે શરાબ વેચવું જાઈજ છે. અને અને કિંમતમાં જે રૂપિયા તેને મળ્યા તે જાઈજ છે માટે મુસ્લિમ પોતાના દેવામાં લઈ શકે છે. અને મુસ્લિમે શરાબ વેચી તો જેવું કે આ વેચવું નાજાઈજ છે તેની કિંમત પણ નાજાઈજ છે. આ રૂપિયાને કરજમાં લેવા પણ નાજાઈજ છે. (દુર્રે મુખ્તાર) આ હુકમ એવી દરેક પરિસ્થિતિમાં છે કે જ્યાં એવી ખબર હોય કે આ માલ હરામ અને ખબીષ છે તો એને લેવો નાજાઈજ છે. દા.ત. ખબર છે કે ચોરી અથવા લૂટેલો માલ છે.

મરઅલા : રંડીઓને જે નાચવા ગાવાની મજૂરી મળે છે. આ પણ ખબીષ છે જે કોઈને દેવામાં કે કોઈએ માગ્યા હોય એને આપવા અને તેનું લેવું નાજાઈજ છે. જે શખ્સે જુલ્મ અથવા રિશ્વતથી માલ મેળવેલો હોય તો મૃત્યુ પછી તેનો માલ તેના વારસદારોએ ન લેવો જોઈએ કે આ માલ હરામ છે. બલકે વારસદારો એવું કરે કે જો ખબર છે કે આ માલ ફલાણાનો છે તો જેનાથી મરનારે મેળવેલો હતો તેને પરત કરી દે અને માલૂમ નથી કે કોનાથી લીધેલ છે તો ફકીરોને સદકો કરી દે કે આવા માલનો આ જ હુકમ છે. (રફૂલ મોહતાર)

મરઅલા : પણસાણી (મીઠું, મરચું વેચવાવાળો)ને રૂપિયા આપીએ છીએ અને કહી દઈએ છે આ રૂપિયા સોદામા કપાતા રહેશે. અથવા આપવાના સમયે આ શરત ન હોય કે સોદામાં કપાઈ જશે પરંતું ખબર છે કે આ જ રીતે કરવામાં આવશે તો આ રીતે રૂપિયા આપવા મના છે કે આ કરજથી આ ફાયદો થયો કે તેની પાસે રહેવામાં તેના બરબાદ થઈ જવાનો અંદેશો હતો હવે એ અંદેશો જતો રહ્યો, અને કરજથી ફાયદો ઉઠાવવો નાજાઈજ છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મરઅલા : ઈહતેકાર મના છે. ઈહતેકાર (સંગ્રહખોરી)નો અર્થ એ છે કે ખાવાની વસ્તુને એ માટે રોકવી કે મોંઘી થવા પર વેચવામાં આવશે. અને હદીષોમાં આ બારામાં સખ્ત ચેતવણીઓ આવી છે. એક હદીષમાં છે કે જે ચાલીસ દિવસ સુધી ઈહતેકાર કરશે અલ્લાહ તઆલા તેને ગરીબ ફકીર બનાવી દેશે. બીજી હદીષમાં છે કે તે અલ્લાહથી બરી (બેપરવા) અને અલ્લાહ તેનાથી બરી. ત્રીજી હદીષમાં છે કે તેના ઉપર અલ્લાહ અને ફરિશ્તાઓ અને તમામ આદમીઓની લાનત છે. અલ્લાહ તઆલા ન તેની નફલને કબૂલ ફર્માવશે ન ફર્મ. ઈહતેકાર ઈન્સાનની ખાવાની વસ્તુમાં પણ હોય છે દા.ત. અનાજ અને દ્રાક્ષ, બદામ વગેરહ અને જાનવરોના

ચારામાં પણ હોય છે દા.ત. ઘાસ, ભૂસુ.

(દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મોહતાર)

મસ્અલા : ઈહતેકાર એ સમયે જ કહેવાશે જ્યારે તેના અનાજને રોકવું ત્યાંના લોકોને તકલીફ પહોચાડતું હોય અથવા તેના કારણે મોંઘવારી થઈ જાય અથવા એવી દશા હોય કે બધું અનાજ તેના કબજામાં છે, તેના રોકવાથી દુષ્કાળ પડશે એવો અંદેશો છે. બીજી જગ્યાએ અનાજ નહીં મળે (હિદાયા)

મસ્અલા : ઈહતેકાર કરવાવાળાને કાઝી એ હુકમ આપશે કે પોતાનાં ઘરવાવાળાઓનાં ખર્ચ માટે અનાજ મૂકી રાખ અને બાકીનું વેચી નાખે, જો તે શખ્સ કાઝીના આ હુકમની વિરુદ્ધ કરે એટલે વધારાનું અનાજ ન વેચે તો કાઝી તેના પ્રમાણે સજા આપે અને તેની જરૂરતથી વધારે જેટલું અનાજ છે, કાઝી પોતે તેને વેચી દે કારણ કે આમ નુકસાનથી બચવાનો આ જ ઈલાજ છે. (હિદાયા)

મસ્અલા : બાદશાહને પ્રજાની બરબાદીનો અંદેશો હોય તો ઈહતેકાર કરવાવાળાથી અનાજ લઈને પ્રજામાં વહેંચી દે પછી જ્યારે તેમની પાસે અનાજ થઈ જાય તો જેણે જેટલું લીધેલું તેટલું પરત કરી દે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મસ્અલા : પોતાની જમીનનું અનાજ રોકી લેવું ઈહતેકાર નથી. હા ! આ શખ્સ મોંઘવારી કે દુષ્કાળ પડવાની રાહ જોઈ રહ્યો હોય તો આ નિયતના કારણે તે ગુનેહગાર થશે. અને આ સૂરતમાં પણ જો આમ લોકોની અનાજને જરૂરત હોય તો અને અનાજ ન મળતું હોય તો કાઝી તેને વેચવા પર મજબૂર કરશે.

(દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મોહતાર)

મસ્અલા : બીજી જગ્યાએથી ખરીદીને અનાજ લાવ્યો અને ત્યાંથી વધારે પડતું અનાજ અહીંયા લાવવામાં આવતું રહેતું હોય તો આને રોકવું પણ

ઈહતેકાર છે અને ત્યાંથી અહીં લાવવામાં આવત ન હોય તો રોકવું ઈહતેકાર નથી પરંતું આ પરિસ્થિતિમાં પણ વેચી નાખવું મુસ્તહબ છે કે રોકવામાં પણ આ એક જાતની કરાહત (નાપસંદ વસ્તુ) છે.

(દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મોહતાર)

મસ્અલા : હાકિમ એવું ન કરે કે વસ્તુની કિંમત નક્કી કરી દે. હદીષમાં છે કે લોકોએ અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ કિંમત ઘણી મોંઘી થઈ ગઈ છે, હુઝૂર કિંમત નક્કી કરી દો. ઈશાદ ફર્માવ્યું, કિંમત નક્કી કરવાવાળો તંગી અને હળવાશ કરવાવાળો, રોજી આપનારો અલ્લાહ છે. અને હું ઉમ્મીદ કરું છું કે ખુદાને એ હાલતમાં મળુ કે કોઈ શખ્સ ખૂન અને માલનાં મામલામાં મારી પાસે કોઈ પણ હકનો મુતાલબો ન કરે.

મસ્અલા : વેપારીઓએ જો વસ્તુઓની કિંમત ઘણી મોંઘી કરી દીધી અને કિંમત નક્કી કર્યા વગર કામ ચાલતું જોવા ન મળતું હોય તો રાયવાળાઓનો મશવેરો લઈને કાઝી કિંમત નક્કી કરી શકે છે. અને નક્કી કર્યા પ્રમાણે જે વસ્તુ વેચી તે વેચવું જાઈજ છે. અને એવું નથી કહી શકતા કે આ વેચવું મજબૂર છે. કારણ કે અહીંયા વેચવા પર મજબૂર નથી કરવામાં આવતા. કાઝીએ તેને વેચવા પર મજબૂર નથી કર્યો તેને ઈખ્તિયાર છે કે તેની વસ્તુ વેચે અથવા ન વેચે, ફક્ત એ કહેવામાં આવે છે કે જ્યારે તે વેચે તો જે કિંમત નક્કી કરવામાં આવી છે તેનાથી મોંઘી ન વેચે.

(હિદાયા)

મસ્અલા : ઈન્સાનના ખાવામાં અને જાનવરના ઘાસમાં કિંમત ઉપર જણાવેલ પ્રમાણે જાઈજ છે અને બીજી વસ્તુમાં પણ હુકમ આ છે કે વેપારીઓએ ઘણી વધારે મોંઘી કરી દીધી તો એમાં પણ કિંમત નક્કી કરી શકાય છે. (દુર્રે મુખ્તાર)

મરઅલા-૭

રસૂલે ખુદા ગયબનો ઈલ્મ સુન્નતની-રોશનીમાં

અઝ : મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન રઝવી બરકાતી
(સદર : દારુલ ઈફતા જામિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

★ મદીનાથી સેંકડો માઈલ દૂર થનારા
બનાવોથી સરકાર عليه السلام એ જે તે સમયે
માહિતગાર કર્યા ★

હદીષ-૧૮ : હઝરત અનસ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે નબી કરીમ عليه السلام એ લોકોને હઝરત ઝૈદ, હઝરત જઅફર અને હઝરત ઈબ્ને રવાહાના શહીદ થવાની ખબર જંગથી તેમની શહાદતની ખબર આવતા પહેલાં જ આપી દીધી. આપે ફર્માવ્યું :

- ઝયદે ઝંડો હાથમાં લીધો અને તે શહીદ થઈ ગયા.
- પછી જઅફરે લીધો અને તે શહીદ થઈ ગયા.
- પછી ઈબ્ને રવાહાએ લીધો અને તે પણ શહીદ થઈ ગયા.

આ ખબર આપતી વખતે આપની આંખોથી આંસુ વહી રહ્યાં હતાં, ત્યાં સુધી કે સૈફુલ્લાહ (ખાલિદ ઈબ્ને વલીદ)એ ઝંડો પકડી લીધો અને અલ્લાહ તઆલાએ મુસલમાનોને ફતહ આપી. (સહીહ બુખારી, ૨/૬૧૧, કિતાબુલ મગાઝી, બાબ : ગઝવતિ મુઅ્તા મિન અદ્દિશ્શામ, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર)

સરકાર عليه السلام મદીના મુનવ્વરામાં હાજર હતા પણ જંગે મુઅ્તામાં ઉપસ્થિત થનાર મહત્વના બનાવોની ગયબી ખબરો એ રીતે આપી રહ્યા હતા કે જાણે કોઈ પોતાની હથેળીમાં નિશાનીઓ જોઈને બતાવી રહ્યું હોય.

આ હદીષે પાકમાં હુઝૂર પુરનૂર عليه السلام એ આઠ ગયબી ખબરો આપી છે : બે બે ખબરો જંગનો ઝંડો હાથમાં લેવાની અને શહીદ થવાની. બે હાથમાં ઝંડો લેવાની અને જીત પામવાની. તો સાબિત થયું કે હુઝૂર સૈયદે આલમ عليه السلام વિના શંકાએ ગયબોને જાણનાર (દાનાએ ગુયૂબ) છે. હુઝૂર સૈયદે આલમ عليه السلام મુઅ્તાથી સેંકડો કિલોમિટર* દૂર રહેવા છતાં ખબર આપી રહ્યા છે કે કોણ ક્યાં મૃત્યુ પામી રહ્યું છે તો આપને بأي أرض تكفون પણ ઈલ્મ છે.

★ રસૂલ عليه السلام એ બતાવી આપ્યું કે
કોણ ક્યાં મરશે ? ★

હદીષ-૧૯ : હઝરત અનસ બિન માલિક رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે જંગે બદરના મોકા પર જ્યારે સહાબાએ કિરામ رضوان الله تعالى عليهم اجمعين બદર સ્થળ પહોંચ્યા તો હુઝૂર عليه السلام એ ફર્માવ્યું : "આ ફલાણાના મરવાની જગા છે અને આપ પોતાનો હાથ જમીન પર રાખીને ફર્માવતા : અહીં અને અહીં. (એટલે ફલાણો ફલાણો અહીં, અહીં કૃત્લ થઈને પડશે) હદીષના રાવીનું બયાન છે કે રસૂલુલ્લાહ عليه السلام એ પોતાના હાથ વડે જે નિશાન કર્યું હતું એ જગાથી હટીને આમ તેમ કોઈ ન પડ્યું." (સહીહ મુસ્લિમ, ૨/૧૦૨, કિતાબુલ જિહાદ વસ્સિયર, બાબુ ગઝવએ બદર, અલ બરકાત)

ઈમામ નવવી رحمة الله عليه આ હદીષની શરહમાં

★ સેંકડો કિલોમિટર : મુઅ્તા શામ (સીરિયા)નો એક કરબો છે જેનું અંતર મદીના મુનવ્વરાથી ૯૮૭ કિલોમિટર જેટલું દર્શાવવામાં આવે છે.

ફર્માવે છે : "આ હદીષમાં બે મો'જિઝાઓ છે જે નબુવ્વતની દલીલોમાંથી છે. પ્રથમ મો'જિઝો એ કે નબી કરીમ ﷺએ જાલિમોના કૃત્લ થવાની જગા બતાવી આપી તો કોઈ એનાથી આમ તેમ ન પડ્યો. (અલ મિન્હાજ શરહે સહીહ મુસ્લિમ, ૨/૧૦૨, મજલિસે બરકાત)

હુઝૂર પુરનૂર સૈયદુલ મુરસલીન ﷺનો આ ઈર્શાદ હઝરત ઉમર ફારૂકે આ'ઝમ રુઝિ અલ્લેએ શબ્દોના કાંઈક ફરકની સાથે ખુદાની કૃસમ ખાયને વર્ણવ્યો છે. હઝરત અનસ ઈબ્ને માલિક રુઝિ અલ્લેએ રૂયતે હિલાલ (ચાંદ જોવા)ના એક બનાવનું વર્ણન કરતાં લખે છે : "હઝરત ઉમર રુઝિ અલ્લેએ અમને બદરવાસીઓના બારામાં વર્ણન કરવા લાગ્યા કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺએ એક દિવસ પહેલાં અમને બદરવાસીઓની મરવાની જગાઓ બતાવી આપી હતી અને બતાવી આપ્યું હતું કે ફલાણો કાલે અહીં હલાક થશે, ઈન્શાઅલ્લાહ !" (સહીહ મુસ્લિમ, ૨/૩૮૬, ૩૮૭, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર)

હઝરત ઉમરે કહ્યું : એ જાતની કૃસમ ! જેણે આપને હક્ક સાથે મોકલ્યા, રસૂલુલ્લાહ ﷺએ દરેક જણના મૃત્યુ પામવાની જે જગા બતાવી હતી તેનાથી કોઈ આમ તેમ ન પડ્યો.

હવે અહીં આયતે કરીમા : وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ (અને કોઈ જાન નથી જાણતી કે કઈ જમીનમાં મરશે. સૂરએ લુકમાન, ૩૧/૩૪)ને પણ લક્ષમાં રાખો તો કિતાબ તથા હદીષમાં મુવાફિકતની સ્પષ્ટ સ્થિતિ સામે આવશે કે કોણ ક્યાં મરશે એ કોઈને માલૂમ નથી, પરંતું ખુદાએ અલીમો ખબીરના બતાવવાથી રસૂલુલ્લાહ ﷺને માલૂમ પણ છે અને બતાવે પણ છે.

આ હદીષોથી સાબિત થયું કે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺને માલૂમ હતું કે કોણ ક્યાં મરશે, અને એના બારામાં આપે જે ફર્માવ્યું તે જ થઈને રહ્યું.

★ પીઠ પાછળ જાહેર તથા બાતિનને જોવું ★

હદીષ-૨૦ : હઝરત અબૂ હુરૈરેહ રુઝિ અલ્લેએ

રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું, શું તમે એવું સમજો છો કે મારુ ધ્યાન અહીં છે ?! અલ્લાહની કૃસમ ! મારા પર તમારા રુકૂઅ તથા ખુશૂઅ છૂપાં નથી. હું વિના શંકાએ તમને મારી પીઠ પાછળ પણ જોઉં છું. (સહીહ બુખારી, ૧/૧૦૨, કિતાબુલ અઝાન, મજલિસે બરકાત)

હદીષ-૨૧ : હઝરત અનસ બિન માલિક રુઝિ અલ્લેએ રિવાયત છે કે નબી અકરમ ﷺએ ફર્માવ્યું : તમે રુકૂઅ તથા સજદા સહીહ તૌર પર અદા કરો. હું અલ્લાહની કૃસમ ! તમને મારી પાછળથી પણ જોઉં છું. અને કદીક આપે ફર્માવ્યું, જ્યારે તમે લોકો રુકૂઅ તથા સજદા કરો છો તો હું તમને લોકોને મારી પીઠની પાછળથી જોઉં છું." (સહીહ બુખારી, ૧/૧૦૨, મજલિસે બરકાત, મુબારકપુર)

હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺએ આ હદીષોમાં પોતાની ગયબદાનીની બે સાબિતીઓ આપી છે :-

★ એક એ કે આપ આપની પીઠ પાછળ થનારી બાબતોને જુએ છે. કોણ રુકૂઅ તથા સિજદા સહીહ તૌર પર અદા કરી રહેલ છે અને કોણ ગલત તૌર પર અદા કરી રહેલ છે. આ સર્વ સરકાર ﷺ જોઈ રહ્યા છે.

★ બીજુ એ કે દિલી કેફિયત પર પણ આપની નજર છે. ખુશૂઅ તથા ખુઝૂઅનો સંબંધ દિલના આંત્રિક ભાગથી છે પણ તે પણ આપની નજરથી છૂપુ નથી.

★ દુનિયાથી ગયબી હાલતો અને ફઘના પહોંચ બહારના રહસ્યોની ખબર ★

હદીષ-૨૨ : હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ રુઝિ અલ્લેએ ફર્માવે છે કે નબી કરીમ ﷺએ મદીના પાકના એક બાગની પાસેથી પસાર થયા તો આપે બે માણસોનો અવાજ સાંભળ્યો જેમના પર તેમની કુબ્રોમાં અઝાબ થઈ રહ્યો હતો. તો નબી કરીમ ﷺએ ફર્માવ્યું : "આ બંનેને અઝાબ આપવામાં

કરી કે નબીએ અકરમ ﷺ અને અબૂબક તથા ઉમર તથા ઉષ્માન ઓહદ પહાડ પર ચઢયા તો તે એ મુકદ્દસ હસ્તીઓના કારણે (ખુશીમાં) હાલવા લાગ્યો તો હુઝૂર ﷺએ ફર્માવ્યું, હે ઓહદ ! થોભી જા ! કેમ કે તારા પર એક નબી, એક સિદીક અને બે શહીદ છે." (સહીહ બુખારી, ૧/૫૧૯, કિતાબુલ મનાકિબ, મજલિસે બરકાત)

આ હદીષમાં "બે શહીદ"થી મુરદ હઝરત સૈયદુના ઉમર ફારૂકે આ'ઝમ અને હઝરત સૈયદુના ઉષ્માન ગની رضی اللہ عنہما છે. આ બંનેવ ખુલફાએ રાશિદીનથી છે અને આ પોત પોતાના ખિલાફતકાળ માં શહીદ થયા."

હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺએ જે વખતે આ હઝરાતની શહાદતની ગયબી ખબર આપી હતી તેના વરસો બાદ તેની સરચાઈ દુનિયા સામે આવી અને એ હઝરાત શહીદ થઈ ગયા.

આ હદીષમાં સરકાર ﷺએ ત્રણ ત્રણ ગયબોની ખબર આપી છે : □ એક એ હઝરાત જિંદગીના આખરી શ્વાસ સુધી ઈમાનવાળા રહેશે. □ બીજી ખબર એ કે તેમનો ખાત્મો પણ ઈમાન પર જશે. □ ત્રીજી ખબર એ કે મૌત શહાદતની થશે.

અને હક્ક એ છે કે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺએ જેવી ખબર આપી હતી એવી જ અને એ જ ક્રમ પ્રમાણે પૂરી પણ થઈ.

★ ઝુલખવૈસરા તમીમીના બેઅદબ ગિરોહના ઝહૂર અને તેમના અહવાલની ખબર ★

હદીષ-૨૫ : હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી رضی اللہ عنہ બયાન કરે છે કે નબી અકરમ ﷺ (માલે ગનીમત) વહેંચી રહ્યા હતા. એટલામાં અબ્દુલ્લાહ ઝુલખવૈસરા તમીમી આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ તમે ઈ-સાફ કરો. તો આપે

ફર્માવ્યું, તારી હલાકત (બર્ખાદી) થાય ! જો હું ઈ-સાફ નહીં કરું તો પછી કોણ ઈ-સાફ કરશે ? એ સાંભળીને હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબે અર્ઝ કરી, હુઝૂર ! મને ઈજાઝત આપો કે હું એની ગરદન ઉડાડી મૂકું ! તો આપે ફર્માવ્યું, એને છોડી આપો કે એના અમુક સાથી એવા થશે જેમની નમાઝની આગળ તમે તમારી નમાઝને, જેમના રોઝાની સરખામણીમાં તમારા રોઝાઓને મામૂલી સમજશો. તેઓ દીનથી એવા નીકળી જશે જેવી રીતે તીર શિકારથી નીકળી જાય છે.

(સહીહ બુખારી, ૨/૧૦૨૪, ૧૦૨૫)

સરકાર ﷺએ ઝુલખવૈસરા તમીમીના જે ગિરોહની ખબર આપી છે તે ગિરોહ આજે પણ જોવા મળે છે. અને આ તે જ ગિરોહ છે જે હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺની શાને પાકમાં ગુસ્તાખી કરે છે. આપના ઘણા બધા ફજાઈલનો ઈ-કાર કરે છે પણ નમાઝો એટલી અધિક પ્રમાણમાં પઢે છે કે આપણે એમની સરખામણીમાં આપણી નમાઝોને મામૂલી ખયાલ કરીએ છીએ. આ "પેહચાન" થકી લોકોને પહેચાની લો તો ખુદ જ સરકાર ﷺના ઈલ્મે ગયબનું સમર્થન થઈ જશે.(કમશ:)

'બરકાતે પ્વાજ' માસિકને ઝિંદા રાખવા ગ્રાહકો વધારો

પ્યારા દીની ભાઈઓ ! બહેનો ! વર્તમાન પુર કિતન દૌરમાં દીન તથા ઈમાનની સલામતી માટે અફીદા બાબતે બાતિલ ફિક્કાઓ વહાબી, દેવબંદી, શીઆ, ગૈર મુકુલ્લિદ, ફાદયાની વગેરેની ડંકાની ચોટ પર રદ કરી ઈમાનની રક્ષા કરતુ તેમજ અમલોની સુધારણા માટે દિલને પીગળાવનારા લેખો કુર્આન, હદીષ, બુઝુર્ગોના વાણી તથા વર્તનોનો ચિતાર, વાકિઆ રજૂ કરી અસરકારક લખાણો પેશ કરતા આપના પ્યારા આ માસિક માટે સુન્નિયતનું દર્દ રાખી દરેક ગ્રાહક પોતાની કોશિશોથી પોતાનાં સગાં, મિત્રો કે સંબંધી વર્તુળમાં જરૂર નવા ગ્રાહકો ઉભા કરી સવાબે દારૈનના હક્કદાર બને એવી નમ્ર અપીલ છે. -તંત્રી : બરકાતે પ્વાજ (માસિક)

(કાર્યાલય)

કશ્ફો કરામાત : હઝરત મઅરૂફ કર્ખી رحمة الله عليهનાં અગણિત કશ્ફો કરામાતમાંથી અમુકનું વર્ણન કરવામાં આવે છે.

(૧) એકવાર એક ડાકૂ ગિરફતાર થયો. હાકિમે હુકમ આપ્યો કે એ ડાકૂને ફાંસી આપી દેવામાં આવે. હુકમ પામતાં જ તેને સૂળી પર લટકાવી દેવામાં આવ્યો અને ડાકૂનો સૂળી (ફાંસીના માંચડા) પર જ ઈન્તેકાલ થઈ ગયો. હજી એની લાશ સૂળી પર જ હતી એવામાં એ તરફથી હઝરત મઅરૂફ કર્ખી رحمة الله عليه પસાર થયા. લાશને સૂળી પર જોઈને આપ કાંપી ઉઠયા અને એના માટે મગફિરતની દુઆ કરવા લાગ્યા કે, હે રહમાન તથા રહીમ ! આ શખ્સે પોતાના કરતૂતોની સજા દુનિયામાં જ પામી લીધી. તું ગફૂરો રહીમ છે, જો તું એની ખતા માફ કરી દે અને દારૈન (બંને જહાન)માં તેને ઈજજત બખ્શી દે તો તારા બખ્શિશના બજાનાઓમાં કમી નથી થઈ શકતી. એકાએક ગયબી અવાજ આવ્યો જેને સર્વ શહેરવાળાઓએ સાંભળ્યો કે જે કોઈ આ સૂળીવાળાની જનાઝાની નમાઝ પઢશે તે આખેરતમાં મહાન મર્તબો પામશે. આ ગયબી અવાજને સાંભળતાં જ શહેરના સર્વ લોકો ભેગા થઈ ગયા અને હાથોહાથ તેને સૂળીથી ઉતાર્યો અને સારી રીતે ગુસ્લ કફન આપીને તેની નમાઝે જનાઝા પઢી અને દફન કરી દીધો. રાતમાં એક શખ્સે ખ્વાબમાં જોયું કે કુયામત રચાઈ છે અને તે ડાકૂ નમાઝીઓની સાથે ત્યાં શાનદાર લિબાસ પહેરીને મૌજૂદ છે. તેને

પૂછ્યું કે આટલી મહાન દૌલત તેને કેવી રીતે મળી ? તેણે જવાબ આપ્યો કે હઝરત મઅરૂફ કર્ખી رحمة الله عليهની દુઆ અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે કબૂલ ફર્માવી અને મારી બખ્શિશ કરી આપી. (મસાલિકુસ્સાલિકીન, ૧/૨૮૮ તથા મશાઈખે ફાદરિયા રઝવિયહ બરકાતિયા, પેજ-૧૮૦)

(૨) આપ એક દિવસે એક જમાઅતની સાથે ક્યાંક જઈ રહ્યા હતા એવામાં દજલા નદીના કિનારે નવયુવાનોની એક ટોળી જોઈ જે ફિસ્કો ફુજૂર (ગુનાહો)માં પડેલી હતી. આપના સાથીઓએ કહ્યું કે હુજૂર ! એમના માટે દુઆ કરો કે રબ તઆલા તે સર્વ બદમાશોને ડૂબાડી દે ! જેથી એમની નહૂસત ફેલાવા ન પામે. હઝરતે ફર્માવ્યું કે તમે સૌ પોતાના હાથ ઉઠાવો હું દુઆ કરું છું, અને તમે લોકો કેવળ આમીન કહેજો. જેથી બધાએ હાથ ઉઠાવ્યા અને આપે દુઆ કરી કે, ઈલાહી ! જે રીતે તે આ લોકોને આ દુનિયામાં એશો ઈશરત (મોજ મજા)થી નવાજ્યા, એ રીતે એ જહાનમાં પણ એશો ઈશરત અતા ફર્માવ. આપની આ દુઆ પર આપના સાથીઓને આશ્ચર્ય થયું અને કારણ પૂછ્યું તો આપે કહ્યું, તમે લોકો થોડીવાર થોભો મારો હેતુ પણ જાહેર થઈ જશે. જેથી થોડીવાર પછી એ ટોળીની નજર જેવી હઝરત પર પડી તો તે લોકોએ પોતાનાં વાજાં ગાજાં તોડી નાખ્યાં અને દારૂ ફેંકી દીધો અને ચોધાર આસુંએ રડવા લાગ્યા. સર્વ લોકો આપના કુદમો પર પડી ગયા અને સાચા દિલથી તૌબા કરી લીધી. હઝરતે પોતાના સાથીઓને કહ્યું કે જોઈ લીધું તમે લોકોએ ?! એ જ મારો આશય હતો જે પ્રાપ્ત થઈ ગયો એ વિના કે તેઓ ગર્ક થઈ જાય, અથવા એ લોકોને કોઈ તકલીફ પહોંચે. (તઝકિરતુલ અવલિયા, પેજ-૨૦૭)

(૩) હઝરતના મામા શહેરના હાકિમ હતા. એક દિવસે તે જંગલમાંથી પસાર થયા. ત્યાં પર હઝરત મઅરૂફ કર્ખી رحمة الله عليه બેઠા બેઠા બેઠા રોટલી ખાય રહ્યા હતા અને પાસે જ બેઠેલા એક કૂતરાને રોટી ખવડાવી રહ્યા હતા. આપના મામાએ કહ્યું કે કૂતરાની પાસે શા માટે રોટી ખાય રહ્યા છો ? આપે માથુ ઉઠાવ્યું તો જોયું કે એક પક્ષી હવામાં ઉડી રહ્યું છે. તેને અવાજ

આપ્યો. પક્ષી હુકમ પામતાં જ નીચે ઉતરી આવ્યું, અને આપના હાથ પર આવીને બેસી ગયું, પણ શરમના કારણે પોતાનું મોં તથા પોતાની આંખો પોતાની પાંખો વડે છુપાવી લીધી. હઝરતે ફર્માવ્યું કે જુઓ, જે શખ્સ ખુદા તઆલાથી શરમ રાખે છે તો દરેક ચીજ તેનાથી શરમ રાખે છે. આપના મામાએ આ શાન જોઈ તો ઘણા જ શર્મિદા થયા. (તઝકિરતુલ અવલિયા, પેજ-૨૦૮)

આપના મલ્કૂઝાત : એ હમેશાંનો દસ્તૂર રહ્યો કે દરેક કામયાબ માણસના કથનો ઈતિહાસ પોતાના સીનામાં મેહફૂઝ રાખે છે. એ જ ફાયદાનુસાર આપના મલ્કૂઝાત પણ ઈતિહાસમાં વેડફાવા ન દીધા. નીચેના લખાણમાં આપના મલ્કૂઝાતમાંથી અમુક વર્ણવીએ છીએ :

(૧) આપે ફર્માવ્યું કે યુવાન પુરૂષોની ત્રણ નિશાનીઓ છે : વાયદો પૂરો કરવો, કોઈ સ્વાર્થ વિના પ્રશંસા કરવી, અને સવાલ કર્યા વિના આપવું.

(૨) જીભને પ્રશંસા કરવાથી એ રીતે બચાવવી જોઈએ જેવી રીતે બુરાઈથી.

(૩) તસવ્વુફ નામ છે હફીફતોની પ્રાપ્તિ અને મખ્લૂકની માલ સંપત્તિથી નાઉમ્મીદીનું અને જે શખ્સ સાહિબે ફક (તંગીવાળો) નથી તે તસવ્વુફવાળો નથી.

(૪) જન્નતની તલબ અમલ વિના ગુનોહ છે. શફાઅતનો ઈન્તેઝાર સુન્નતની હિફાઝત વિના એક પ્રકારનો ઘમંડ છે અને રહમતની ઉમ્મીદ નાફર્માનીની હાલતમાં જેહાલત તથા મૂર્ખાઈ છે.

(૫) ખુદા પર તવક્કુલ કરનાર મખ્લૂકના નુકસાનથી મેહફૂઝ રહે છે.

(૬) રંજ તથા મુસીબત આવે તો તેનો ઈલાજ તેને છુપાવવામાં જ છે.

(૭) મહોબ્બત તાલીમો તર્બિયતથી નહીં બલકે રબની અતાથી હાંસલ થાય છે.

(૮) એ વાતથી ડરો કે ખુદા તઆલા તમને મિસ્કીનીના લિબાસ સિવાય કોઈ અન્ય લિબાસમાં ન જુએ.

(૯) આંખને દરેક બાજુથી બંધ કરી લે ભલે સામે પડી હોય.

(૧૦) આરિફ જો કે નેઅમત નથી રાખતો તેમ છતાં તે હમશાં નેઅમતમાં જ છે. (મસાલિકુસ્સાલિકીન, ૧/૨૯૦ તથા અવારિકુલ મઆરિક તથા કશ્ફુલ મહજૂબ, પેજ-૧૭૩)

ફઝાઈલ તથા મનાફિઝ : હિલ્યતુલ અવલિયામાં મુહમ્મદ બિન ઈસ્હાકથી મરવી છે કે મેં ઓબેદ ઈબ્ને મુહમ્મદને કહેતાં સાંભળ્યા કે એક શખ્સ શામ દેશથી મઅરૂફ કર્ખી رضي الله عنهની પાસે આવ્યો અને સલામ પેશ કરી. જ્યારે તેને સલામ પેશ કરવાનું કારણ પૂછવામાં આવ્યું તો તેણે જવાબ આપ્યો કે મેં ખ્વાબમાં સાંભળ્યું કે મને કહેવામાં આવી રહ્યું છે કે મઅરૂફ કર્ખીની પાસે જાવ અને તેમને સલામ કહો, એટલા માટે મઅરૂફ કર્ખી જમીન તથા આસ્માનવાળાઓમાં મઅરૂફ છે. આ બનાવની રોશનીમાં જાણવા મળી રહ્યું છે કે આપ એટલા પ્રમાણમાં ઉચ્ચ મર્તબાવાળા હતા કે ગયબી અવાજ આપનારની તરફથી આપને સલામ મોકલવામાં આવી રહી હતી. (હિલ્યતુલ અવલિયા, ૮/૪૦૯)

એટલું જ નહીં બલકે આપ અલ્લાહ ﷻની બારગાહમાં એટલા પ્રમાણમાં ઉચ્ચ મર્તબાવાળા હતા કે આપના વસીલાથી માગેલી દુઆઓ રદ નથી થતી અને આપ ખુદ આ ખબર આપે આપના ભત્રીજાને પણ આપી.

આપની બુઝુર્ગીને અલ્લાહ ﷻએ વફાત પછી પણ જાહેર કરી આપી. અહીં કેટલાક પુરાવા રજૂ કરીએ છીએ :

સિફતુસ્સુફૂતમાં નફલ થયેલ છે. અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને સઈદ અન્સારી એ વર્ણવ્યું છે કે મેં ખ્વાબમાં જોયું કે તે અર્શની નીચે બેસેલા છે. અલ્લાહ ﷻએ ફરિશ્તાઓને આદેશ આપ્યો, મારા ફરિશ્તાઓ ! બતાવો ! આ કોણ છે ? ફરિશ્તા અર્જ કરે છે, મૌલા ! તું બેહતર જાણનાર છે. પછી અવાજ આવ્યો કે આ મઅરૂફ કર્ખી છે જેને અમારી મહબૂબિયત બેખુદ

બનાવી દીધો છે. અને હવે મારા દીદાર વગર તેને હોશ નથી આવી શકતો. (સિક્તુસ્સુકૂત, ૨/૨૧૩, હિલ્લતુલ અવલિયા, ૮/૪૧૦)

હજરત મુહમ્મદહુસૈન ફર્માવે છે કે મેં આપને ખ્વાબમાં જોયા અને પૂછ્યું કે અલ્લાહ તઆલાએ આપની સાથે શું મામલો કર્યો ? ફર્માવ્યું કે મારી મગફિરત ફર્માવી દીધી. પછી તેમણે સવાલ કર્યો કે શું ઈબાદત તથા ઝોહદના કારણે મગફિરત થઈ ? તો ફર્માવ્યું, નહીં ! બલકે મેં ઈબને સમાકની આ નસીહત પર અમલ કર્યો હતો કે "જે દુનિયાથી સંબંધ તોડીને અલ્લાહની તરફ ધ્યાનિત થઈ જાય (લવ લગાડે) છે તો અલ્લાહ તઆલા પણ તેના તરફ ધ્યાન કરે છે." (તઝકિરતુલ અવલિયા, પૃષ્ઠ-૨૦૯)

આપની ફઝીલતના બારામાં એ પણ મશહૂર છે કે આપ અઝાન એ શાનથી પઢતા કે જ્યારે أشهد أن لا إله إلا الله કહેતા તો ખૌફે ખુદાની સખ્તીથી રુંવાટી અને દાઢીના બાલ ઉભા થઈ જતા અને એટલા પ્રમાણમાં બેચેન થઈ જતા કે જણાતુ કે આપ જમીન પર પડી જશો. ઘણી વાર મસ્જિદમાં આપની ગિર્યાઓ ઝારી (રૂદન આજીજી)ના અવાજો આવતા અને દુઆ તથા ઈસ્તિગ્ફારમાં મશગૂલ રહેતા.

હજરત અબ્દુલ વહહાબનો ફોલ છે કે હજરત મઅરૂફ કર્ખી رحمة الله عليه થી વધીને દુનિયા ત્યજનાર મેં કોઈને નથી જોયો. આપના તસવ્વુફનો એ આલમ છે કે આપની કૃષ્ણે મુકદ્દસ મુસીબતઝદા લોકોના માટે તિર્યાક માનવામાં આવે છે. આપ સિલસિલા આલિયા ફાદરિયા રઝવિય્હના નવમા ઈમામ તથા શયખે તરીકૃત છે. (કશ્ફુલ મહજૂબ, તથા મસાલિકુસ્સાલિકીન, ૧/૨૮૭)

આપના ખલીફાઓ : આપના મશહૂર ખુલફાએ કિરામ જેમણે દીન તથા મઝહબની મહાન ખિદમતો અંજામ આપી તે નીચે પ્રમાણે છે :

(૧) હજરત શયખ સર્સી સકૃતી (૨) હજરત શાહ મુહમ્મદ (૩) હજરત શાહ ફાસિમ બગદાદી (૪) હજરત ઉખ્માન મગરબી (૫) હજરત હમ્ઝા ખુરાસાની

(૬) હજરત અબૂ નસ્ર અબરાર (૭) હજરત શાહ મુસ્તાની (૮) હજરત શાહ અબૂ સઈદ (૯) હજરત અબૂ ઈબ્રાહીમ દાઊદી (૧૦) હજરત શાહ અબુલ હસન હાઝની (૧૧) હજરત શાહ જઅફર ખલીદી (૧૨) હજરત શાહ મુહમ્મદ રૂમી (૧૩) હજરત શાહ મન્સૂર આરિફ અબૂ કાતિબ (૧૪) હજરત શાહ અબ્દુલહકફ હફાઈફ આગાહ (૧૫) હજરત શાહ અલી ઓદબારી رضوان الله تعالى عليه (શજરતુલ કામિલીન, પૃષ્ઠ-૧૨૮ તથા મશાઈખે ફાદરિયા, પૃષ્ઠ-૧૮૦)

વિસાલ : આપનો વિસાલ ૨-મુહર્રમ જુમ્આ અથવા રવિવારે ખલીફા મામૂન રશીદના યુગમાં થયો (સિક્તુસ્સુકૂત, ૨/૨૧૪) વફાતની સનના બારામાં ત્રણ કથનો છે : હિ.સ. ૨૦૧, હિ.સ. ૨૦૪, હિ.સ. ૨૦૦. તેમને મુજદિદ કહેનારાઓની નજીક શરૂના બેમાંથી કોઈ એક રાજેહ

ફફન દફનવિધિ : નફલ થયેલ છે કે જ્યારે આપનો વિસાલ થયો તો સર્વ ધર્મવાળાઓએ દાવો કર્યો કે અમે આપનો જનાઝો ઉઠાવીશું. એ જોઈને આપના એક ખાદિમે બતાવ્યું કે આપની એ વસિયત હતી કે જે ધર્મના લોકો જમીનથી મારો જનાઝો ઉઠાવી લે તે જ દફન પણ કરે. જેથી મુસલમાનો સિવાય કોઈનાથી પણ આપનો જનાઝો ન ઉઠી શક્યો અને ઈસ્લામી અહકામ પ્રમાણે આપના કફન દફનની વિધિ થઈ. (અવારિફુલ મઆરિફ, પૃષ્ઠ-૬૫૧, ખઝીનતુલ અસ્કિયા-૧/૭૭)

મઝારે અફ્દસ : આપનું મઝારે મુકદ્દસ બગદાદ શરીફમાં લોકો માટે ઝિયારતગાહ બનેલું છે. આપના મઝારે મુકદ્દસના બારામાં ખતીબ બગદાદી ફર્માવે છે કે હજરત મઅરૂફ કર્ખી رحمة الله عليه નું મુકદ્દસ મઝાર હાજતો પૂરી થવા માટે અજમાયેલું છે. હજરત સર્સી સકૃતી رحمة الله عليه ફર્માવે છે, જ્યારે તને કોઈ હાજત ઉભી થાય તો ફસમ આપ કે હે રબ ! બહકફે મઅરૂફ કર્ખી મારી હાજત પૂરી કર ! તો એ જ વખતે દુઆ કબૂલ થઈ જશે. (તારીખુલ બગદાદ લિલ્ ખતીબ, મસાલિકુસ્સાલિકીન, પૃષ્ઠ-૨૮૬)

પાંચ નબવી નસીહતો

લેખક : હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર નૂરી

(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ)

અનુવાદક : હાફિઝ મુહમ્મદસજ્જાદ પટેલ-દયાદરા

★ હુઝૂર ﷺ ના આરામનો ખયાલ ★

સહાબાએ કિરામ સફર અને હજર (મકામ)માં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની હિફાઝતનો ખાસ ખયાલ રાખતા હતા. એક સફરના મોકા પર એક જગ્યાએ રોક્યા તો રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે પાણીની વ્યવસ્થા કરી લો, નહીં તો સવારમાં તકલીફ ઉઠાવવી પડશે. જેથી લોકો પાણીની શોધમાં આમતેમ નીકળી ગયા. રસૂલુલ્લાહ ﷺ પોતાની ઊંટ પર તશરીફ રાખેલા હતા એવામાં ઊંઘ આવી, આપ સૂઈ ગયા. હઝરત અબૂ ફતાદા રઝી અલ-અન્સારી સાયવણી માટે પાસે બેસી રહ્યા અને હુઝૂર ﷺ ઊંઘમાં જે બાજુ ઝુકતા અબૂ ફતાદા એ તરફ સહારો આપી દેતા જેથી હુઝૂર ﷺ ના આરામમાં ખલેલ ન પડે. એકવાર જો સહારો આપ્યો તો હુઝૂરની આંખ ખુલી ગઈ અને આપે ફર્માવ્યું, અબૂ ફતાદા ! તમે ક્યારથી મારી સાથે છો ? તેમણે જવાબ આપ્યો સાંજથી. આપ ﷺ એ ફર્માવ્યું, અલ્લાહ તમારી હિફાઝત કરે જેવી રીતે તમે તેના રસૂલની હિફાઝત કરી છે. (મુસ્નદ અહમદ ઈબ્ને હંબલ, ૫/૨૯૮)

હઝરત અનસ રઝી અલ-અન્સારી આઠ દસ વરસની ઉંમરમાં નબીએ કરીમ ﷺ ની ખિદમત માટે રાખવામાં આવ્યા પરંતુ એ નાની કુમળી વયના છતાં આપ નબી ﷺ પર પરવાના જેમ ફિદા હતા. અને ખૂબ જ મહોબ્બત અને ઈખ્લાસ સાથે પોતાની ફર્જો અદા કરતા હતા, ત્યાં સુધી કે ફજરની નમાઝ પહેલાં ઉઠી

મસ્જિદે નબવીમાં પહોંચતા અને હુઝૂર ﷺ ના આવતા પહેલાં હુઝૂર ﷺ માટે પાણી વગેરેની વ્યવસ્થા કરી હાજર રહેતા. (સિયરે અન્સાર, ૧/૧૬૮, ૧૬૯)

હઝરત અબૂ તલહા રઝી અલ-અન્સારી ૨૦ વરસની ઉંમરમાં ઈસ્લામ કબૂલ કર્યો હતો. જંગે ઉહદમાં જ્યારે કેટલાક મુસલમાનોની ભૂલને કારણે કાફિરોએ બીજીવાર હુમ્લો કર્યો તો નબીએ કરીમ ﷺ ની આસપાસ ખૂબ જ ઓછા આદમી રહી ગયા હતા. હઝરત તલહાએ તે સમયે ખૂબ જ હિંમત અને જાનિધારીનો જઝબો પેશ કર્યો અને પોતાની જાન પર ખેલીને હુઝૂર ﷺ ની હિફાઝત કરતા રહ્યા. દુશ્મન તરફથી જે તીર આવતું તેને પોતાના એક હાથથી રોકતા હતા અને જ્યારે ભાલો આવીને લાગતો તો હાથને આમ તેમ હલાવવો તો દૂર રહ્યું, મોઢાથી ઉફ પણ ન કરતા હતા, ક્યાંક એવું ન થાય કે કોઈ હરકત થાય અને હાથ સામેથી હટી જાય અને કોઈ રીતે રસૂલે કરીમ ﷺ ને તકલીફ પહોંચી જાય. આપે એક હાથ પર એવાં તીર ખાધાં કે તે બિલકુલ સુન થઈ ગયો !

જંગે બદરમાં રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ અલ્લાહના ઈર્શાદને ધ્યાનમાં રાખીને સહાબાએ કિરામને એ ખબર આપી ન હતી કે સાચે જ કોઈ જંગ થવાની છે. જ્યારે મદીનાથી બહાર આવી ગયા તો સહાબાએ કિરામને ભેગા કરી તેમને બધી હાલતો બતાવી અને તેમનાથી સલાહ લીધી કે હવે આપણે શું કરવું જોઈએ. વધુ પડતા સહાબાએ જોશ ભરી તકરીરો કરી અને કહ્યું કે અમારો માલ અને અમારી જાન બધું અલ્લાહની રાહમાં હાજર છે, અમે દરેક સમયે અને દરેક મેદાનમાં ખિદમત આપવા તૈયાર છીએ. પરંતુ રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરી ફર્માવ્યું કે સલાહ આપો ! શું કરવું જોઈએ ? વધુ એક સહાબી હઝરત મિક્દદાર બિન અસ્વદે ખૂબ જ પૂરજોશ તકરીર કરતાં કહ્યું, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ અમે હઝરત મૂસાના સહાબાની જેમ એવું નહીં કહીએ કે, જાવ ! તમે અને તમારો

રબ લડો ! અમે અહીંયા બેસીએ છીએ. બલકે આપ જ્યાં પણ ચાહો અમને લઈ જાવ અમે તમારી ડાબી અને જમણી બાજુ લડીશું, આગળ લડીશું પાછળ લડીશું, અને દુશ્મન તમારા સુધી નહીં પહોંચી શકે, ત્યાં સુધી કે અમારી લાશો પરથી પસાર ન થાય. પરંતુ આ તકરીરો છતાંય રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે લોકો ! સલાહ આપો ! શું કરવું જોઈએ ?! આના પર એક અન્સારી હઝરત સઅદ બિન મઆઝે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ﷺ ! કદાય આપનું સંબોધન અમારી બાજુ છે, અને વાત પણ હફીકતમાં એ જ હતી. અંસારી સાથે વાયદો પણ એ હતો કે મદીનામાં હુમલો થવાની સ્થિતિમાં એ બચાવ કરશે અને હવે મદીનાની બહાર જંગ થવાની શક્યતા હતી. રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને આ વાયદાનો ખૂબ ખયાલ હતો, અને આપ ચાહતા ન હતા કે અંસારને એનાથી વધારે મજબૂર કરું જેટલી જવાબદારી ઉઠાવવાનો તેમણે વાયદો કર્યો હતો. એટલા માટે આપ અંસારનો મશ્વેરો (સલાહ) જાણવા માગતા હતા. હઝરત સઅદે અર્ઝ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! ખુદાની કૃપા ! વાયદાનું શું કહેવું ! એ તો ત્યાં સુધી હતો કે જ્યારે અમને તમારી પૂરી પહેચાન ન હતી, હવે તો અમે તમને જાતે જોઈ ચૂક્યા છીએ એટલા માટે તમે જ્યાં કહેશો ત્યાં આપની સાથે આવીશું, અને કૃપા છે એ જાતની જેણે તમને સચ્ચાઈ સાથે મોકલ્યા, જો તમે અમને સમદરમાં કૂદવાનું કહો તો અમારામાંથી એક પણ પાછો નહીં હટે. (સીરતુલ ઈબ્ને હિશામ, ઝિક્રે ગઝવએ બદર)

પહેલા પણ એ વર્ણન કરી દેવામાં આવ્યું છે કે સહાબાએ કિરામ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની હિફાઝતનો ખાસ ખયાલ રાખતા હતા. ઓહદની જંગમાં તે ખાસ નાઝુક સમયે જે લોકોએ પોતાની જાન પર ખેલીને પોતાના મહેબૂબ ﷺ ની હિફાઝતની સઆદત હાંસલ કરી તેમાં એક હઝરત અબ્દુરહમાન બિન ઔફ હતા.

આ જંગમાં આપના શરીર પર ૨૦ ઘા લાગ્યા, પરંતુ આપે પગ પાછા ન હટાવ્યા. પગમાં એક એવો ઘા થયો હતો કે તે ઘા ભરાઈ જવા છતાંય તેની અસર કાયમ રહી અને હમેશાં માટે પગ લંગડો થઈ ગયો હતો. રસૂલુલ્લાહ ﷺ જ્યારે પણ બહાર તશરીફ લઈ જતા તો વધારે પડતા હઝરત અબ્દુરહમાન પણ પાછળ પાછળ થઈ જતા હતા. એક રણમાં પહોંચીને હુઝૂર ﷺ સજદામાં જતા રહ્યા અને એટલો લાંબો સજદો કર્યો કે હઝરત અબ્દુરહમાનને ખ્યાલ આવ્યો કે કદાય રૂહે પાક નીકળી ગઈ ! મહોબ્બતના કારણે આ ખયાલ આવતાં જ બેતાબ (બેચૈન) થઈ ગયા અને ગભરાઈને નઝદીક આવ્યા. પગરવ સાંભળીને નબીએ પાક ﷺ એ માથુ મુબારક ઉઠાવ્યું અને પૂછ્યું કે શું વાત છે ? હઝરત અબ્દુરહમાને પોતે ગભરાઈ જવાનું કારણ બતાવ્યું, તો રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે આ શુકનો સજદો હતો, કેમ કે અલ્લાહ તઆલાએ મારાથી ફર્માવ્યું કે જે શખ્સ મારા પર દુરૂદ મોકલશે તે ખુદ (અલ્લાહ તઆલા) તેના પર દુરૂદ મોકલશે.

(મુસ્નદે અહમદ બિન હંબલ, ૧/૧૯૧)

હઝરત ઝૈદ બિન હારિષ જે એક સારા ખાનદાનના બાળક હતા પરંતુ સંજોગ એવો થયો કે ડાકૂઓના એક ગૃપે બાળપણમાં જ તેમની આઝાદીને છીનવી લઈ તેમને ઈકાઝના બજારમાં વેચવા માટે લઈ ગયા. જ્યાં હકીમ બિન હિઝામે ખરીદીને પોતાની ફોઈ હઝરત ખદીજાની સામે પેશ કર્યા, અને આ રીતે આપ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની પાસે પહોંચ્યા.

એકવાર તેમના કુટુંબના કેટલાક લોકો હજજના સમયે મક્કામાં આવ્યા તો તેમને ઓળખી લીધા અને જઈને તેમના પિતાને ખબર કરી જેના પર પિતાનું ખુશ થવું એ વ્યાજબી વાત છે. જેથી તેઓ પોતાના ભાઈઓને સાથે લઈ મક્કા પહોંચ્યા અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ થી ખૂબ

જ કાકલૂદી કરી કહું કે, મારા પુત્રને આઝાદ કરી દો અને જે ફિદિયો ચાહો તે લઈ લો ! રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે ફિદિયાની જરૂરત નથી, જૈદને બોલાવીને પૂછી લેવામાં આવે, જો તે જવા ચાહે તો મને કોઈ વાંધો નથી.

હઝરત જૈદને બોલાવવામાં આવ્યા. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ તેમનાથી પૂછ્યું કે શું તું આ લોકોને જાણે છે ? તેમણે જવાબ આપ્યો કે હા ! આ મારા પિતા અને કાકા છે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જો તમે આ લોકો સાથે જવા માગતા હોવ તો જઈ શકો છો. દરેક શખ્સ અંદાજો લગાડી શકે છે કે બાળપણમાં જ માતા પિતા, નજીકના સગાવહાલાઓથી દૂર થઈ ગયા પછી, આ લાંબા સમયની માયૂસી પછી જ્યારે પાછા તેમને મળવાનો મોકો મળે અને પછી પોતાના પ્યારા વતનમાં જઈ મા બાપ, ભાઈ, બહેન, અને સગાં વહાલાં, દોસ્તો અને બાળપણના સાથીઓ સાથે આઝાદીથી મળવા જવાની કોઈ અડચણ ન હોય તો તેના જઝબાત તે સમયે કેવા હોય શકે છે ?! સામે પિતા અને કાકા ઉભા હતા અને એ યકીન સાથે તેમનાં દિલ ભરેલાં હતાં કે અમારો છોકરો હવે અમારી સાથે આવશે, જુદાઈની સબ્ર અને પરીક્ષા પૂરી થવાની છે, અને પછી એની કોઈ શક્યતા પણ નહીં હોય, તે આખી જિંદગી અમારી પાસે જ રહેશે. તેઓ એવું વિચારી પણ શક્તા ન હતા કે જ્યારે જૈદને રસૂલુલ્લાહ ﷺ જવાની છૂટ આપી રહ્યા છે તો તેને તેમાં કોઈ ખચકાટ હોઈ શકે છે. પરંતુ હઝરત જૈદએ જવાબ આપ્યો કે, હું હુઝૂર પર કોઈને મહત્વ ન આપી શકું ! તમે જ મારા માતા અને પિતા છો, તમારો દર છોડી હું ક્યાંય જવા નથી માગતો. આ જવાબ સાંભળીને તેમના પિતા અને કાકા ખૂબ જ આશ્ચર્યમાં પડી ગયા, અને તેમણે કહું, શું તું અમારા કરતા ગુલામીને મહત્વ આપે છે ?! હઝરત જૈદે કહું કે, હા ! મને આ ઝાતે

પાકમાં એ ખૂબીઓ જોવા મળી છે કે તેમના પર હું કોઈને મહત્વ આપી શકતો નથી. (શરહે ઝુફ્રાની, અલ ફસ્લુલ ખામિસ વગેરે સીરતની કિતાબો)

હે મિલલતના નોજવાનો ! રસૂલે અકરમ તાજદારે મદીના ﷺ થી અતૂટ મહોબ્બત કરો, તેમની જ મહોબ્બત દુનિયા તથા આબિરતમાં કામ આવશે. પોતે પોતાની જાતને ગૈર છોકરીઓની મહોબ્બતથી બચાવો, કેમ કે એ તમારી દુનિયા અને આખેરત બંને તબાહ થવાનો સબબ બની શકે છે.

★ બદરની જંગમાં મવજવાનોની કિસ્સા ★

મુસલમાનો અને કાફિરો વચ્ચે જે પહેલી જંગ થઈ તેનું નામ જંગે બદર છે. કાફિરોએ આ જંગ મુસલમાનો પર જબરદસ્તીથી લાદી હતી. તેઓ એવું યાહતા ન હતા કે ફક્ત એક સાચા મઅબૂદની ઈબાદત થાય, તેઓ ફક્ત એવું યાહતા હતા કે મક્કામાં મૂર્તિઓની પૂજા બંધ ન થાય અને આખા અરબની કૌમ મૂર્તિપૂજક રહે, કેમ કે તે જ તેમના બાપ દાદાઓનો મઝહબ હતો. તૌહીદની દા'વત આપવાને કારણે તેઓ મુસલમાનોના ખૂનના પ્યાસા થઈ ગયા. આવી હાલત જોઈને હુઝૂર નબીએ રહમત ﷺ એ અલ્લાહના હુકમથી મુસ્લિમ ઉમ્મતને હિજરત કરવાનો હુકમ આપ્યો. જેથી મક્કાથી તમામ મુસલમાનો હિજરત કરી મદીના પહોંચી ગયા. મદીના પહોંચીને પણ કાફિરોએ મુસલમાનોને ચેનથી ન રહેવા દીધા. અને તેમને નવી જમીન પર જવાને બે વર્ષ પણ પસાર ન થયાં હતાં કે મક્કાના કાફિરોએ મુસલમાનોની વસાહત પર હુમલો કરી દીધો.

હઝરત અનસ રડી બયાન છે કે નબીએ કરીમ ﷺ એ લોકોને જંગ માટે તૈયાર કર્યા. ઐતિહાસિક રિવાયતો મુજબ મુસલમાનોનો કાફલો જે માં સંખ્યા ૩૧૩ હતી, તેમાં અન્સાર અને મુહાજિરીન પણ ભેગા હતા. અને કબીલાઓમાં

અવસ અને ખજરજ પણ સામેલ હતા. આ કાફલાની સાથે ૬૦ ઊંટ, ૩ ઘોડા, ૬૦ બખ્તર અને થોડી તલવારો હતી. જ્યારે કે દુશ્મનોની સંખ્યા એક હજાર હતી અને તેઓ દરેક રીતે સજજ હતા. તેમની પાસે ૭૦૦ બખ્તરો, ૭૦ ઘોડાઓ, અસંખ્ય, બે હિસાબ તલવારો અને ભાલાઓ હતા. આ કાફિરો અબૂ સુફ્યાનની સરદારીમાં આવ્યા હતા. અને આ બંને ફૌજનો આમનો સામનો ૧૭ રમઝાન મુબારકમાં ૨ હિ.સ. બદરના મકામે થયો. ૩૧૩ મુસલમાનોનું આ નાનુ લશ્કર આ જંગમાં જે જોશ અને ખરોશ સાથે લડ્યું એ જોવા લાયક હતું ! તેમણે પોતાનાથી ત્રણ ઘણા લશ્કરને એક જ દિવસમાં હરાવી દીધું.

(અઝ : સીરતે મુસ્તફા ﷺ, તેમજ અન્ય કિતાબો)

★ નૌજવાનો માટે કેટલીક માર્ગદર્શક વાતો ★

- નૌજવાનો પોતાની જિંદગીના મકસદને ઓળખે.
- અલ્લાહ અને રસૂલ ﷺ ની મહોબ્બત અને ઈતાઅતમાં જિંદગી પસાર કરવાનો પાકો ઈરાદો કરે.
- દરેક હાલતમાં અલ્લાહ ﷻની મદદ પર ચક્રીન રાખે અને વસવસા અને માયૂસીથી બચે.
- દરરોજ પોતાના ઝમીરની અદાલતમાં પોતાનો હિસાબ કરે.
- જિંદગીના દરેક મામલાઓમાં ઈન્સાફ કરે. સમય, મહેનત, શિક્ષણ, ફર્જો, ઈબાદતો, મામલાઓ, દરેક હક્ક જે મુસલમાનો પર લાગુ પડે છે તેમાં ઈન્સાફ કરે.
- આપણા કામચાબ અસ્લાફ (પૂર્વજ બુઝુર્ગો)ને પોતાનો આઈડિયલ બનાવે, નબીએ કરીમ ﷺની

ઝાતે અકુદસ સૌથી મોટી આઈડિયલ છે. અને બીજા સલફે સાલેહીન (પૂર્વજ બુઝુર્ગો)ની જિંદગીને પોતાનો નમૂનો બનાવે.

- પોતાની આસપાસની દુનિયા, તેમાં જોવામાં આવતાં રહસ્યો તથા રાઝો અને હકીકત ચિંતન મનન કરે.
- પોતાનો અમલ પોતાની વાણી પ્રમાણે કરે. વાણી તથા વર્તનમાં વિરોધાભાસ ન થવા પામે.
- દા'વત તથા તબ્લીગ કરે, ઈલ્મ હાંસલ કરવાનું ન છોડે, બલકે દીનની તબ્લીગ માટે ઈલ્મી, ફિક્કી લાયકાતો વધારવી મહત્વના હેતુઓમાંથી છે.
- પોતાના બયાન (સ્પીચ)ની પદ્ધતિ બેહતર બનાવે, તેમજ આપના પ્રવચનમાં દલીલો, સાબિતીઓ અને પુખ્તગી હોય.
- ફુરસદના સમયોમાં પોતાના ઘરોમાં મજલિસોનું આયોજન કરે જેમાં સગાં, દોસ્તો સાથે વર્તમાન હાલતના વિષયો પર ચર્ચાઓ કરે.
- ખ્યાતિ હાંસલ કરવાની અને અમીર બનવાની યોજના ન કરે, બલકે સારા મુસલમાન બને તો આપોઆપ કામચાબ થઈ જશે.
- આપના મસાઈલ ચાહે તા'લીમી, માન્યતાને લગતા, સામાજિક, આર્થિક અથવા રાજનૈતિક હોય તેને ઈસ્લામ ધર્મની રોશનીમાં હલ કરવાની કોશિશ કરે.
- વર્તમાનકાળ મીડિયાનો કાળ છે, શરઈ હદોમાં રહીને એના ઝરીયા દીનની દા'વત તથા પ્રચાર પ્રસાર પર ધ્યાન આપે અને બેકાર કામોથી બચીને સમય તથા નફ્સની હિફાઝત કરે.
- આઝાદીના નામ પર બેહચાઈથી બચે, ન દીને ઈસ્લામમાં એવી આઝાદીને અવકાશ છે અને ન એવી બેહચાઈને. પાકદામની અને હયાનો માર્ગ અપનાવે. (કમશ:)

રૂઢાનિયત તથા તસવ્વુફના
વિષય પર વિશ્વ વિખ્યાત
મફબૂલ કૃતિ

કશ્કુલ મહબૂબ

(તસવ્વુફનાં રહસ્યો ખોલનાર કિતાબ)

ફારસી લેખક : વલીયે કામિલ હઝરત મખ્દૂમ સૈયદ
અલી હજવૈરી દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رحمۃ اللہ علیہ
ઉર્દૂ અનુવાદક : મુફતી ગુલામ મુઈનુદ્દીન નઈમી
ગુજરાતી અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ اِیَّ لَہِمَا لَہَا شَرُّ کَرَتَا لُحُ نَاہِیَل
ગુનેહગાર અલ્પજ્ઞાની ખુશી અનુભવું છું કે એક મહાન
બુઝુર્ગની કૃતિને વાંચકો સમક્ષ રજૂ કરી રહ્યો છું.
હઝરત દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رحمۃ اللہ علیہ ખૂબ જ
પાયાના બુઝુર્ગોમાંથી છે. આપની વિશેષ શાન હાલ
રજૂ કરી શકતા નથી પણ કેવળ એટલું જ કહેવું પૂરતું
સમજું છું કે, "આ તે મહાન બુઝુર્ગ છે જેમના આસ્તાના
પર સુલ્તાનુલ હિંદ, હઝરત ખ્વાજા મુઈનુદ્દીન હસન
સંજરી ચિશ્તી رحمۃ اللہ علیہ જેવા બુઝુર્ગો અજમેર શરીફ
આવતા પહેલાં ચાલીસ દિવસનો ચિલ્લો કર્યો હતો અને
ત્યાંથી રૂહાની ફયઝ પામ્યા હતા. તો ત્યાંથી વિદાય
વેળા ખ્વાજા સાહબે હઝરત દાતા ગંજબખ્શ رحمۃ اللہ علیہ
વિશે ફર્માવ્યું કે :-

ગંજબખ્શ ફયઝે આ'લમ - મઝહરે નૂરે ખુદા
નાકિસારા પીરે કામિલ-કામિલારા રહનુમા

એવા મહાન બુઝુર્ગ હઝરત દાતા ગંજ
ગંજબખ્શની તસવ્વુફના વિષયે રહનુમા કિતાબ
"કશ્કુલ મહબૂબ" વિશે ખૂબ જ સંક્ષિપ્તમાં જાણીએ
પછી આગળ વધીશું. ઈન્શાઅલ્લાહ ! -તંત્રી

★ કશ્કુલ મહબૂબ વિશે જાણવા જેવું ★

શયખ મુહમ્મદ ઈકરામ મહૂમ ઘણા જ
યફીનપૂર્વક તારીખે મિલ્લીમાં "અલી હજવૈરી
લાહોરી"ના વિષયે લખે છે કે, "ફારસી ગદ્યની સૌ
પ્રથમ ધાર્મિક કિતાબ જે અખંડ ભારતમાં પૂર્ણતાએ
પહોંચી તે "કશ્કુલ મહબૂબ" છે અને હઝરત દાતા
ગંજબખ્શ અલી હજવૈરી رحمۃ اللہ علیہએ કુત્બુલ ઈસ્લામ
લાહોરમાં સંપૂર્ણ કરી. (તારીખે મિલ્લી) સારાંશ
"કશ્કુલ મહબૂબ" પોતાના વિષય અને ચર્ચાઓના
એતબારથી જેટલા પ્રમાણમાં ઉચ્ચ કક્ષાની કિતાબ
છે તે તારીફ તથા પ્રશંસાથી પર છે. હઝરત ખ્વાજા
નિઝામુદ્દીન અવલિયા رحمۃ اللہ علیہનો ઈશાદે ગિરામી
એના અનુસંધાનમાં જુઓ. ફર્માવે છે : "કોઈનો પીર
ન હોય તો એવો શખ્સ જ્યારે આ કિતાબનો
અભ્યાસ કરશે તો તેને કામિલ પીર મળી
જશે." મેં આ કિતાબનો સંપૂર્ણ અભ્યાસ કર્યો છે.
અને એ હકીકત પણ છે કે કશ્કુલ મહબૂબ આપની
એવી કૃતિ છે જેના કારણે આજે પણ કશ્કુલ
મહબૂબની કદર એટલી છે જેટલી આજથી નવસો
વરસ પહેલાં હતી.

"કશ્કુલ મહબૂબ"ના બારામાં ઈસ્લામી
સંસ્કૃતિના મશહૂર ઈતિહાસકાર શયખ મુહમ્મદ
અકરમ મહૂમ કહે છે કે : "આ કિતાબ આપે આપના
દોસ્ત અબૂ સઈદ હજવૈરી જે પોતાની સાથે ગઝની
છોડીને લાહોર આવ્યા હતા તેમની ખ્વાહિશ પર લખી
અને એમાં તસવ્વુફના તરીકાની તેહફીક
તસવ્વુફવાળાઓના મફામોની કૈફિયત, તેમના
અફવાલ (કથનો) અને સૂફિયાના વર્ગોનું વર્ણન,
સમકાલિન સૂફીઓના રહસ્યો તથા નિર્દેશો અને સંબંધિત
મુબાહ ચીજો વિશે વર્ણન કર્યું છે. તરીકતવાળાઓમાં
આ કિતાબનો ઘણો મર્તબો છે." (આબે કૌષર)

"કશ્કુલ મહબૂબ" પ્રોફેસર ખલીફ નિઝામી આ

શબ્દોમાં સમીક્ષા કરે છે : "શયખ હજવૈરીની આ કિતાબે એક તરફ તો તસવ્વુફના સંબંધે અવામની ગલતફહમીઓ દૂર કરી અને બીજી તરફ તેની પ્રગતિના માર્ગો ખોલી આપ્યા. (તારીખે મશાઈખે ચિશત)

કશ્ફુલ મહજૂબની લોકપ્રિયતાનો અંદાજો આના પરથી કરી શકાય છે કે સૂફિયાએ કિરામના મશહૂર વર્ણનકર્તાઓ દા.ત. ખ્વાજા ફરીદ અત્તાર, હઝરત મૌલાના જામી નફખાતુલ ઉન્સના લેખક, હઝરત ખ્વાજા મુહમ્મદ પારસા સાહબ ફઝલુલ ખતાબ અને ખ્વાજા બંદાનવાઝ ગેસૂ દરાઝ رحمۃ اللہ علیہ એ પોતાના વર્ણનમાં અને કિતાબોમાં કશ્ફુલ મહજૂબથી ઈસ્તેફાદા કર્યો (લાભ ઉઠાવ્યો) છે અને તસવ્વુફના મશાઈખોના હાલાત એનાથી લીધા છે. આપના કથનો અને આપની તેહફીફને સનદ રૂપે પેશ કરેલ છે.

કશ્ફુલ મહજૂબમાં જે તરીકૃતના રહસ્યો અને જે મઅરેફતની હફીકૃતને મુન્કશિફ કરવામાં (ખોલવામાં) આવેલ છે એનો પાયો હઝરત દાતા સાહબ رحمۃ اللہ علیہ ને પોતાના મુકાશિફાત (કશ્ફો) પર નથી રાખ્યો બલકે એનો માખઝ કુર્આન તથા સુન્નતને ઠરાવેલ છે અથવા દુન્યાએ ઈરફાનની મુસ્તનદ કિતાબો છે જેનો ઝિક કશ્ફુલ મહજૂબમાં આપે કર્યો છે, અને આ જ એની ફૂબૂલિયતનું રાઝ છે કે આપના બાદના તરીકૃતના બુઝુર્ગો અને તસવ્વુફવાળાઓ માટે આ કિતાબ હમેશાં માખઝ (આધાર)નું કામ આપતી રહી છે. કશ્ફુલ મહજૂબના કર્તા જે મસ્અલો પર ફૂલમ ઉઠાવે છે તો પ્રથમ આપ કુર્આને હકીમ તથા નબવી ઈર્શાદોથી એની સનદ લાવે છે, પછી એની દલીલ આધાર તથા અખ્બાર (બુઝુર્ગોના કથનો ખબરો)થી કરે છે, જો તે આ દલીલોમાં કામચાબ નથી થતા તો અકાબીરો તસવ્વુફવાળાઓને ત્યાં તેની સનદ તલાશ કરે છે. આપ કશ્ફુલ મહજૂબનો તર્જૂમો જુઓ તો આપને ખુદ લેખક رحمۃ اللہ علیہ તરફથી એ આધારો તથા શ્રોતોનો નિર્દેશ મળશે.

આવો ! હવે આટલી જરૂરી માહિતી બાદ મૂળ કિતાબનો અભ્યાસ શરૂ કરી દઈએ અને તેના ફયજાનથી માલામાલ થઈએ.

★ કશ્ફુલ મહજૂબ ★

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

હે અમારા રબ ! તારી બારગાહથી અમારા પર રહમતો નાઝિલ ફર્માવ અને અમારા મામલામાં અમને સીધા માર્ગની તૌફીફ અતા ફર્માવ. અલ્લાહ તઆલા જ દરેક ખૂબીને પાત્ર છે જેણે પોતાના અવલિયા પર પોતાની બાદશાહતના રહસ્યો ખોલ્યાં અને પોતાના અસ્ફિયા (વલીઓ) માટે પોતાની ખશિયત તથા જબરૂત (ખૌફ તથા બુઝુર્ગી)નાં રહસ્યો ખોલ્યાં અને પોતાની અઝમત તથા જલાલની તલ્વાર વડે મહબૂબોનું લોહી વહાવ્યું અને આરિફોને પોતાના વિસાલ (મિલન)ની ચાસણીની મજા ચખાડી. તે જ પોતાની બેનિયાઝી અને કિબ્રિયાઈના અન્વારના ઈદરાકથી મુર્દા દિલોને જિંદગી અર્પણ કરે છે અને પોતાના નામો સાથે મઅરેફતે ઈલાહીની ખુશબુથી તેમને લુત્ફ (લિજજત) ઉઠાવવાના મોકાઓ પૂરા પાડે છે. અલ્લાહ તઆલાના રસૂલ મુહમ્મદ મુસ્તફા رحمۃ اللہ علیہ અને તેમની આલ તથા સહાબા અને અઝવાજે મુતદ્રરાત (પાક બીવીઓ) પર હમેશાં હમેશાં દુરૂદો સલામ નાઝિલ થાય.

★ પ્રાસ્તાવિક ★

હે હફીકૃતની રાહના તાલિબ ! અલ્લાહ બંને જહાનની સઆદતમંદી (નેક નસીબી) નસીબ કરે, જ્યારે તમે મને તમારા સવાલ થકી આ કિતાબની દરખાસ્ત કરી તો મેં ઈસ્તેખારા કર્યો અને ખુદને દિલી વારદાત અને બાતિની ઈલ્ફાના હવાલે કરી દીધો. (જ્યારે ઈસ્તેખારામાં રબનો હુકમ મળી ગયો) તો મેં તમારા હેતુ પાર પાડવા માટે આ કિતાબ લખવાનો

પાકો નિશ્ચય કરી લીધો અને આ લખેલાનું નામ "કશ્ફુલ મહજૂબ" રાખ્યું. ઉમ્મીદ છે સમજ તથા દષ્ટિ ધરાવનારાઓ આ કિતાબમાં પોતાના સવાલોના જવાબ કમાલની કક્ષાના (સંપૂર્ણપણે) પામશે. ત્યારબાદ અલ્લાહ તઆલાથી મદદ અને તૌફીકની દુઆ છે કે તે આ લખાણને કમાલોથી ભરપુર કરવાની મદદ ફર્માવે, બયાન તથા લખાણના પ્રદર્શનમાં પોતાની શક્તિ તથા તાકત પર વિશ્વાસ તથા ભરોસો કરવો દુરુસ્ત નથી. وَبِاللَّهِ التَّوْفِيقِ

★ પોતાનું નામ લખવાનું કારણ ★

શરૂમાં જે મારું નામ લખ્યું છે તેનાં બે કારણો છે : એક કારણ ખાસ હઝરાતના માટે છે, અને બીજું કારણ આમ લોકો માટે છે. પણ જે કારણ આમ લોકો માટે છે કે જ્યારે આ ઈલ્મથી અજાણ નાવાકેફ કોઈ એવી નવી કિતાબ જુએ છે અને એમાં લેખકનું નામ કોઈ જગ્યાએ જોવા નથી મળતુ તો તે કિતાબને પોતાના તરફથી સંબંધિત કરી લે છે (કે આ કિતાબ મારી લખેલી છે !) જેનાથી લેખકનો હેતુ બેકાર થઈ જાય છે. જ્યારે કે લેખકના સંપાદન લેખનનો મફ્સદ એ જ હોય છે કે એ કિતાબ થકી એનું નામ ઝિંદા તથા પાઈદા રહે અને વાંચનારાઓ હક્કના તલબગારો લેખકને દુઆએ ખૈરથી યાદ કરતા રહે. આવી ઘટના મારી સાથે બે વાર થઈ ચૂકી છે.

પ્રથમ ઘટના : એવું બન્યું કે એક સાહબ મારા અશઆર (શેઅરો)નું દીવાન માગીને લઈ ગયા પછી તેમણે પરત ન કર્યું. મારી પાસે એ નુસ્ખા સિવાય અન્ય કોઈ નુસ્ખો (કોપી) ન હતો. એ સાહબે મારુ (દાતા સાહબનું) નામ કટ કરીને પોતાના નામથી એ દીવાનને મશહૂર કરી દીધું. આ રીતે મારી મહેનત તેમણે બેકાર કરી નાખી. અલ્લાહ તઆલા એમને માફ કરી આપે.

બીજો બનાવ : એવું બન્યું કે મેં ઈલ્મે તસવ્વુફમાં એક કિતાબ લખી હતી જેનું નામ "મિન્હાજુદીન" રાખ્યું હતું. એક કમીના જેવો બનાવટખોર ચાપલૂસ શખ્સ જેનું નામ હું જાહેર કરવા નથી માગતો તેણે શરૂમાં મારુ નામ કટ કરીને પોતાનું નામ લખીને આમ લોકોમાં કહેવાનું શરૂ કરી આપ્યું કે આ મારી કૃતિ છે, જો કે એની ઈલ્મી કક્ષા તથા કાબેલિયતને જાણવાવાળા હઝરાત એના પર હસતા હતા. છેવટે અલ્લાહ તઆલાએ એ શખ્સ પર બેબરકતી લાગુ કરી દીધી અને પોતાની બારગાહના તાલિબોની યાદીથી એનું નામ કાઢી નાખ્યું.

બીજું કારણ : જે ખાસ લોકો માટે છે કે જ્યારે તે કોઈ કિતાબને પોતાના ઈલ્મ પ્રમાણે એ દષ્ટિથી જુએ છે કે એનો લેખક તથા સંપાદક ન કેવળ એ કે આ ઈલ્મનો જાણકાર છે બલકે તે આ વિષયનો નિષ્ણાત તથા મુહકિફ છે તો એ કિતાબની કૃદર કરે છે અને તેને વાંચીને યાદ રાખવાની પૂરી કોશિશ કરે છે. આ રીતે તે પોતાનો અમૂલ્ય હેતુ એ કિતાબથી હાંસલ કરી લે છે. વલ્લાહુ અઅલમ બિરસવાબ.

★ ઈસ્તેખારા કરવાનું કારણ ★

આ કિતાબ શરૂ કરતા પહેલાં ઈસ્તેખારા તરફ એટલા માટે ધ્યાનિત થયો કે હક્ક તઆલાના હક્કો અને એના આદાબની હિફાઝત પર અમલ કરવામાં આવે, કેમ કે અલ્લાહ તઆલાએ પોતાના હબીબ સૈયદે આલમ ﷺને અને આપના દોસ્તોના માટે હુકમ ફર્માવ્યો છે :-

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝

"તો જ્યારે તમે કુર્આન પઢો તો અલ્લાહની પનાહ માગો શૈતાન મરદૂદથી." (સૂરઅ નહલ, ૧૬/૯૮)

ઈસ્તિઆઝા, ઈસ્તિખારા અને ઈસ્તિઆનત સૌનો એક ભાવાર્થ તથા અર્થ છે. મતલબ એ છે કે પોતાનાં સર્વ કામ અલ્લાહ તઆલાના હવાલે તથા

સુપરત કરીને દરેક પ્રકારની આફતોથી મહેફૂઝ રહેવા માટે એનાથી મદદ હાંસલ કરો. સહાબાએ કિરામ رضي الله عليه ફર્માવે છે કે રસૂલે ખુદા عَلَيْهِ السَّلَامُ અમને ઈસ્તિખારા કરવાનું એ રીતે શીખવાડ્યું જેવી રીતે કુર્આને કરીમની તા'લીમ આપી.

બંદાને જ્યારે એનું કામિલ યકીન થઈ જાય છે કે સર્વ કામોની ભલાઈ મહેનત તથા તદબીર પર આધારિત નથી, બલકે હક્ક તઆલાની મશિરયત (મરજુ) તથા રઝા પર મોકૂફ છે, અને દરેક નેક તથા બદ અને ભલાઈ તથા બુરાઈ એની જ તરફથી મુફદર થયેલ છે, અને બંદાએ સ્વીકાર તથા રાજી થવા સિવાય કોઈ ચારો નથી, તો છેવટે બંદો પોતાનાં સર્વ કામ તેને સુપરત કરીને એની જ મદદ ચાહે છે, જેથી સર્વ કામો તથા હાલતોમાં નફ્સની શરારતો અને શૈતાની દખલગીરીઓથી મહેફૂઝ રહે અને તેનાં સર્વ કામો ખૈર તથા ખૂબી અને સારી રીતે અંજામ પામે. એટલા માટે બંદાના માટે એ જ જરૂરી તથા મુનાસિબ છે કે તમામ કામોમાં ઈસ્તિખારા કરે જેથી અલ્લાહ તઆલા તેનાં કામોને દરેક આફત, બલા, નુકસાનથી મહેફૂઝ રાખે. وَبِاللَّهِ التَّوْفِيقُ

★ બાતિની ઈલ્ફાને હવાલે કરવાનું કારણ ★

હવે રહું મારું એ કહેવું કે, "મેં પોતાને દિલી વારદાત તથા બાતિની ઈલ્ફાના હવાલે કરી દીધો." એનો મતલબ એ છે કે જે કામમાં નફ્સાની હેતુઓ સામેલ હોય છે તો તે કામથી બરકત જતી રહે છે અને સિરાતે મુસ્તફીમથી દિલ હટીને ખોટી રાહ અપનાવી લે છે એનો અંજામ સારો નથી આવતો.

★ નફ્સાની હેતુઓના સ્વરૂપો ★

નફ્સાની હેતુઓની બે જ સ્થિતિઓ શક્ય છે, ક્યાં તો તેનો હેતુ પૂરો થશે અથવા ન થશે. જો તેનો

હેતુ પૂર્ણ થઈ ગયો તો સમજી લો કે તે હલાકત (બખાઈ)માં પડી ગયો. એટલા માટે કે નફ્સાની હેતુઓનું હાંસલ થવું એ દોઝખની ચાવી છે. અને જો તેની નફ્સાની ગરજ પૂરી ન થઈ તો અલ્લાહ તઆલા પહેલાં જ તેના દિલને નફ્સાની ગરજ (હેતુ, ચાહત)થી બેપરવા કરી દેશે અને એવી ખ્વાહિશને દિલથી દૂર કરી આપશે, કેમ કે એમાં એની નજાત સમાયેલી હતી, અને આ જ જન્નતના દરવાજાની ચાવી પણ છે. જેવો રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ فَإِنَّ الْجِنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۗ

"અને નફ્સને ખ્વાહિશથી રોક્યો, તો બેશક ! જન્નત જ ઠેકાણું છે." (સૂરએ નાઝિયાત, ૭૯/૪૦, ૪૧)

કોઈ કામમાં નફ્સાની દખલ એ છે કે બંદો પોતાના કામમાં હક્ક તઆલાની ખુશ્નુદીને લક્ષમાં ન રાખે અને તે એમાં નફ્સના ફિત્નાઓથી નજાત પામવાની તલબ ન કરે, કેમ કે નફ્સના ફિત્નાઓની કોઈ હદ કે સીમા નથી અને ન તેની હવસકારીઓની કોઈ સીમા છે. એનું વિગતે વર્ણન યોગ્ય સ્થાને આવશે. إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

★ જવાબ માટે પાકા ઈરાદાનું કારણ ★

લખવાનો હેતુ એ છે કે તમારો મફ્સદ પાર પાડવા માટે આ કિતાબને લખવાનો પાકો ઈરાદો કરી લીધો તો એનો મતલબ એ થયો કે, તમે કેમ કે મને સવાલ કરીને મને એને લાયક અને ઈલ્મવાળો તથા દષ્ટિવાળો જાણ્યો અને પોતાનો હેતુ પામવા માટે સવાલ રજૂ કરીને એવા જવાબની દરખાસ્ત કરી જેનાથી પૂર્ણપણે ફાયદો હાંસલ થઈ શકે. જેથી મારા માટે લાઝિમ થઈ ગયું કે તમારા સવાલનો હક્ક અદા કરું. જ્યારે ઈસ્તિખારા થકી તમારા સવાલ તથા દરખાસ્તનું હક્ક હોવું જાહેર થઈ ગયું તો મેં પાકો

ઈરાદો અને નેક નિયતી સાથે સંપૂર્ણપણે જવાબ આપવાનો ઈરાદો કરી લીધો જેથી શરૂથી અંત સુધી જવાબની પૂર્ણતામાં સારી નિયત અને નિશ્ચય તથા ઈરાદો સામેલ રહે. બંદો જ્યારે કોઈ કામનો ઈરાદો કરે છે તો અમલની શરૂઆતથી જ નિયત સામેલ હોય છે. ભલે અમલ દરમ્યાન તેમાં ખલેલ પણ કેમ ન પડી જાય, પરંતુ બંદો એમાં મઅઝૂર (મજબૂર) ધારવામાં આવે છે. કેમ કે નબી ﷺનો ઈર્શાદ છે : **نَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ** "મોમિનની નિયત તેના અમલથી બેહતર છે." જેથી અમલની શરૂઆતમાં નિયત કરવી એનાથી બેહતર છે કે નિયત વિના અમલ શરૂ કરવામાં આવે, કેમ કે સર્વ કામોમાં નિયતને મહાન મર્તબો તથા સાચી દલીલ હાંસલ છે. નિયતમાં જેટલા પ્રમાણમાં ખુલૂસ હશે એટલો વધુ એ અમલનો અજરો સવાબ હશે, એટલા માટે કે બંદો નિયત થકી જ એક હુકમથી બીજા હુકમની તરફ ફરે છે, જો કે જાહેરી અમલમાં નિયતની કોઈ અસર જાહેરી નથી થતી.

એને એ રીતે સમજો કે એક શખ્સે દિવસભર ફાફો કર્યો (ભૂખે રહ્યો) પણ તે ફાફાથી તે કોઈ સવાબનો હક્કદાર ન બન્યો, પણ જો તેણે રોજાની નિયત કરી લીધી તો તે સવાબનો પણ મુસ્તહિક્ક બની ગયો, જ્યારે જાહેરી અમલમાં નિયતની કોઈ અસર જોવા નથી મળતી. એ રીતે જો કોઈ મુસાફિર કોઈ શહેરમાં લાંબા અરસા સુધી વસવાટ કરે તો પણ ત્યાંનો રહેવાસી (મુકીમ) કહેવાશે નહીં, અને દસ્તૂર મુજબ મુસાફિર જ રહેશે, પરંતુ જો તેણે (કમસે કમ પંદર દિવસની) સ્થાયી થવાની નિયત કરી લીધી તો હવે મુકીમ સમજવામાં આવશે. શરીઅતે મુતહ્દરામાં આ પ્રકારનાં અસંખ્ય દષ્ટાંતો મૌજૂદ છે. ખુલાસો એ કે દરેક અમલની શરૂઆતમાં નેક નિયત કરવી જરૂરી છે. અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

★ નામ આપવાનો સબબ ★

હવે રહ્યું મારું એ કહેવું કે આ કિતાબનું નામ "કશ્ફુલ મહજૂબ" (السُّلُوكُ إِلَى الْمَحْبُوبِ فِي تَرْجُومَةِ كَشْفِ الْمَحْجُوبِ) રાખ્યું તો એનાથી મારી મુરાદ (આશય) એ છે કે કિતાબના નામથી જ માલૂમ પડી જાય કે કિતાબમાં કયા પ્રકારના વિષયો (Topics) છે. ખાસ કરીને જ્યારે ઈલ્મ તથા બસીરતવાળા કિતાબનું નામ સાંભળશે તો સમજી લેશે કે એનાથી શું મુરાદ છે અને એમાં કેવા વિષયો છે.

★ કશ્ફે હિજાબની તેહફીક ★

હે હક્કના તાલિબો! તમારે માલૂમ કરવું જોઈએ કે અવલિયા અલ્લાહ અને રબની બારગાહના મહબૂબ બંદાઓ સિવાય આખું જગત આ સરસ સંશોધનથી અજાત છે. કેમ કે આ કિતાબ રાહે હક્કના વર્ણન, તેહફીકના શબ્દોની સમજૂતી અને બશરિયતના હિજાબના કશ્ફમાં છે જેથી કોઈ પણ રીતે આ કિતાબના માટે એના સિવાય અન્ય કોઈ નામ યોગ્ય તથા સહીહ હોઈ શક્તું જ નથી, કેમ કે હફીકતનું જાહેર થવું પર્દા હેઠળની અને છુપાયેલી ચીજના ફના તથા નાબુદ થવાનો સબબ હોય છે. મૌજૂદ હાજરના માટે પર્દા તથા હિજાબમાં હોવું હલાકતનો સબબ છે. એટલે કે નજીક જેવી રીતે દૂરીની તાકત નથી ધરાવતું એવી રીતે દૂરી પણ નજીક તથા કુર્બની સહનશક્તિ નથી ધરાવતું. એને એ રીતે સમજો કે તે કીડા જે સિરકામાં પેદા થાય છે જો તેમને સિરકામાંથી કાઢીને અન્ય ચીજમાં રાખી લેવામાં આવે તો તેઓ મરી જાય છે, અથવા તેઓ (કીડાઓ) જે ક્યાંક બીજે પેદા થયા હોય તેમને સિરકામાં નાખવામાં આવે તો મરી જશે. એ જ પ્રમાણે ચીજોની હફીકતોના અર્થો તથા મતલબો એના પર ખુલતા તથા જાહેર થતા હોય છે જેને ખાસ એના માટે જ પેદા કર્યા હોય તેના સિવાયનાઓ માટે એ શક્ય નથી.

રસૂલુલ્લાહ ﷺનો ઈર્શાદ છે :

کُلُّ مَيْسَرٍ لَنَا خُلِقَ لَهُ જેના માટે તેને પેદા કરવામાં આવ્યો છે. અલ્લાહ તઆલાએ દરેક મખ્લૂકને જે ચીજના માટે પેદા કરેલ છે તેની પ્રાપ્તિનો માર્ગ એના માટે આસાન કરી દેવામાં આવ્યો છે.

★ હિજાબાતે રૈની તથા ગૈની ★

માણસના માટે તે પદ્દા જે રાહે ઉક્કમાં તેના માટે આડ હોય છે તે બે પ્રકારના છે : એકનું નામ "હિજાબે રૈની" જે કોઈ હાલતમાં અને કદી નથી ઉઠતો. બીજાનું નામ "હિજાબે ગૈની" છે, અને આ પદ્દો વહેલી તકે ઉઠી જાય છે. એની વિગત એ છે કે કેટલાક બંદા એવા હોય છે જેમના માટે પોતાની જાત જ ખુદાની રાહમાં પદો તથા હિજાબ બની જાય છે, ત્યાં સુધી કે તેમની નજીક ઉક્ક તથા બાતિલ બંને એક સમાન અને સરખા થઈ જાય છે, અને કેટલાક બંદા એવા હોય છે જેમના માટે તેમની પોતાની ખૂબીઓ રાહે ઉક્કમાં પદો બની જાય છે અને તે હમેશાં પોતાની તબીઅત તથા ખાસિયતમાં ઉક્ક તઆલાને તલાશ કરવામાં રહે છે અને બાતિલથી બચતા રહે છે. જાતી હિજાબનું નામ રૈન જે કદી હટતો નથી.

★ હિજાબે રૈનનો અર્થ ★

રૈનનો અર્થ કાટ લાગવું, અને ખત્મ જેનો અર્થ મોહર લાગવી, અને તબઅ જેનો અર્થ ઠપ્પો લાગવો. આ ત્રણેવ શબ્દ સમાન અર્થો છે, જેમ કે ઉક્ક તઆલા ફર્માવે છે : **كَلَّا بَلَّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ** "કોઈ નથી, બલ્કે તેમનાં દિલો પર કાટ ચઢાવી દેવામાં આવ્યો છે તેમની કમાઈઓથી." (સૂરએ મુતફફિફીન, ૮૩/૧૪) એ લોકો કદાપિ રાહે ઉક્ક કૂબૂલ કરશે નહીં, બલ્કે તેમનાં દિલો પર રૈન એટલે હિજાબે જાતી છે જે કાંઈ પણ તેઓ કરે છે.

ત્યારબાદ ઉક્ક તઆલા તેમનો હાલ વર્ણવતાં ફર્માવે છે :-

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

"બેશક ! તે લોકો જેમની કિસ્મતમાં કુફર છે તેમના માટે બરાબર છે, ચાહે તમે તેમને ડરાવો કે ન ડરાવો તેઓ ઈમાન લાવવા નથી." (સૂરએ બકરહ, ૨/૬)

પછી જાહેરી હાલ વર્ણવવા બાદ ઉક્ક તઆલા ઉક્ક કબૂલ ન કરવાનો સબબ વર્ણવે છે : **حَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ** "અલ્લાહે એમના દિલો પર અને કાનો પર મોહર કરી આપી." (સૂરએ બકરહ, ૨/૭)

★ હિજાબે ગૈનનો અર્થ ★

ગૈન જેનો અર્થ આડ અને હલકા પદ્દા છે. આ વસ્ત્રી હિજાબ છે, કોઈવાર એનું હોવું અને કોઈવાર એને દૂર થવું બંને જાઈજ તથા શક્ય છે. એટલા માટે કે જાતમાં તબદીલી ભાગ્યે જ બલ્કે અશક્ય તથા મુહાલ છે એને ગૈન એટલે સિફતોમાં તબદીલી જાઈજ તથા શક્ય છે.

મશાઈખે તરીકત **حَمِيمٌ** જાઈજ અને મુસ્કિન ઈતિફાએ સિફાત એટલે હિજાબે ગૈનનીના બારામાં, અને મુહાલ તથા અશક્ય ઈતિફાએ હિજાબ એટલે હિજાબે રૈની કે જાતી છે એના બારામાં બારીક નિર્દેશો વર્ણન કર્યા છે. જેમ કે સૈયદુત્તાઈફા હઝરાત જુનેદ બગદાદી **رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ** ફર્માવે છે :

الرَّيُّنُ مِنْ جُمَّلَةِ الْوَكَلَاتِ وَالْغَيْنُ مِنْ جُمَّلَةِ الْخَطَرَاتِ

"રૈન વતનાત (વતનો)ના વર્ગથી છે અને ગૈન ખતરાતના વર્ગથી છે."

વતનાત, વતનનું બહુવચન છે જેનો અર્થ કાયમ ટકી રહેવાથી છે, અને ખતરાત, ખતરનું બહુવચન છે જેનો અર્થ ટેમ્પરરી તથા અસ્થિર છે. એને એ

રીતે સમજો કે પથ્થર કદી આઈનો નથી બની શકતો ભલે તેને ગમે તેટલો સ્વચ્છ તથા સાફ કરવાની કોશિશ કરવામાં આવે, પણ જો આઈનો કટાઈ જાય તો થોડો સરખો સાફ કરવાથી તે સાફ સ્વચ્છ થઈ જશે. તેનું કારણ એ છે કે પથ્થરની અંદર અંધકાર અને આઈનાની અંદર ચમક તેની ઝાતી અને અસલી ખૂબી છે, કેમ કે જાત તથા અસલ એ કાયમ તથા ટકી રહેનારી ચીજ છે એટલે તે કોઈ રીતે નષ્ટ નથી થઈ શકતી. અને સિફત કેમ કે ટેમ્પરરી તથા અસ્થિર હોય છે અને તે કાયમ તથા બાકી રહેનારી ચીજ નથી હોતી એટલા માટે તે જલ્દી નષ્ટ થઈ જાય છે.

મેં આ કિતાબ તે લોકોની ખરાબીના કાટને દૂર કરવા માટે લખેલી છે જેઓ હિજાબે ગયની એટલે સિફાતી પદ્ધતિમાં સપડાયેલ છે અને તેમનાં દિલોમાં નૂરે હક્કનો ખજાનો મૌજૂદ છે જેથી આ કિતાબને પઢવાની બરકતથી તે હિજાબ (પદ્ધતિ) ઉઠી જાય અને હકીકી અર્થની તરફ તેમને રાહ મળી જાય. પરંતું તે લોકો જેમની ટેવ જ હક્કના ઈન્કારની હોય અને બાતિલ પર કાયમ તથા યથાવત રહેવું જ જેમનું ચલણ હોય તેઓ હક્કના મુશાહેદાની રાહથી હમેશાં વંચિત રહેશે. એવા લોકોના માટે આ જવાબ કોઈ લાભદાયી ન થશે. والحمد لله على نعمة العرفان

★ મુજબ (જવાબ આપનાર)નો ફર્જ ★

મેં જે શરૂઆતમાં એવું કહ્યું છે કે, "આ લખાણથી તમારા સવાલનો જવાબ સંપૂર્ણપણે પામશો." તો એનો મતલબ એ છે કે મેં તમારા સવાલનો મફસદ અને તેના હેતુને જાણી લીધો છે એટલા માટે કે જવાબ આપનારને જ્યાં સુધી સવાલ કરનારના સવાલનો મફસદ તથા તેનો હેતુ માલૂમ ન હશે ત્યાં સુધી તે પોતાના જવાબમાં પ્રશ્ન કરનારની તસલ્લી કેવી રીતે કરી શકે છે ? કેમ કે મુશ્કેલી ઉભી થતાં જ સવાલ કરવામાં આવે છે અને જવાબમાં એ મુશ્કેલીનો હલ

પેશ કરવામાં આવે છે. જો જવાબમાં એ મુશ્કેલીનો હલ ન કરવામાં આવે તો એવો જવાબ પ્રશ્નકર્તાને શું ફાયદો પહોંચાડશે ? અને શંકાઓનું નિવારણ શંકાઓ જાણ્યા વિના અશક્ય છે.

અને મારું એ કહેવું કે, "તમારા સવાલનો જવાબ સંપૂર્ણપણે પામશો" તો એનો મતલબ એ છે કે સંક્ષિપ્ત સવાલ માટે સંક્ષિપ્ત જવાબ હોય છે અને સમૃદ્ધ સવાલ માટે સમૃદ્ધ જવાબ. પરંતુ જ્યારે પ્રશ્નકર્તા તેના સંક્ષિપ્ત સવાલ અને તેના મર્તબાઓ તથા દરજાઓથી બાબબર હોય છે, અથવા એ કે પ્રશ્નકર્તા માટે તફસીલની હાજત હોય છે તો જવાબ આપનારનો ફર્જ છે જવાબમાં એનો લેહાઝ રાખે. અલ્લાહ તઆલા તમને સઆદત (નેકબખ્તી) અતા કરે, કેમ કે તેમારો હેતુ એ જ હતો કે હું વિસ્તારપૂર્વક તરીકૃતની હદો તથા પ્રકારોનું વર્ણન કરું જે દરેક શખ્સના માટે ફાયદાકારક સાબિત થાય ચાહે તે મુબ્તદી (પ્રાથમિક કિતાબો પઢનાર) હોય કે મધ્યમ કક્ષાનો અથવા ઉચ્ચ કક્ષાનો હોય. એટલા માટે મેં તફસીલને અપનાવીને સવાલના જવાબમાં આ કિતાબ સંપાદિત કરી છે. وَبِاللَّهِ التَّوْفِيقِ

★ ઈસ્તિઆનત તથા તૌફીફની હકીકત ★

મેં જે એવું કહ્યું કે, "અલ્લાહ તઆલાથી ઈસ્તિઆનત કરું છું અને તેનાથી તૌફીફની દુઆ કરું છું કે તે આ લખાણને સંપૂર્ણ કરવામાં મારી મદદ કરે." તો એનાથી મારી મુરાદ એ છે કે બંદાના માટે અલ્લાહ તઆલાના સિવાય કોઈ નાસિર તથા મદદગાર નથી, તે જ દરેક નેકી તથા ભલાઈનો મુઈન તથા મદદગાર છે અને વધુથી વધુ તૌફીફ આપે છે."

હકીકી તૌફીફ એ છે કે અલ્લાહ તઆલા બંદાના દરેક અમલમાં બિલ ફેઅલ પોતાનું સમર્થન કરે અને

એ અમલ પર તેને અજરો સવાબનો મુસ્તહિક (પાત્ર) બનાવે. તૌફીફના સહીહ હોવા પર તથા દુરુસ્ત હોવા પર કિતાબ તથા સુન્નત અને ઈજમાએ ઉમ્મત સાક્ષી છે. અલબત્ત મોઅતઝલા ફિક્ફા અને ફઠરિયા ફિક્ફાવાળાએ એનો ઈન્કાર કર્યો છે. એ લોકો તૌફીફ શબ્દને સર્વ અર્થોથી ખાલી કહે છે, જાણે તેઓ એ શબ્દને નિરર્થક તથા બેકાર સમજે છે.

મશાઈખે તરીફતની એક જમાઅત કહે છે કે તૌફીફ એ કુઠરતનું નામ છે જે ઈસ્તેમાલ વખતે નેકીઓ પર હાંસલ થાય છે. મતલબ એ છે કે બંદો જ્યારે અલ્લાહ તઆલાનો ફર્માબરદાર બની જાય છે તો હક્ક તઆલા દરેક હાલમાં એને નેકીઓની અધિક તૌફીફ તથા શક્તિ અર્પણ કરે છે જે એનાથી પહેલાં

એને હાંસલ ન હતી. તેમ છતાં કે વજૂદની સ્થિતિમાં બંદાની દરેક હરકત તથા સુકૂન તથા ફેઅલ તથા બલ્કુથી અસ્તિત્વમાં આવે છે. અહીં કેવળ એટલું સમજવું જોઈએ કે બંદો જે ખુદાની અતા કરેલી શક્તિ વડે ફર્માબરદારી તથા નેકી બજાવી લાવે છે, એને તૌફીફ કહે છે, કેમ કે આ કિતાબમાં આ મસ્અલાની વિગત વર્ણન કરવાનો વિષય નથી કે બતાવવામાં આવી શકે કે કઈ ખાસ હાલત તથા શક્તિ મુરાદ છે, જેથી આના પર અટકીને તમારા સવાલના જવાબની તરફ ધ્યાનિત થાઉં છું એ પહેલાં કે હું જવાબમાં મારું કલામ તથા બયાન શરૂ કરું તમારા સવાલને જેવો છે તેવો નકલ કરી આપું અને એ સવાલથી મારી કિતાબની શરૂઆત કરું. وَاللَّهُ التَّوَفِيْقُ ... (કમશ:)

મનકબત દર શાને ગૌષે આ'ઝમ رحمة الله عليه

અઝ : આકિબખાન બરકાતી પેટલાદી

ઐ મેરે ગૌષ ખુદાકી અતા હૈ તેરે પાસ
કમાલે ઈશકે શહે હો સરા હૈ તેરે પાસ
હસન કે ચાંદ હુસૈની તજલીયોં વાલે
અતા હો નૂર કે નૂરે ખુદા હૈ તેરે પાસ
હૂં મૈ ભી ચોર તેરે ઘર સે કયૂં ફિઝં માયૂસ
વિલાયતોં કા ખઝાના શહા હૈ તેરે પાસ
કોઈ કહીં ભી હો દિલમૈ ઉતર હી જાતી હૈ
ઇમામે અવલિયા ઐસી સહા હૈ તેરે પાસ
ખુદા રસૂલ અલી ફાતિમા હુસૈનો હસન
ઇનાયતોં કા બળા કાફિલા હૈ તેરે પાસ
તેરી ગલી સે ગુઝર જાએ તો ખુમાર ચઠહે
શરાબે ઈશક કા વો મચકદા હૈ તેરે પાસ
ગુનાહગાર હૈ 'બરકાતી' ઈસ પે બરસા હે
સુના હૈ ફઝલો કરમ કી ઘટા હૈ તેરે પાસ

ઝબે હેદરી

અઝ : શયુખલ હદીષ વત્તફસીર પીર સાઈ

ગુલામરસૂલ ફાસમી ફાદરી નફશબંદી دام ظلہ العالی

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

વર્તમાન સમયમાં કેટલાક કહેવાતા સુન્નીઓમાં શીઆઈયત જેવા ખયાલોનો પગપેસારો થઈ રહ્યો છે જેનાથી ઘણા સુન્ની ભાઈઓ ગુમરાહીનો શિકાર થઈ રહ્યા છે, એવા સમયે ‘અહલે સુન્નત વ જમાઅત’નો હક્ક મઝહબ સુન્ની હઝરાત સમક્ષ રજૂ કરી ઈમાનની સલામતીનો માર્ગ સમારતી આ કિતાબ ‘ઝબે હેદરી’ નામથી અત્રે લેખમાળા રૂપે રજૂ કરીએ છીએ જે કુર્આન, હદીષ તથા ઉલમાના અફવાલથી રાફઝિયતના અંધકારને દૂર કરી અહલે સુન્નતની રોશની ફેલાવવા માટે ખૂબ જ સહાયકર્તા છે. એને જરૂરથી વાંચો વંચાવો અને ઈમાનમાં તાજગી મેળવો.

—તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા (માસિક)

નોંધ : અત્રે આ કિતાબ બાબતે અનેક અગ્રગણ્ય ઉલમાએ આ કિતાબને સમર્થન કરતા બે બોલ તથા પ્રશંસાના પુષ્પો વેર્યા છે પણ સ્થળ સંકોચને કારણે ડાયરેક્ટ લેખકની પ્રસ્તાવનાથી જ લેખમાળા શરૂ કરીએ છીએ. —તંત્રી

લેખકની પ્રસ્તાવિક વાત

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ أَمَّا بَعْدُ

આ કિતાબ બાબતે ઈસ્લામી જગતના અઝીમતરીન ઉલમાની તકરીઝો (પ્રશંસા સહિત

સમર્થનો) પહોંચી ચૂક્યાં છે. ફકીર (લેખક) પણ કેટલીક વાતો પ્રાસ્તવિક રૂપે રજૂ કરી દેવી જરૂરી સમજે છે. "આલમી મીલાદ કોન્ફન્સ"માં એક ખતીબ સાહબે કહ્યું કે હુઝૂર ﷺ ના મદીનામાં સ્વાગતના પ્રસંગે સૌ પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓ નાચી રહ્યાં હતાં. ખતીબ સાહબની આ વાત હદ દરજાની તેહરીફ (ઘાલમેલ) છે. لَعَبَتِ الْحَبَشَةُ بِحِرَابِهِمْ નો આ ભાવાર્થ કરવો અને ઈસ્લામની અતિ પવિત્ર સ્ત્રીઓ માટે નાચવાનો શબ્દ વાપરવો મરી જવાનો મફામ છે. 'ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા કોન્ફન્સ'માં કહેવા લાગ્યા કે ઈમામે આ'ઝમ રઝીરેના રિવાયત કરેલ હદીષોને ધુનાઈયાત (બે વાસ્તાથી) તથા અહાદિયાત (એક વાસ્તાથી રિવાયત પામેલ)નું નામ અમે પ્રથમવાર આપ્યું. ખતીબ સાહબને એટલી પણ ખબર નથી કે ધનાઈયાત અને વહદાનિયાતની ઈસ્તેલાહો (બોલીઓ) પહેલાથી ઘડવામાં આવી ચૂકેલી છે. અને 'મુસ્નદે ઈમામે આ'ઝમ', કદીમી કુતુબખાનાની પ્રસ્તાવનામાં પેજ નં. ૧૦ ઉપર મૌજૂદ છે. અને ખતીબ સાહબનો આ દાવો اِنَّكَ اَلْمُبْطِلِينَ છે, અને અબ્યાસની અત્યંત ઉણપની ચાડી ખાય છે! હફીફતે મુહમ્મદિયાના વિષય પર તે લિયાકત બાગના ખિતાબમાં કહેવા લાગ્યા કે, "હુઝૂર ﷺ અલ્લાહની મિખલ (જેમ સમાન) છે." ખતીબ સાહબના આ શબ્દો તદ્દન કુફ્રિયા છે. આવા પ્રકારની વાતો બોલીને તે કહે છે કે જે વાત મેં કરી છે તે તમને કિતાબોમાં મળશે નહીં. ક્યારેક પૂરી ઉમ્મતના ઉલમાને હસદખોર ઠરાવી દે છે અને ક્યારેક કહે છે કે, "હું ફતવા પ્રુફ થઈ ગયો છું! મને ઉલમાના ફત્વાઓની કોઈ પરવા નથી." આ રીતે જ્યારે આ લોકો ઈસ્લામના પાયાના અફીદાઓની જડ કાપવા લાગ્યા અને તેમની બાકાયદા તબ્લીગ થવા લાગી તો મજબૂરનું અમે "ઝબે હેદરી" (હેદરી માર, હેદરી વાર) પર સમર્થન કરતાં લખાણો

(તકરીઓ) લખીને અમારી જિમ્મેદારી નિભાવી છે.

ડૉ. તાહિરુલ ફાદરીએ પોતાની કિતાબ "અસ્સૈફુલ.....માં" લખ્યું છે કે, "હઝરત અબૂબક સિદીકે رضي الله عنه રાજનૈતિક ખલીફા હતા અને હઝરત અલી رضي الله عنه બાતિની તથા રૂહાની ખલીફા હતા." તેમજ લખ્યું છે કે, "રાજનૈતિક (સિયાસી) ખિલાફતનું વર્તુળ ફર્શ સુધી છે અને વિલાયતનું વર્તુળ અર્શ સુધી છે." (અસ્સૈફુલ જલી, પૃષ્ઠ, ૮, ૯)

ડૉ. તાહિરુલ ફાદરીએ સિદીકે અકબર رضي الله عنهની રૂહાની ખિલાફતનો ઈન્કાર કર્યો છે જે તદ્દન અને તદ્દન રાફઝિયત છે, અને એ જ ખિલાફતનું વર્તુળ ફર્શ સુધી અને વિલાયતનું વર્તુળ અર્શ સુધી બતાવીને સરખામણી કરવી એ સિદીકે અકબર رضي الله عنهની શાને અકદસમાં બેઅદબી છે. એ વાતને સમજવાનો આસાન તરીકો એ છે કે આ જ શબ્દો જો કોઈ ખારજી શખ્સ મૌલા અલી رضي الله عنهના બારામાં બકી નાખે તો એ લોકો મઆઝલલાહ ! અને લા હૌલ વલા કુવ્વતની સદાઓ બુલંદ કરવા લાગશે. બસ, ફેસલો થઈ ચૂક્યો કે જે રીતે આ શબ્દો બોલવા, "ખારજીયત" છે, બિલકુલ એ જ પ્રમાણે સિદીકે અકબર رضي الله عنهના હક્કમાં એવા શબ્દો "રાફઝિયત" છે. અહલે સુન્નત એ છે જે ચારેવ ખુલફાએ રાશિદીનને જાહેર તથા બાતિન બંને લેહાઝથી ખલીફા માને છે.

જરા વિચારો ! શું આ કેવળ યોગાનુયોગ (આકસ્મિક) જ છે કે તફઝીલે શૈખૈન (અબૂબક, ઉમર)નો મુન્કિર જ સૈયદના અમીર મુઆવિયહ પર ઝબાનદરાઝી કરે છે ?! અને શું એ કેવળ યોગાનુયોગ છે કે એ જ લોકો مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَنْتَقِلِينَ (તેમનાથી બે સમુદ્રો વહાવ્યા. સૂરએ રહમાન, ૫૫/૯)થી મુરાદ મૌલા અલી رضي الله عنه સૈયદતુન્નિસા رضي الله عنها મુરાદ લે છે, જ્યારે કે એનાથી આગલા શબ્દો : يَبْنِيهَا بَرْنَجٌ لَا بُيُوتَ لَهَا (અને છે

એમનામાં રોક કે એકબીજા પર વધી નથી શકતા. (સૂરએ રહમાન, ૫૫/૨૦) એને સ્વીકારી નથી રહ્યા. બીજી જગાએ મીઠું અને નમકીન પાણી અને પછી એ બંનેની વચ્ચે બરઝખ અને હજરે મહજૂર વર્ણન થયેલ છે.

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ
أَجَا حٌ وَ جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَ حِجْرًا مَّحْجُورًا

(અને તે જ છે જેણે મળેલા વહેતા કર્યા બે સમુદ્રો, આ મીઠો છે અતિશય મીઠો અને આ ખારો છે ખૂબ જ કડવો અને એમના વચ્ચે પર્દો રાખ્યો અને રોકેલી આડ. સૂરએ ફુકુર્ન, ૨૫/૫૩)

ત્રીજી જગાએ માઇલીના ગોશત અને કશ્તીઓ (નાવડીઓ) વગેરેની વાત પણ આ રાફઝિયાના તફસીર પર કોરડા વરસાવી રહી છે.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَ هَذَا
مِلْحٌ أَجَا حٌ وَ مِنْ كُلِّ تَأْكُؤُنٍ لَحْمًا طَرِيًّا وَ تَسْتَخْرِجُونَ
حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَ تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ

(અને બંને સમુદ્ર એક જેવા નથી, આ મીઠો છે ખૂબ મીઠો, પાણી ખુશગવાર, અને આ ખારો છે કડવો અને દરેકમાંથી તમે ખાવ છો તાજો ગોશત અને પહેરવાનું એક ઘરેણું અને તું કશ્તીઓ (નાવડીઓ)ને એમાં જુએ કે પાણી ચીરે છે, જેથી તમે એનો ફઝલ તલાશ કરો. સૂરએ ફાતિર, ૩૫/૧૨) આ જ લોકો : يَخْرُجُ مِنْهُمَا الذُّؤُنُ وَ الْمَرْجَانُ (એ મનામાંથી મોતી અને મરજાન નીકળે છે. સૂરએ રહમાન, ૫૫/૨૨)થી મુરાદ હસ્નેન કરીમૈન رضي الله عنها લે છે, જ્યારે કે ઉલમાએ સાફ લખ્યું છે કે : هُوَ مِنْ تَاوِيلِ الْجُهْلَانِي وَ الْحَمَقَائِي كَالرَّوَاْفِضِ તથા મૂરખોની તાવીલ છે. જેવા કે રાફઝી. (મિક્ફાત, ૧/૨૯૨, અલઈતફાન, ૨/૧૮૦, મુકુદમા ફી ઉસૂલિતતફસીર, પૃષ્ઠ-૩૮, ૩૯, મજમુલ બિહાર, ૫/૨૩૬, ફયઝુલ ફદીર, ૨/૧૦૨) અમારા

સર્વ શબ્દો પરત લઈને મસ્જિદને હલ કરી શકે છે, નહીં તો અલ્લાહની તઆલાની બારગાહમાં ચાલાકીઓ કામ આવશે નહીં.

બીજા ઍંગલથી જોઈએ તો જે લોકોએ વિલાયતમાં મૌલા અલી رضي الله عنه ને અફઝલ કહ્યા છે તેમના અનુયાયીઓ ખુલીને મુત્લક શેખેન (અબૂબક, ઉમર)ની અફઝલિયતનો ઈન્કાર કરી રહ્યા છે. અને એમના ઈદારાના અમુક ફારિગ થનાર હઝરાત બાકાયદા રાફઝિયતના મુબલ્લિગ બની ચૂક્યા છે અને ઈમામબાડાઓમાં જઈ જઈને હુબ્બે અહલે બયતના બહાને સુન્નિયતને પાયમાલ કરી રહ્યા છે. તેમનાં મંથલી "દુખ્તરે ઈસ્લામ"ના તાજા અંકમાં લખે છે કે, "હુજૂરે સરવરે કાઈનાત عليه السلامના ચાહનારાઓ, અલી હૈદરે કરારને મૌલા માનનારાઓ અને હુસૈન ઈબ્ને અલી رضي الله عنهનું માતમ કરનારાઓ શૈતાની શક્તિઓ સાથે જંગ લડી રહ્યા છે." (માહનામા દુખ્તરાને ઈસ્લામ, ઓગસ્ટ-૨૦૨૧૦, પેજ-૩૬)

ઉસ્તાદ જો એક ફૂટ સરકી પડે (બહેકે) તો શાગિદ લાઝમી રીતે એક માઈલ સરકી જાય છે. એટલા માટે સૈયદના ફારૂકે આ'ઝમ رضي الله عنه ફર્માવે છે કે يُحِبُّمُ الْإِسْلَامَ زَلَّةَ الْعَالِمِ એટલે કે, "આલિમના ફિસલવાથી (બહેકવાથી) ઈસ્લામ તબાહ થઈ જાય છે." પેલી બાજુ રાફઝી છે કે એવા લોકોની તકરીરો અને લખાણોને હવાલો બનાવીને સુન્ની અવામને ગુમરાહ કરતા ફરે છે.

ડૉ. તાહિરુલ ફાદરી રોજબરોજ કોઈ નવી વાત કહી નાખે છે જેનાથી હુજૂર કરીમ عليه الصلوة والسلامની ઉમ્મત આપસમાં ઉલઝી પડે છે. દા.ત. જનાબે ત્યાં સુધી કહી આપ્યું કે ૧૨ રબી'ઉલ અવ્વલ અને કિસમસ ડેને સમાન હેસિયત હાંસલ છે. (Minhaj.org, ડેઈલી ઈનસાફ, ૩-જાન્યુ. ૨૦૦૬) કિસમસના પ્રોગ્રામમાં તકરીર કરતી વેળા કહે છે કે, યહૂદી તથા ઈસાઈ

મો'મિન (ઈમાનવાળા) છે, એ કાફિર નથી. (CD)

અંદાઝો લગાડો ! કે આ વાત કેટલા પ્રમાણમાં બેહૂદા છે ? વળી આ વાતના કારણે તેમના અનુયાયીઓ અને અન્ય મુસલમાન કેટલી હદે ઝઘડી રહ્યા છે ?! "મુદ્દઈ સુસ્ત અને ગવાહ યુસ્ત"ના જેમ તેમના સાથી આ વાત સહીહ સાબિત કરતા ફરે છે. પરંતુ મહત્વનો સવાલ એ છે કે ઝઘડાની નોબત શાથી આવી ? આ વાત હાંકીને જનાબને (ડૉ. તાહિરને) શું મળ્યું ? જનાબનું તે ઉમ્મતનું દર્દ ક્યાં ગયું ? તે ઈત્તેહાદ તથા ઈત્તેફાક (એકતા)ના નારા અને કોશિશોનું શું થયું ? જાણે કે પૂરાણા મતભેદો સૌ ગલત હતા અને જે મતભેદો ડૉ. તાહિરુલ ફાદરી આપી રહ્યા છે તે અયન ઈસ્લામ છે ?! જનાબની સર્વ રાફઝિયાના વાતો પર આ સવાલ છે.

અલ્લાહ કરીમ عليه السلامની તૌફીકથી ફકીરે જે આવનારા ખતરાઓને ભાંપીને એની યોગ્ય સમયે નોટીસ લીધી છે, કદાચ દરેક શખ્સ આ ખતરાઓને હાલમાં મહેસૂસ ન કરી શકે.

પરંતુ એટલું તો જરૂર વિચારવું જોઈએ કે જો આ કિતાબનો લેખક નાસમજ છે તો શું આ મહાન મહાન તથા પ્રતિષ્ઠિત (અગ્રે સર) ઉલમા પણ નાસમજ છે જેમણે દિલ ખોલીને આ કિતાબ પર તકરીરો (સમર્થનમાં પ્રશંસાના લખાણો) લખી છે અને લેખકનો જેવો કે હક્ક છે સાથ આપ્યો છે. આ તે ઉલમા છે જેનું દષ્ટાંત વર્તમાનકાળમાં પૂરી દુનિયામાં નથી મળતું. એ ઉલમામાં અમુક તફઝીલીઓના ઉસ્તાદ પણ સામેલ છે.

ફકીરે (લેખકે) તકરીરો હાંસલ કરવાની આ વ્યવસ્થા એટલા માટે કરી છે કે ફકીરના વિરુદ્ધ અવાજ ઉઠાવનારા કોઈ પણ શખ્સની પાસે કેવળ જઝબાતના સિવાય કોઈ હુજૂત (દલીલ) બાકી ન

રહે, ન પોતાના ઝમીરની સામે ન અલ્લાહની બારગાહમાં. આ લોકો જેમને તંગ નજર (સંકૂચિત દષ્ટિવાળા) કહે છે તેમને હુઝૂરે કરીમ ﷺ ઈલ્મ ધરાવનારા તથા આદિલ ઠરાવી રહ્યા છે.

આ કિતાબ મેં એટલા માટે લખી છે જેથી ઈસ્લામનો તૈયબ તથા તાહિર રેકોર્ડ દુરુસ્ત રહે અને પંદરમી સદીના કોઈ નવા સંશોધક તથા ગુમરાહનાં લખાણો ભાવિની નસલોના માટે હવાલો ન બની જાય. અલ્લાહ કરીમ ﷺ આપણને અંગત અદાવતના કારણે કોઈના વિરોધથી મહેફૂઝ રાખે અને હક્ક વાત કહેવા અને સહન કરવાની તૌફીક અતા કરે અને ફકીરની આ અદના સરખી કૃતિને પોતાની બારગાહે નાઝમાં કબૂલિયતનો શરફ અતા કરે. આમીન.

**સૈયદના અલી મુર્તઝા رضی اللہ عنہ
મનાફિહ (ખૂબીઓ)**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ أَمَّا بَعْدُ

અલ્લાહ કરીમ ﷺ એ પોતાના હબીબે કરીમ ﷺ ના સહાબાને સર્વ જહાનો પર ફઝીલત આપતાં પસંદ ફર્માવ્યા. તેમના ૩૧૩ "અસ્હાબે બદર" એ સૌથી અફઝલ છે. એમનામાંથી "અશરએ મુબશિરા" અફઝલ છે. પછી એમનામાંથી "ખુલફાએ રાશિદીન" અફઝલ છે. પછી ખુલફાએ રાશિદીનમાંથી સૈયદના અબૂ બક સિદીક રઝી અલ્લાહ સૌથી અફઝલ છે, બીજો નંબર સૈયદના ફારૂકે આ'ઝમ રઝી અલ્લાહ નો, ત્રીજો નંબર સૈયદના ઉષ્માને ગની રઝી અલ્લાહ નો અને ચોથો નંબર સૈયદના અલી મુર્તઝા રઝી અલ્લાહ નો છે.

જેવી રીતે પ્રથમ ત્રણ ખલીફાઓને અફઝલિયત

હાંસલ છે તેવી જ રીતે હઝરત અલી મુર્તઝા રઝી અલ્લાહ ને પણ અલ્લાહ કરીમ ﷺ એ અનહદ કમાલો તથા ખાસિયતોથી નવાઝયા છે.

અમુક બદઅફીદા લોકો હઝરત ઉષ્માન ગની અને હઝરત અલી મુર્તઝા રઝી અલ્લાહ ને (જમાઈઓ)થી બુગ્ઝ રાખે છે અને ખાસ કરીને અમીરુલ મોમિનીન તથા ઈમામુલ વાસિલીન સૈયદના વ મૌલાના અલીયે મુર્તઝા, મુશિકલ કુશા, શેરે ખુદા રઝી અલ્લાહ ની ખૂબીઓનો મુદ્દલે ઈન્કાર કરે છે એ લોકો ખારજી તથા નાસબી છે. મહબૂબે કરીમ ﷺ એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો :
"الْخَوَارِجُ كِلَابُ النَّارِ" "ખારજી જહન્નમના કૂતરા છે."

(ઈબને માજહ : હદીથ નં. ૧૭૩)

કોઈ પણ ઈમાનવાળો માણસ મૌલા અલી કર્મલ્લાહુ વજહલુલ કરીમની ખૂબીઓ તથા કમાલોનો ઈન્કાર કેવી રીતે કરી શકે છે જ્યારે કે દષ્ટિવાળાઓને હદીથોમાં સ્પષ્ટતાઓ દેખાય રહી છે કે અલીયે મુર્તઝા રઝી અલ્લાહ જ રસૂલે પાક ﷺ ની આલના દાદા છે. સૈયદતુન્નિસા પતિ છે, રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના કાકાના પુત્ર છે જેમને મહબૂબે કરીમ ﷺ એ ગઝવએ તબૂક પર જતી વખતે પાછળ છોડયા તો ફર્માવ્યું :
"أَنْتَ مِثِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى" "તમે મારાથી તે જ સંબંધ ધરાવો છો જે હારૂનનો મૂસાથી હતો." (બુખારી : હદીથ નં. ૧૧૫) તે દરેક મોમિનના મહબૂબ તથા નાસિર (મદદગાર) છે જેમની શાનમાં તાકીદની રીતે ઈર્શાદ થયો કે :-

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلَى مَوْلَاةِ اللَّهِ وَالْمَنْ وَالِاهُ وَعَادٍ مَنْ عَادَا
"જેનો હું દોસ્ત છું તેનો અલી પણ દોસ્ત છે. હે અલ્લાહ! જે અલીને દોસ્ત માને તું તેને પોતાનો દોસ્ત બનાવ અને જે તેની સાથે દુશ્મની

રાખે તું તેની સાથે દુશ્મની રાખ." (તિર્મિઝી : હદીષ નં. ૩૭૧૩, મિશકાત, હદીષ નં. ૬૦૮૧)

એ જ ફાતેહે ખૈબર છે જેમના હક્કમાં હબીબે કિબ્રિયા عليه السلام એ ફર્માવ્યું કે કાલે હું ઝંડો તેને આપીશ જે ખુદા તથા રસૂલનો પ્યારો હશે, અને ખુદા તથા રસૂલ એને પ્યારા હશે. (બુખારી : હદીષ નં. ૨૮૪૪, ૩૦૦૮, ૩૭૦૧, ૪૨૧૦, મુસ્લિમ : હદીષ નં. ૬૨૨૩) તે જ મુસ્તફા عليه السلام ના દોલતકદાના રહેવાસી હતા જેમને સરકાર عليه السلام એ મસ્જિદે નબવીમાંથી જનાબતની હાલતમાં પસાર થવાની ઈજાઝત આપી. (તિર્મિઝી : હદીષ નં. ૩૭૨૭) તે બિરાદરે મુસ્તફા હતા, જે મવાખાતે મદીનાના મોકા પર રડતા રડતા આવ્યા કે મને તમે કોઈનો ભાઈ ન બનાવ્યો ! તો હુઝૂર عليه السلام એ ફર્માવ્યું : **أَنْتَ أَحَى فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ** "તમે દુનિયા તથા આખેરતમાં મારા ભાઈ છો." (તિર્મિઝી : હદીષ નં. ૩૭૨૦) અસંખ્ય સહાબીઓના બારામાં આ શબ્દો તો મૌજૂદ છે કે તે મારાથી છે અને હું તેનાથી છું, પરંતુ આ વધારાના શબ્દો કેવળ મૌલા અલી رضي الله عنه ના બારામાં ફર્માવવામાં આવ્યા છે કે **أَنْتَ أَحَى فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ** "મારી અદાયગી અલી સિવાય કોઈ નથી કરી શકતું." (તિર્મિઝી : હદીષ નં. ૩૭૧૮, ઈબ્ને માજહ : હદીષ નં. ૧૧૮) આ તે બાબુલ ઈલ્મ છે જેમને સર્વ સહાબાથી મોટા કાઝી હોવાનો એઝાઝ હાંસલ છે. (મિશકાત : હદીષ નં. ૬૧૨૦) એટલા માટે સૈયદના ફાઝકે આ'ઝમ رضي الله عنه એવી કુઝા (ફેંસલા)ની તથા ઈલ્મની મજલિસથી અલ્લાહની પનાહ માગતા હતા જેમાં અલી મૌજૂદ ન હોય. (અલ્લસાબા, ૨/૧૨૮૬) એ અઝીમુલ મર્તબત હસ્તી અલીયે મુર્તઝા رضي الله عنه ની હતી જેમને હબીબે કિબ્રિયા عليه السلام એ હુકમ આપ્યો કે મારા ખભાઓ પર ચઢીને કા'બાની છત પરથી મૂર્તિ પાડી દો. અને આપ ફર્માવે છે કે મને ખયાલ આવી રહ્યો હતો કે, જો યાહું

તો આસ્માનના કિનારાઓને સ્પર્શી લઉં. (અસ્સુનનુલ કુબરા લિલ નસાઈ : હદીષ : ૮૫૦૭) આપની નમાઝના ખાતર સૂરજને પરત લાવવામાં આવ્યો (અશિશફા, ૧/૧૫૮) રસૂલુલ્લાહ عليه السلام એ એક લશ્કર મોકલ્યું જેમાં હઝરત અલી رضي الله عنه પણ હતા. રસૂલુલ્લાહ عليه السلام હાથ મુબારક ઉઠાવીને દુઆ કરી રહ્યા હતા : **اللَّهُمَّ لَا تُثْبِتْنِي حَتَّى تُرَبِّئَنِي عَلِيًّا** "હે અલ્લાહ ! મને એ સમય સુધી વફાત ન આપતો જ્યાં સુધી અલીને ન જોઈ લઉં." (તિર્મિઝી : હદીષ નં. ૩૭૩૭) આપ હિજરતની રાતે રસૂલુલ્લાહ عليه السلام ના બિસ્તર પર સૂતા. (અરિયાઝુ-નઝરહ, ૨/૧૭૬) તેમના જ બારામાં સૈયદના અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ رضي الله عنهما ફર્માવે છે કે અલીમાં અઠાર ખૂબીઓ એવી છે કે એમનામાંથી કેવળ એક જ તેમની આખેરત સંવારવા માટે પૂરતી હતી, જ્યારે કે એમનામાંથી તેર ખૂબીઓ એવી છે જે કેવળ એમની જ વિશિષ્ટતાઓ છે અને આ ઉમ્મતમાં કોઈ બીજાને આ એ'ઝાઝ હાંસલ નથી. **لَقَدْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثَةٌ عَشْرَ مُقَبَّاتٍ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ** (તિબ્રાની અવસત : હદીષ નં. ૮૪૩૨)

હઝરત શયખ અબ્દુલહક્ક મુહદિષ દહેલ્વી رحمته الله عليه એ અલ્લામા સિયૂતી رحمته الله عليه ના હવાલાથી લખ્યું છે કે : પ્રથમ ત્રણેવ ખલીફાના ફઝાઈલ તથા મનાકિબ (ખૂબીઓ) પણ આ જ પ્રમાણે ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં છે, બલકે સૈયદના અલીયે મુર્તઝા رضي الله عنه થી વધીને છે. (અશિઅતુલ લમ્આત, ૪/૬૭૪)

ફકીર લખનારે ચારેવ ખુલફાએ રાશિદીન رضوان الله تعالى عليهم ની વિશિષ્ટતાઓ પર "કિતાબુલ ખસાઈસ" લખી આપી છે જે અલ્લહુલિલ્લાહ પ્રસિધ્ધ થઈ ચૂકી છે. (કમશ):

★ 'સુફ્ફા ઉલમા કાઉન્સિલ' થકી બહેનો માટે પ્રોગ્રામો થયા ★

દયાદરા : 'સુફ્ફા ઉલમા કાઉન્સિલ' થકી ગ્યારહવી શરીફ નિમિત્તે ઈસ્લામી બહેનો માટે નઅત, મન્કબત તથા બયાનોના પ્રોગ્રામો શનિ, રવિ તા. ૧૨ અને ૧૩ ઓક્ટોબર, મુ. ચાંદ રબીઉલ આખર ૯ તથા ૧૦ની રાતે "સુફ્ફા ટયુશન કલાસિસ" ખાતે થયા અને તા. ૧૫-૧૦-૨૦૨૪ની રાતે ઈશા બાદ અકુજી કોમ્યુનિટી હોલમાં શાનદાર રીતે જશને ગૌષે આ'ઝમ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا મનાવાયો જેમાં નઅતે પાક તથા ગૌષ પાકની શાનમાં મન્કબતો વિવિધ બહેનોએ પઢેલ અને આલિમા બહેનોએ ગૌષ પાક رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَاની શાનમાં ઈમાન અફરોઝ બયાનો કર્યા હતાં. મોટી સંખ્યામાં ગામની ખવાતીને હાજરી આપી પ્રોગ્રામોને કામયાબ કર્યા હતા.

કિતાબ મફત મંગાવો !

કિતાબ : શું કહે છે શરીઅત ?

સંપાદક : પીરે તરીકત સૈયદ દાદમિયાં શમ્સુદીન ફાદરી હુદ્દી હુસૈની

નીચેના સરનામે રૂા. ૧૦ની ટપાલ ટીકીટ મોકલશો.

સરનામું : સુન્ની મુસ્લિમ બિદમત કમિટી

મુ. રૂપાલ, તા. બાવલા, જિ. અમદાવાદ,

પિન : ૩૫૨૨૨૦. Mo. 9824450194, 9824031831

ઝિકે અલ્લાહ તઆલા વ રસૂલે પાક صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ કુઆન શરીફ તથા હદીષ શરીફ, કુફ અને ઈમાન, શીર્ક અને તૌહીદ, કલ્મા, નમાઝ, રોઝા, હજ-ઉમરાહ, આસ્માની કિતાબો, અંબિયા, અહલે બૈત, ખુલ્ફાએ રાશિદીન, સહાબા, બાર ઈમામ, વલી, શરીઅત, તરીકત, ઈબાદત... વગેરે વિશે સવાલ જવાબના રૂપમાં જરૂરી દીની માહિતી વાંચો અને ઈલ્મે દીન હાંસલ કરો.

:: ઈન્તેફાલ પુરમલાલ ::

- ❑ નકિયાદ : ખાતે દિલશાદ અલી શફાઅતઅલી સૈયદનો ૭૦ વર્ષની વયે મુ.તા. ૨૩ ઝીલ હજજ, હિ.સ. ૧૪૪૫, અંગ્રેજી તા. ૩૦-૦૬-૨૦૨૪ રવિવારના રોજ ઈન્તેફાલ થઈ ગયો.
- ❑ નબીપુર : ખાતે સક્રિય સુન્ની કાર્યકર જનાબ મકબૂલ ગુલામ મોલ્વીનો મુ. ચાંદ ૧૧, રબીઉલ અવ્વલ, હિ.સ. ૧૪૪૬, અંગ્રેજી તા. ૧૫-૦૯-૨૦૨૪, રવિવારના રોજ ઈન્તેફાલ થયો છે. મહૂમ દીનદાર, સેવાભાવી, દીનો સુન્નિયતના કામો, જરૂરતની જગાએ મસ્જિદ મદૂસા બાંધકામમાં, તેના સંચાલનમાં સહાયનું મિશન ચલાવતા હતા. ગરીબો, કુદરતી આપત્તિમાં પીડીતો માટે રીલીફનું કામ કરતા હતા, આમ ઘણા દીની સામાજિક નેક કાર્યોમાં પ્રવૃત્ત રહેતા હતા.
- ❑ દયાદરા : ખાતે તા. ૨૯-૦૯-૨૦૨૪ રવિવારે, મુ. ચાંદ ૨૫ રબીઉલ અવ્વલ શરીફ હિ.સ. ૧૪૪૬ના રોજ મેરૂનબેન યૂનુસ બોરડીવાલાનો ઈન્તેફાલ થયો.
- ❑ આમોદ : મુકામે જનાબ શબ્બીરભાઈ રાજ (રાજ ઈસ્હાક માસ્તરના ભાઈ)નો તા. ૧૪-૧૦-૨૦૨૪, ગૌષપાક رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَاની ૧૧વી શરીફની રાતમાં ઈન્તેફાલ થઈ ગયો. મહૂમ દીનદાર, મિલનસાર, નેક નમાઝી, પાકા સુન્ની હતા.
- ❑ દયાદરા : ખાતે તા. ૧૬-૧૦-૨૦૨૪ બુધવાર, મુ. ચાંદ ૧૪ રબીઉલ આખર શરીફ હિ.સ. ૧૪૪૬ના રોજ જરીનાબેન ઈબ્રાહીમ પોસ્ટ માસ્તરનો ઈન્તેફાલ થયો.

રબ્બે કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَના સદકામાં મહૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્મતમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સ્નહીઓને, ચાહકોને સબ્રે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મહૂમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે પ્વાજા-આમોદ ખાતે કુઆન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની દુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા (માસિક)